

ព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា
ជាតិ សាសនា ព្រះមហាក្សត្រ

អង្គជំនុំជម្រះវិសាមញ្ញក្នុងតុលាការកម្ពុជា

Extraordinary Chambers in the Courts of Cambodia

Chambres Extraordinaires au sein des Tribunaux Cambodgiens

Kingdom of Cambodia

Nation Religion King

Royaume du Cambodge

Nation Religion Roi

អង្គជំនុំជម្រះតុលាការកំពូល

Supreme Court Chamber

Chambre de la Cour suprême

សំណុំរឿងលេខ: ០០២/១៩-០៩-២០០៧-អ.វ.ត.ក/អ.ជ.ត.ក

Case File/Dossier N°. 002/19-09-2007-ECCC/SC

នៅចំពោះមុខ:

ចៅក្រម គង់ ត្រីវិម ប្រធាន

ចៅក្រម Chandra Nihal JAYASINGHE

ចៅក្រម សោម សិរិវឌ្ឍ

ចៅក្រម Florence Ndepele Mwachande MUMBA

ចៅក្រម ម៉ុង មុនីចរិយា

ចៅក្រម Maureen Harding CLARK

ចៅក្រម យ៉ា ណារិន

ឯកសារដើម
ORIGINAL/ORIGINAL
ថ្ងៃ ខែ ឆ្នាំ (Date): 22-Nov-2019, 15:21
CMS/CFO: Sann Rada

កាលបរិច្ឆេទឯកសារ:

ថ្ងៃទី ២២ ខែ វិច្ឆិកា ឆ្នាំ ២០១៩

ភាសាដើម:

ខ្មែរ/អង់គ្លេស

ចំណាត់ថ្នាក់ឯកសារ:

សាធារណៈ

**សេចក្តីសម្រេចលើសំណើបណ្តឹងពាក់ព័ន្ធនឹងការដកខ្លួនចេញពីកិច្ចដំណើរការនៃ
កិច្ចដោះស្រាយសាទុក្ខក្នុងក្របខណ្ឌសវនាការសាធារណៈ ដូចជា នៅមុនពេលចេញសាលាដំបូង**

សហព្រះរាជអាជ្ញា

ជនជាប់ចោទ

ជា លាង

នួន ជា

Brenda HOLLIS

សហមេធាវីជនជាប់ចោទ នួន ជា

សហមេធាវីនាំមុខកំណត់ដើមបណ្តឹងរដ្ឋប្បវេណី

សុន អរុណ

មេធាវី អង្គ

Doreen CHEN

Megan HIRST

លីវ សុវណ្ណ

អង្គជំនុំជម្រះតុលាការកំពូលនៃអង្គជំនុំជម្រះវិសាមញ្ញក្នុងតុលាការកម្ពុជា ដើម្បីកាត់សេចក្តីឧក្រិដ្ឋកម្ម ដែលប្រព្រឹត្តទៀងនៅក្នុងរយៈកាលនៃកម្ពុជាប្រជាធិបតេយ្យដែលបានប្រព្រឹត្តក្នុងអំឡុង ថ្ងៃទី១៧ ខែមេសា ឆ្នាំ១៩៧៥ ដល់ថ្ងៃទី០៦ ខែមករា ឆ្នាំ១៩៧៩ (“អង្គជំនុំជម្រះតុលាការកំពូល” និង “អ.វ.ត.ក”) បានទទួល សំណើបន្ទាន់ពាក់ព័ន្ធនឹងផលប៉ះពាល់ដល់កិច្ចដំណើរការនីតិវិធីបណ្តឹងសាទុក្ខក្រោយពីមរណភាពរបស់ នួន ជា នៅមុនពេលចេញសាលដីកា (“សំណើបន្ទាន់”) ដាក់នៅថ្ងៃទី ០៦ ខែ សីហា ឆ្នាំ ២០១៩^១ ។

I. ប្រវត្តិវិវាទ

1. នៅថ្ងៃទី ១៦ ខែ វិច្ឆិកា ឆ្នាំ ២០១៨ អង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូង បានប្រកាសសាលក្រមក្នុងសំណុំ រឿង ០០២/០២ ដោយបានដាក់ពន្ធនាគារលើ នួន ជា និង ខៀវ សំផន (“ជនជាប់ចោទ”) ពីបទឧក្រិដ្ឋកម្ម ប្រឆាំងមនុស្សជាតិ ការរំលោភបំពានយ៉ាងធ្ងន់ធ្ងរទៅលើអនុសញ្ញាទីក្រុងហ្សឺណែវ និងបទប្រល័យពូជ សាសន៍ ហើយបានសម្រេចផ្តន្ទាទោសដាក់ពន្ធនាគារអស់មួយជីវិត^២។ ដោយពិចារណាទៅលើការដាក់ ទោសអស់មួយជីវិតចំពោះ នួន ជា និង ខៀវ សំផន ក្នុងសំណុំរឿង ០០២/០១ អង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូង ក្នុងសំណុំរឿង ០០២/០២ បានបញ្ចូលការដាក់ទោសទាំងពីរនេះទៅជាការទោសតែមួយដោយជាប់ពន្ធនា គារអស់មួយជីវិត^៣។ អង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូងបានផ្តល់សេចក្តីសង្ខេបនៃសំអាងហេតុរបស់ខ្លួន និងបាន បញ្ជាក់ថា ពេលវេលាកំណត់សម្រាប់ដាក់សេចក្តីជូនដំណឹងអំពីបណ្តឹងសាទុក្ខ នឹងត្រូវចាប់ផ្តើមបន្ទាប់ ពីការជូនដំណឹងអំពីសាលក្រមដែលមានសម្ពាងហេតុពេញលេញ^៤។ បន្ទាប់មក អង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូង បានជូនដំណឹងអំពីសាលក្រមពេញលេញនេះ ជាភាសាខ្មែរ អង់គ្លេស និងបារាំង នៅថ្ងៃទី ២៨ ខែ មីនា ឆ្នាំ ២០១៩ (“សាលក្រមអង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូង”) ^៥ ។

¹ សំណើបន្ទាន់ពាក់ព័ន្ធនឹងផលប៉ះពាល់ដល់កិច្ចដំណើរការនីតិវិធីបណ្តឹងសាទុក្ខក្រោយពីមរណភាពរបស់ នួន ជា នៅមុន ពេលចេញសាលដីកា ថ្ងៃទី ០៦ ខែ សីហា ឆ្នាំ ២០១៩ ឯកសារលេខ F46/2។

² សូមមើលប្រតិចារឹកចុះថ្ងៃទី ១៦ ខែ វិច្ឆិកា ឆ្នាំ ២០១៨ (ការប្រកាសសាលក្រមក្នុងសំណុំរឿង ០០២/០២) ទំព័រ ៣៨ (ជួរ ២៥) ដល់ ៤១ (ជួរ ១០)។

³ សាលក្រមអង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូងក្នុងសំណុំរឿង ០០២/០២ ថ្ងៃទី ១៦ ខែ វិច្ឆិកា ឆ្នាំ ២០១៨ ឯកសារលេខ E465 (“សាល ក្រមអង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូង”) កថាខណ្ឌ ៤៤០១ ដល់ ៤៤០២។

⁴ សូមមើលប្រតិចារឹកចុះថ្ងៃទី ១៦ ខែ វិច្ឆិកា ឆ្នាំ ២០១៨ (ការប្រកាសសាលក្រមក្នុងសំណុំរឿង ០០២/០២) ទំព័រ ២ (ជួរ ២៣) ដល់ ៣ (ជួរ ២)។

⁵ អង្គជំនុំជម្រះតុលាការកំពូលសម្រេចថា ដោយសារសាលក្រមនេះត្រូវបានដាក់ក្រៅម៉ោងសម្រាប់ដាក់ឯកសារផ្លូវការរបស់ អ.វ.ត.ក. ការជូនដំណឹងមានប្រសិទ្ធភាព គឺគិតចាប់ពីថ្ងៃធ្វើការបន្ទាប់ គឺនៅថ្ងៃទី ២៩ ខែ មីនា ឆ្នាំ ២០១៩ សេចក្តីសម្រេចលើ សេចក្តីសម្រេចលើសំណើបន្ទាន់ពាក់ព័ន្ធនឹងផលប៉ះពាល់ដល់កិច្ចដំណើរការនីតិវិធីបណ្តឹងសាទុក្ខក្រោយ ២/៤៣ មរណភាពរបស់ នួន ជា នៅមុនពេលចេញសាលដីកា

2. នៅថ្ងៃទី ១៩ ខែ វិច្ឆិកា ឆ្នាំ ២០១៨ ខៀវ សំផន បានដាក់បណ្តឹងសាទុក្ខភ្លាមៗប្រឆាំងនឹងការប្រកាសរបស់អង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូង ដោយបានស្នើសុំឱ្យអង្គជំនុំជម្រះតុលាការកំពូលសម្រេចទុកជាមោឃៈនូវសេចក្តីសង្ខេបដែលបានប្រកាសនៅថ្ងៃទី ១៦ ខែ វិច្ឆិកា ឆ្នាំ ២០១៨ ដោយសារកង្វះផ្នែកទម្រង់ និងសុំឱ្យប្រកាសមោឃភាពសាលក្រមពេញលេញនោះ⁶។ នៅថ្ងៃទី ១៣ ខែ កុម្ភៈ ឆ្នាំ ២០១៩ អង្គជំនុំជម្រះតុលាការកំពូលបានសម្រេចថា បណ្តឹងសាទុក្ខភ្លាមៗនោះ ពុំអាចទទួលយកបាន⁷។

3. នៅថ្ងៃទី ០៣ ខែ មេសា ឆ្នាំ ២០១៩ នួន ជា និង ខៀវ សំផន បានដាក់សំណើសុំបន្ថែមពេលវេលា និងចំនួនទំព័រសម្រាប់ដាក់សេចក្តីជូនដំណឹងអំពីបណ្តឹងសាទុក្ខរៀងៗខ្លួនប្រឆាំងនឹងសាលក្រមពេញលេញ⁸ ។ នៅថ្ងៃទី ២៦ ខែ មេសា ឆ្នាំ ២០១៩ អង្គជំនុំជម្រះតុលាការកំពូលបានផ្តល់ការបន្ថែមដូចគ្នាដល់ភាគី⁹។

4. នៅថ្ងៃទី ០១ ខែ កក្កដា ឆ្នាំ ២០១៩ នួន ជា និង ខៀវ សំផន បានដាក់សេចក្តីជូនដំណឹងអំពីបណ្តឹងសាទុក្ខប្រឆាំងនឹងសាលក្រមក្នុងសំណុំរឿង ០០២/០២¹⁰។ នៅក្នុងនោះ នួន ជា បានលើកឡើងនូវកំហុសអង្គហេតុ និង/ឬអង្គច្បាប់ចំនួន ៣៥១ ដែលបានចោទប្រកាន់ថា អង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូងបានប្រព្រឹត្តឡើង។

សំណើរបស់ នួន ជា និង ខៀវ សំផន សុំបន្ថែមពេលវេលា និងចំនួនទំព័រលើសេចក្តីជូនដំណឹងអំពីបណ្តឹងសាទុក្ខ ថ្ងៃទី ២៦ ខែ មេសា ឆ្នាំ ២០១៩ ឯកសារលេខ F43 កថាខណ្ឌ ១២។

⁶ បណ្តឹងសាទុក្ខភ្លាមៗប្រឆាំងនឹងសាលក្រមដែលបានប្រកាសនៅថ្ងៃទី ១៦ ខែ វិច្ឆិកា ឆ្នាំ ២០១៨ ចុះថ្ងៃទី ១៩ ខែ វិច្ឆិកា ឆ្នាំ ២០១៨ ឯកសារលេខ E463/1 ។

⁷ សេចក្តីសម្រេចលើបណ្តឹងសាទុក្ខភ្លាមៗរបស់ ខៀវ សំផន ប្រឆាំងនឹងសេចក្តីសង្ខេបសាលក្រមដែលបានប្រកាសនៅថ្ងៃទី ១៦ ខែ វិច្ឆិកា ឆ្នាំ ២០១៨ ចុះថ្ងៃទី ១៣ ខែ កុម្ភៈ ឆ្នាំ ២០១៩ ឯកសារលេខ E463/1/3 ។

⁸ សំណើបន្ទាន់លើកទីមួយរបស់ នួន ជា សុំបន្ថែមពេលវេលា និងចំនួនទំព័រសម្រាប់ដាក់សេចក្តីជូនដំណឹងអំពីបណ្តឹងសាទុក្ខប្រឆាំងនឹងសាលក្រមរបស់អង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូងក្នុងសំណុំរឿង ០០២/០២ ថ្ងៃទី ០៣ ខែ មេសា ឆ្នាំ ២០១៩ ឯកសារលេខ F40/1.1 ។ សំណើរបស់មេធាវីការពារក្តី ខៀវ សំផន សុំបន្ថែមពេលវេលា និងចំនួនទំព័រសម្រាប់ដាក់សេចក្តីជូនដំណឹងអំពីបណ្តឹងសាទុក្ខ ថ្ងៃទី ០៣ ខែ មេសា ឆ្នាំ ២០១៩ ឯកសារលេខ F39/1.1 ។

⁹ សេចក្តីសម្រេចលើសំណើសុំបន្ថែមពេលវេលា និងចំនួនទំព័ររបស់ នួន ជា និង ខៀវ សំផន ទៅលើសេចក្តីជូនដំណឹងអំពីបណ្តឹងសាទុក្ខ ថ្ងៃទី ២៦ ខែ មេសា ឆ្នាំ ២០១៩ ឯកសារលេខ F43 ។

¹⁰ សេចក្តីជូនដំណឹងអំពីបណ្តឹងសាទុក្ខរបស់ នួន ជា ប្រឆាំងនឹងសាលក្រមរបស់អង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូងក្នុងសំណុំរឿង ០០២/០២ ថ្ងៃទី ០១ ខែ កក្កដា ឆ្នាំ ២០១៩ ឯកសារលេខ E465/3/1 ។ សេចក្តីជូនដំណឹងអំពីបណ្តឹងសាទុក្ខរបស់ ខៀវ សំផន (០០២/០២) ថ្ងៃទី ០១ ខែ កក្កដា ឆ្នាំ ២០១៩ ឯកសារលេខ E465/4/1 ។

5. នៅថ្ងៃទី ១៨ ខែ កក្កដា ឆ្នាំ ២០១៩ នួន ជា បានដាក់លិខិតផ្ទេរសិទ្ធិមកកាន់អង្គជំនុំជម្រះតុលាការ កំពូលដោយបានជូនដំណឹងអំពីគោលបំណងមុនពេលមរណភាព ក្នុងការជ្រើសរើសសមាជិកនៃគ្រួសារ របស់គាត់ និងក្រុមមេធាវីការពារក្តី ឱ្យបន្តនីតិវិធីជំនួសរូបគាត់ក្នុងករណីដែលគាត់ទទួលមរណភាពរហូត ដល់ដំណាក់កាលប្រកាសសាលដីកា¹¹។

6. នៅថ្ងៃទី ២៣ ខែ កក្កដា ឆ្នាំ ២០១៩ នួន ជា បានដាក់សំណើសុំបន្ថែមពេលវេលា និងចំនួនទំព័រ សម្រាប់ដាក់សារណាបណ្តឹងសាទុក្ខរបស់ខ្លួន¹² និងបានទទួលមរណភាពនៅថ្ងៃទី ០៤ ខែ សីហា ឆ្នាំ ២០១៩¹³។

7. នៅថ្ងៃទី ០៦ ខែ សីហា ឆ្នាំ ២០១៩ មេធាវីការពារក្តី នួន ជា បានដាក់សំណើបន្ទាន់។

8. នៅថ្ងៃទី ០៩ ខែ សីហា ឆ្នាំ ២០១៩ កិច្ចសន្យាការងាររបស់ក្រុមមេធាវីការពារក្តីត្រូវបានបញ្ចប់¹⁴។ បន្ទាប់មក នៅថ្ងៃទី ១៣ ខែ សីហា ឆ្នាំ ២០១៩ ក្រុមមេធាវីការពារក្តីបានដាក់សំណើបន្ទាន់សុំឱ្យទទួលយក ក្រុមរបស់ខ្លួនចូលធ្វើការ¹⁵។ នៅថ្ងៃទី ០២ ខែ កញ្ញា ឆ្នាំ ២០១៩ អង្គជំនុំជម្រះតុលាការកំពូលបានឆ្លើយតប ដោយបានយល់ឃើញថា សំណើនេះពុំស្ថិតក្រោមយុត្តាធិការរបស់ខ្លួនឡើយ ប៉ុន្តែបានបង្គាប់ថា សហ មេធាវីការពារក្តីរបស់ នួន ជា នៅតែអាចចូលមើលសំណុំរឿងក្នុងប្រព័ន្ធ Zylab របស់ អ.វ.ត.ក. និង ទទួលការជូនដំណឹងតាមរយៈអ៊ីម៉ែលរហូតដល់មានការបញ្ជាក់បន្ថែមអំពីបញ្ហានេះ¹⁶។

9. នៅថ្ងៃទី ១៣ ខែ សីហា ឆ្នាំ ២០១៩ អង្គជំនុំជម្រះតុលាការកំពូលបានចេញសេចក្តីសម្រេចបញ្ចប់ កិច្ចដំណើរការនីតិវិធីលើ នួន ជា និងបានប្រកាសថា អង្គជំនុំជម្រះនៅតែទទួលពិនិត្យលើសំណើបន្ទាន់នេះ

¹¹ លិខិតរបស់ នួន ជា អនុញ្ញាតឱ្យបុគ្គលដែលត្រូវបានជ្រើសរើសអនុវត្តជំនួសរូបគាត់ក្នុងករណីដែលគាត់ទទួលមរណភាពនៅ មុនពេលការបញ្ចប់នៃកិច្ចដំណើរការនីតិវិធីលើបណ្តឹងសាទុក្ខ ថ្ងៃទី ១៨ ខែ កក្កដា ឆ្នាំ ២០១៩ ឯកសារលេខ F46។

¹² សំណើទីមួយរបស់ នួន ជា សុំបន្ថែមពេលវេលា និងចំនួនទំព័រសម្រាប់ដាក់សារណាបណ្តឹងសាទុក្ខប្រឆាំងនឹងសាលក្រមរបស់ អង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូងក្នុងសំណុំរឿង ០០២/០២ ថ្ងៃទី ២៣ ខែ កក្កដា ឆ្នាំ ២០១៩ ឯកសារលេខ F47។

¹³ លិខិតបញ្ជាក់មរណភាពរបស់ នួន ជា ថ្ងៃទី ០៤ ខែ សីហា ឆ្នាំ ២០១៩ ឯកសារលេខ F46/1.1។

¹⁴ ការបញ្ចប់កិច្ចសន្យាការងារជំនួយការផ្នែកច្បាប់ ថ្ងៃទី ០៩ ខែ សីហា ឆ្នាំ ២០១៩ ឯកសារលេខ F46/4.1.3។

¹⁵ សំណើសុំឱ្យក្រុមមេធាវីការពារក្តី នួន ជា ចូលធ្វើការវិញ ថ្ងៃទី ១៣ ខែ សីហា ឆ្នាំ ២០១៩ F46/4។

¹⁶ ការឆ្លើយតបរបស់អង្គជំនុំជម្រះតុលាការកំពូលទៅនឹងឯកសារលេខ F46/2 ថ្ងៃទី ០២ ខែ កញ្ញា ឆ្នាំ ២០១៩ ឯកសារលេខ F46/5។

ពាក់ព័ន្ធនឹងក្នុងចំណោមនោះ ផលប៉ះពាល់នៃមរណភាពរបស់ នួន ជា ទៅលើសាលក្រុមអង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូង និងការដាក់ពន្ធនាគារជាមូលដ្ឋាន(“សេចក្តីសម្រេចបញ្ចប់កិច្ចដំណើរការនីតិវិធី”)¹⁷។

10. សហមេធាវីនាំមុខតំណាងដើមបណ្តឹងរដ្ឋប្បវេណីបានដាក់សារណាតបទៅនឹងសំណើនេះ នៅថ្ងៃទី ២៦ ខែ សីហា ឆ្នាំ ២០១៩¹⁸។ ដោយទទួលបានការអនុញ្ញាតពីអង្គជំនុំជម្រះតុលាការកំពូល¹⁹ សហព្រះរាជអាជ្ញាបានដាក់សារណាតបជាភាសាអង់គ្លេសនៅថ្ងៃទី ២៩ ខែ សីហា ឆ្នាំ ២០១៩ និងភាសាខ្មែរនៅថ្ងៃទី ០២ ខែ កញ្ញា ឆ្នាំ ២០១៩²⁰។ ខៀវ សំផន បានឆ្លើយតបទៅនឹងសហព្រះរាជអាជ្ញានៅថ្ងៃទី ០៩ ខែ កញ្ញា ឆ្នាំ ២០១៩²¹។

II. សំណើបន្ទាន់

11. នៅក្នុងសំណើបន្ទាន់ មេធាវីការពារក្តី នួន ជា បានស្នើសុំឱ្យអង្គជំនុំជម្រះតុលាការកំពូលពិចារណាលើចំណុចដូចខាងក្រោម៖

(ក) ភាពអាចទទួលយកបានតាមទម្រង់

(១) ទទួលយកសំណើបន្ទាន់នេះថា មានសុពលភាព និងត្រឹមត្រូវតាមទម្រង់ ដោយសារមេធាវីការពារក្តីបានទទួលការអនុញ្ញាតជាលាយលក្ខណ៍អក្សរពី នួន ជា បន្តនីតិវិធីជំនួសរូបគាត់ ឬជាជម្រើស

¹⁷ សេចក្តីសម្រេចបញ្ចប់កិច្ចដំណើរការនីតិវិធីលើ នួន ជា ថ្ងៃទី ១៣ ខែ សីហា ឆ្នាំ ២០១៩ F46/3 (“សេចក្តីសម្រេចបញ្ចប់កិច្ចដំណើរការនីតិវិធី”) កថាខណ្ឌ ៨។

¹⁸ សារណាតបរបស់សហមេធាវីនាំមុខតំណាងដើមបណ្តឹងរដ្ឋប្បវេណីទៅនឹងសំណើបន្ទាន់របស់ នួន ជា ពាក់ព័ន្ធនឹងផលប៉ះពាល់ដល់កិច្ចដំណើរការនីតិវិធីក្រោយពីមរណភាពរបស់ នួន ជា នៅមុនពេលចេញសាលដីកា ថ្ងៃទី ២៦ ខែ សីហា ឆ្នាំ ២០១៩ ឯកសារលេខ F46/2/1 (“សារណាតបរបស់សហមេធាវីនាំមុខ”)។

¹⁹ សេចក្តីសម្រេចលើសំណើបន្ទាន់របស់សហព្រះរាជអាជ្ញាសុំដាក់សារណាតបតែមួយភាសាទៅនឹងសំណើបន្ទាន់របស់ក្រុមមេធាវីការពារក្តី នួន ជា ថ្ងៃទី ២៩ ខែ សីហា ឆ្នាំ ២០១៩ ឯកសារលេខ F46/2/3។

²⁰ សារណាតបរបស់សហព្រះរាជអាជ្ញាទៅនឹងសំណើបន្ទាន់ពាក់ព័ន្ធនឹងផលប៉ះពាល់ដល់កិច្ចដំណើរការនីតិវិធីក្រោយមរណភាពរបស់ នួន ជា នៅមុនពេលចេញសាលដីកា (ឯកសារលេខ F46/2) ថ្ងៃទី ២៩ ខែ សីហា ឆ្នាំ ២០១៩ ឯកសារលេខ F46/2/4 (“សារណាតបរបស់សហព្រះរាជអាជ្ញា”)។

²¹ ការឆ្លើយតបរបស់លោក ខៀវ សំផន ទៅនឹងចម្លើយតបរបស់សហព្រះរាជអាជ្ញាទាក់ទងទៅនឹងសច្ចុប្បន្ននិរទេសនៅដំណាក់កាលបណ្តឹងសាទុក្ខ (ឯកសារលេខ F46/2/4) ថ្ងៃទី ០៩ ខែ កញ្ញា ឆ្នាំ ២០១៩ ឯកសារលេខ F46/2/4/1។

(២)សម្រេចសំណើបន្ទាន់នេះ តាមគំនិតផ្តួចផ្តើមរបស់ខ្លួន ដើម្បីជាប្រយោជន៍យុត្តិធម៌

(ខ) សម្រេច៖

(១) បញ្ឈប់កិច្ចដំណើរការនីតិវិធីលើបណ្តឹងសាទុក្ខពាក់ព័ន្ធនឹង នួន ជា ដែលនៅពេលនោះ សាលក្រុមអង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូងនឹងត្រូវចាត់ទុកជាមោឃៈចំពោះ នួន ជា ដោយសារ នួន ជា ទទួលបានការសន្មតថាគ្មានទោសនៅដំណាក់កាលបណ្តឹងសាទុក្ខ ឬជាជម្រើស

(២) អនុញ្ញាតបន្តកិច្ចដំណើរការនីតិវិធីពាក់ព័ន្ធនឹង នួន ជា ដើម្បីជាប្រយោជន៍យុត្តិធម៌ ដោយធានាដល់ការបន្តភាពជាតំណាងរបស់ នួន ជា បន្ទាប់ពីមរណភាពតាមរយៈការ ជ្រើសរើសរបស់គាត់។

(គ) ក្នុងករណីចាំបាច់ ឬសមស្រប ស្នើសុំវិសោធនកម្មវិធានផ្ទៃក្នុងតាមរយៈកិច្ចប្រជុំពេញអង្គ របស់ អ.វ.ត.ក. ដើម្បីបំភ្លឺវិធានជាធរមានពាក់ព័ន្ធនឹងបញ្ហាដែលបានលើកឡើងនៅក្នុងសំណើ បន្ទាន់នេះ។

(ឃ) សម្រេច៖

(១)ក្នុងកម្រិតអប្បបរមា ចេញផ្នែកសម្រេចសេចក្តីជាមុន ដោយសំអាងហេតុពេញលេញ នឹងចេញតាមក្រោយក្នុងពេលឆាប់ៗតាមដែលអាចធ្វើបានដោយផ្អែកលើមូលដ្ឋានបន្ទាន់ និង

(២)ចេញដីកាបង្គាប់បណ្តោះអាសន្ននៅមុនពេលសេចក្តីសម្រេចណាមួយលើអង្គសេចក្តី ថា ក្រុមមេធាវីការពារក្តី នួន ជា នឹងត្រូវរក្សាទុកសិនរហូតដល់ពេលវេលាសមស្របតាម ការយល់ឃើញរបស់អង្គជំនុំជម្រះ ក្រោយពីការចេញសេចក្តីសម្រេចនោះ។

III. ភាពអាចទទួលយកបាន

12. ជាការកត់សម្គាល់ដំបូង អង្គជំនុំជម្រះតុលាការកំពូលសង្កេតឃើញថា ការអនុញ្ញាតជាលាយលក្ខណ៍អក្សរបានផ្អែកទៅលើវិធាន ១១២ នៃវិធានផ្ទៃក្នុង²²។ វិធាន ១១២ នៃវិធានផ្ទៃក្នុងពាក់ព័ន្ធនឹងបណ្តឹងសើរើទៅលើសាលក្រមស្ថាពរ មិនមែនពាក់ព័ន្ធនឹងបណ្តឹងសាទុក្ខប្រឆាំងនឹងសាលក្រមអង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូងឡើយ²³។ ដោយសារយុត្តាធិការលើបណ្តឹងសាទុក្ខរបស់អង្គជំនុំជម្រះតុលាការកំពូលបានកម្រិតតាមវិធានផ្ទៃក្នុងសម្រាប់បណ្តឹងសាទុក្ខប្រឆាំងនឹងសេចក្តីសម្រេច ឬសាលក្រមរបស់អង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូង²⁴វិធាន ១១២ នៃវិធានផ្ទៃក្នុងពុំមែនជាមូលដ្ឋានដើម្បីទទួលយកសំណើបន្ទាន់នេះឡើយ។ បន្ថែមលើនេះ ពុំមានភស្តុតាងថ្មីត្រូវបានបង្ហាញ និងពុំមានការបង្ហាញថា “ភស្តុតាងដែលនាំទៅរកការធ្វើសេចក្តីសម្រេចនោះ មានភាពភ្លេងបន្លំ ឬខុសការពិត” និងពុំមានការចោទប្រកាន់ថា ចៅក្រមរូបណាមួយ

²² សំណើសុំបន្ទាន់ កថាខណ្ឌ ៦ និង ១៣។

²³ សូមមើល វិធានផ្ទៃក្នុងរបស់ អ.វ.ត.ក. វិសោធនកម្មលើកទី ៩ ថ្ងៃទី ១៦ ខែ មករា ឆ្នាំ ២០១៥ (វិសោធនកម្ម)(“វិធានផ្ទៃក្នុង”) វិធាន ១១២ នៃវិធានផ្ទៃក្នុង បណ្តឹងសើរើ៖ “១. ទណ្ឌិត ឬក្នុងករណីដែលទណ្ឌិតនោះទទួលមរណភាព សហព័ទ្ធ កូន ឪពុកម្តាយ ឬបុគ្គលដទៃទៀតដែលមានជីវិតរស់រាននៅពេលមរណភាពរបស់ទណ្ឌិត ហើយបានទទួលនូវបណ្តាំជាលាយលក្ខណ៍អក្សរពីទណ្ឌិតឱ្យធ្វើបណ្តឹងសើរើ ឬសហព្រះរាជអាជ្ញាជំនួសឱ្យទណ្ឌិត អាចធ្វើបណ្តឹងសើរើចំពោះសាលក្រម ឬសាលដីកាស្ថាពរទៅអង្គជំនុំជម្រះតុលាការកំពូល ដោយផ្អែកលើ៖ ក)ភស្តុតាងថ្មីត្រូវបានរកឃើញ ១)មិនអាចរកបាននៅពេលជំនុំជម្រះហើយការដែលមិនអាចរកបាននេះពុំមែនដោយសារភាគីទាំងស្រុង ឬផ្នែកខ្លះ ដែលជាអ្នកធ្វើបណ្តឹងនោះឡើយ និង ២)មានលក្ខណៈសំខាន់គ្រប់គ្រាន់ដែលនាំឱ្យសាលដីកាមានការប្រែប្រួល ប្រសិនបើផ្តល់ភស្តុតាងនេះឱ្យក្នុងពេលជំនុំជម្រះ ខ)មានការរកឃើញក្នុងពេលថ្មីៗថា ភស្តុតាងដែលត្រូវបានជំនុំជម្រះ និងយកមកធ្វើជាមូលដ្ឋាននៃការផ្តន្ទាទោសនោះ មានការភ្លេងបន្លំ ឬ ខុសការពិត ឬ គ)ចៅក្រមដែលបានចូលរួមនៅក្នុងការស៊ើបសួរ ឬការផ្តន្ទាទោសបានប្រព្រឹត្តខុសឆ្គងយ៉ាងធ្ងន់ធ្ងរនឹងក្រមសីលធម៌ ឬបំពានលើតួនាទីក្នុងការស្វែងរកយុត្តិធម៌ ដែលអាចនាំឱ្យមានការបណ្តេញចេញបានតាមវិធានផ្ទៃក្នុងនេះ។ ២.បុគ្គលដែលដាក់ពាក្យបណ្តឹងសើរើត្រូវដាក់បណ្តឹងនេះទៅក្រឡាបញ្ជីនៃអង្គជំនុំជម្រះតុលាការកំពូល ហើយត្រូវបញ្ជាក់ឱ្យបានច្បាស់ពីអង្គហេតុនិងអង្គច្បាប់នៅក្នុងបណ្តឹងនោះ។ បន្ទាប់មក នីតិវិធីដែលអនុវត្តសម្រាប់ការជំនុំជម្រះលើបណ្តឹងសាទុក្ខ ត្រូវយកមកអនុវត្តចំពោះបណ្តឹងសើរើ។ ៣.ដោយយោងទៅលើច្បាប់ស្តីពីការបង្កើតអង្គជំនុំជម្រះវិសាមញ្ញក្នុងតុលាការកម្ពុជា អង្គជំនុំជម្រះតុលាការកំពូលត្រូវព្យាយាមសម្រេចឱ្យបាននូវសម្លេងឯកច្ឆន្ទ។ ប្រសិនបើមិនអាចរកសម្លេងឯកច្ឆន្ទនេះបានទេ សេចក្តីសម្រេចសើរើត្រូវធ្វើឡើងដោយសម្លេងគាំទ្រយ៉ាងហោចណាស់ដោយចៅក្រម ៥ រូបយ៉ាងតិច។ អង្គជំនុំជម្រះតុលាការកំពូល ត្រូវបដិសេធបណ្តឹងចោល កាលបើខ្លួនពិចារណាឃើញថា បណ្តឹងនោះគ្មានមូលដ្ឋានត្រឹមត្រូវ។ កាលបើកំណត់បានថា ពាក្យសុំមានហេតុផលសមស្រប អង្គជំនុំជម្រះតុលាការកំពូលត្រូវមានយុត្តាធិការជំនុំជម្រះលើករណីនេះ ដើម្បីធ្វើសេចក្តីវិនិច្ឆ័យថា តើត្រូវធ្វើការសើរើសាលក្រមនោះ ឬក៏អត់ដោយអនុវត្តតាមនីតិវិធីសម្រាប់បណ្តឹងសាទុក្ខ ដូចមានចែងក្នុងវិធានផ្ទៃក្នុងនេះ។

²⁴ សូមមើល វិធាន ១០៤ ដល់ ១០៥ នៃវិធានផ្ទៃក្នុង។

បានប្រព្រឹត្តខុសឆ្គង ឬបំពានលើតួនាទី²⁵ ដែលជាមូលដ្ឋាននៃបណ្តឹងសើរើឡើយ។ អាស្រ័យហេតុនេះ ពុំមានមូលដ្ឋានដែលអាចឱ្យអង្គជំនុំជម្រះទទួលយកសំណើនេះ ដោយអនុលោមតាមវិធាន ១១២ នៃវិធានផ្ទៃក្នុងឡើយ។

13. សំណើបន្ទាន់នេះបានលើកបញ្ហាមួយចំនួនដែលត្រូវបានដោះស្រាយនៅក្នុងសេចក្តីសម្រេចពីមុនរួចហើយ²⁶ ប៉ុន្តែ មានបញ្ហាខ្លះ ដូចជាថាតើ កិច្ចដំណើរការនីតិវិធីត្រូវបញ្ចប់ និងត្រូវបន្តក្រោយពីមរណភាពរបស់ នួន ជា ដែរ ឬយ៉ាងណា។ ថាតើមរណភាពរបស់គាត់ បាននាំឱ្យនីតិវិធីក្លាយជាស្ថាពរ ដែរ ឬយ៉ាងណា។ ថាតើ សច្ចុធារណ៍និរទោសមានអត្ថិភាពរហូតដល់ដំណាក់កាលនីតិវិធីនៃបណ្តឹងសាទុក្ខ ដែរ ឬយ៉ាងណា ហើយប្រសិនបើដូច្នោះ ថាតើ មរណភាពរបស់គាត់បាននាំឱ្យមានការមោឃភាពសាលក្រមអង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូង ដែរ ឬយ៉ាងណា និងថាតើ មាននៃការផ្តល់សំណងនឹងទៅជាបែបណា ទាំងអស់នេះពុំទាន់ដោះស្រាយនៅឡើយ។

14. ដោយសារប្រព័ន្ធច្បាប់របស់ អ.វ.ត.ក. ពុំបានចែងច្បាស់លាស់លើបញ្ហាទាំងនេះ អង្គជំនុំជម្រះតុលាការកំពូលពិចារណាលើវិញថា ទោះបីជាមានសេចក្តីសម្រេចបញ្ចប់កិច្ចដំណើរការនីតិវិធីក៏ដោយ ក៏អង្គជំនុំជម្រះត្រូវប្រើប្រាស់យុត្តាធិការដែលមាន និងធនានុសិទ្ធិរបស់ខ្លួន ដើម្បីជាប្រយោជន៍យុត្តិធម៌²⁷ ក្នុងការ

²⁵ សូមមើល ជាពិសេសមូលដ្ឋាននៃវិធាន ១១២ ក) ដល់ គ) នៃវិធានផ្ទៃក្នុងចែងថា៖ “ក)ភស្តុតាងថ្មីត្រូវបានរកឃើញ ១) មិនអាចរកបាននៅពេលជំនុំជម្រះ ការដែលមិនអាចរកបាននេះពុំមែនដោយសារភាគីទាំងស្រុង ឬផ្នែកខ្លះ ដែលជាអ្នកធ្វើបណ្តឹងនោះឡើយ និង ២)មានលក្ខណៈសំខាន់គ្រប់គ្រាន់ដែលនាំឱ្យសាលដីកាមានការប្រែប្រួល ប្រសិនបើផ្តល់ភស្តុតាងនេះឱ្យក្នុងពេលជំនុំជម្រះ។

ខ)មានការរកឃើញក្នុងពេលថ្មីៗថា ភស្តុតាងដែលត្រូវបានជំនុំជម្រះ និងយកមកធ្វើជាមូលដ្ឋាននៃការផ្តន្ទាទោសនោះ មានការកែប្រែ ឬ ខុសការពិត ឬ

គ)ចៅក្រមដែលបានចូលរួមនៅក្នុងការស៊ើបសួរ ឬការផ្តន្ទាទោសបានប្រព្រឹត្តខុសឆ្គងយ៉ាងធ្ងន់ធ្ងរនឹងក្រមសីលធម៌ ឬបំពានលើតួនាទីក្នុងការស្វែងរកយុត្តិធម៌ ដែលអាចនាំឱ្យមានការបណ្តេញចេញបានតាមវិធានផ្ទៃក្នុងនេះ”។

²⁶ សូមមើលខាងលើ កថាខណ្ឌ ១៤។ សេចក្តីសម្រេចបញ្ចប់កិច្ចដំណើរការនីតិវិធី។ ការឆ្លើយតបរបស់អង្គជំនុំជម្រះទៅនឹងសំណើបន្ទាន់សុំឱ្យទទួលបានធ្វើការវិញ ថ្ងៃទី ២ ខែ កញ្ញា ឆ្នាំ ២០១៩ ឯកសារលេខ F46/5។ សេចក្តីសម្រេចលើបណ្តឹងសាទុក្ខភ្លាមៗរបស់ ខៀវ សំផន ប្រឆាំងនឹងសេចក្តីសង្ខេបនៃសាលក្រមដែលបានប្រកាសនៅថ្ងៃទី ១៦ ខែ វិច្ឆិកា ឆ្នាំ ២០១៨ ថ្ងៃទី ១៣ ខែ កុម្ភៈ ឆ្នាំ ២០១៨ ឯកសារលេខ E463/1/3 កថាខណ្ឌ ១៧។

²⁷ សូមមើល សេចក្តីសម្រេចលើបណ្តឹងសាទុក្ខភ្លាមៗរបស់ នួន ជា ប្រឆាំងនឹងសេចក្តីសម្រេចរបស់អង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូងស្តីភាពត្រឹមត្រូវនៃកិច្ចស៊ើបសួរតាមផ្លូវតុលាការ ថ្ងៃទី ២៧ ខែ មេសា ឆ្នាំ ២០១២ ឯកសារលេខ E116/1/7 កថាខណ្ឌ ៣០។ សេចក្តីសម្រេចលើសំណើបន្ទាន់ពាក់ព័ន្ធនឹងផលប៉ះពាល់ដល់កិច្ចដំណើរការនីតិវិធីបណ្តឹងសាទុក្ខក្រោយ ៨/៤៣ មរណភាពរបស់ នួន ជា នៅមុនពេលចេញសាលដីកា

ពិចារណាលើអង្គសេចក្តីនៅក្នុងផ្នែកនៃសំណើបន្ទាន់នេះ²⁸។ អាស្រ័យហេតុនេះ អង្គជំនុំជម្រះតុលាការ កំពូលយល់ឃើញថា ដើម្បីជាប្រយោជន៍យុត្តិធម៌ អង្គជំនុំជម្រះសម្រេចទទួលយកសំណើបន្ទាន់នេះ។

IV. ការពិភាក្សា

ក. ការបញ្ចប់កិច្ចដំណើរការនីតិវិធីលើបណ្តឹងសាទុក្ខ

15. ក្រោយពីមរណភាពរបស់ នួន ជា អង្គជំនុំជម្រះតុលាការកំពូលបានសម្រេចបញ្ចប់(គឺបញ្ចប់ចាប់ ពីពេលនេះតទៅ)រាល់កិច្ចដំណើរការនីតិវិធីទាំងអស់មកលើរូបគាត់ ដោយស្របតាមមាត្រា ៧(១) នៃក្រម នីតិវិធីព្រហ្មទណ្ឌកម្ពុជា ដែលចែងយ៉ាងជាក់លាក់ចំពោះការរំលត់នៃកិច្ចដំណើរការនីតិវិធីព្រហ្មទណ្ឌបន្ទាប់

សេចក្តីសម្រេចលើបណ្តឹងសាទុក្ខភ្លាមៗរបស់ ខៀវ សំផន ប្រឆាំងនឹងសេចក្តីសង្ខេបនៃសាលក្រមដែលបានប្រកាសកាលពីថ្ងៃទី ១៦ ខែ វិច្ឆិកា ឆ្នាំ ២០១៨, ថ្ងៃទី ១៣ ខែ កុម្ភៈ ឆ្នាំ ២០១៨ ឯកសារលេខ E463/1/3 កថាខណ្ឌ ១៧។

²⁸ វិធានស្តីពីនីតិវិធីនៅចំពោះមុខតុលាការព្រហ្មទណ្ឌកម្រិតអន្តរជាតិដទៃទៀត បានគាំទ្រវិធីសាស្ត្របែបនេះធ្វើជាមធ្យោបាយក្នុង ការសម្រេចបញ្ហាដែលបានកើតឡើងដោយសារផលវិបាកផ្ទាល់នៃនីតិវិធីដែលតុលាការនេះអនុវត្តតាម។ សូមមើល “សេចក្តី សម្រេចលើបណ្តឹងឧទ្ធរណ៍ប្រឆាំងដីកាសម្រេចរបស់អង្គបុរេជំនុំជម្រះស្តីពីយុត្តាធិការ និងអត្ថិភាព” តុលាការព្រហ្មទណ្ឌពិសេស សម្រាប់ប្រទេសលីបង់ (“STL”)សំណុំរឿងលេខ CH/AC/2010/02 អង្គជំនុំជម្រះឧទ្ធរណ៍ ថ្ងៃទី ១០ ខែ វិច្ឆិកា ឆ្នាំ ២០១០ កថាខណ្ឌ ៤៥ ដល់ ៤៦ ៤៨។ រឿងក្តី Prosecutor ទល់នឹង Beqaj សំណុំរឿងលេខ IT-03-66-R77 “សាលក្រមលើការ ចោទប្រកាន់អំពីការប្រមាថតុលាការ” អង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូង ថ្ងៃទី ២៧ ខែ ឧសភា ឆ្នាំ ២០០៥ កថាខណ្ឌ ១៣។ រឿងក្តី ការសាកល្បងអាវុធយុត្តិធម៌អន្តរជាតិ(ប្រទេសអូស្ត្រាលី ទល់នឹង បារាំង) តុលាការយុត្តិធម៌អន្តរជាតិ “សាលក្រមចុះថ្ងៃទី ២០ ខែ ធ្នូ ឆ្នាំ ១៩៧៤” កថាខណ្ឌ ២៣ (“តុលាការមានយុត្តាធិការដែលអនុញ្ញាតឱ្យចាត់វិធានតាមករណីចាំបាច់ [...] ដើម្បីធានាថា ការអនុវត្តន៍យុត្តាធិការលើអង្គសេចក្តី ប្រសិនបើ និងនៅពេលត្រូវបានបង្ហាញ ពុំត្រូវបានរារាំង និង[...]ថា មុខនាទីជាមូលដ្ឋាន របស់តុលាការអាចត្រូវបានការពារ”)។ រឿងក្តី រដ្ឋអាជ្ញា ទល់នឹង Blaškić សំណុំរឿងលេខ IT-95-14 “សាលដីកាលើសំណើ របស់សាធារណរដ្ឋក្រូអាតសុំឱ្យពិនិត្យឡើងវិញលើសេចក្តីសម្រេចរបស់អង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូង II ថ្ងៃទី ១៨ ខែ កក្កដា ឆ្នាំ ១៩៩៧” អង្គជំនុំជម្រះឧទ្ធរណ៍ ថ្ងៃទី ២៩ ខែ តុលា ឆ្នាំ ១៩៩៧ កថាខណ្ឌ ៣៣ និង ៣៥ (បញ្ជាក់ថា អំណាចអត្ថិភាព មាន ទំនាក់ទំនងយ៉ាងជិតស្និទ្ធនឹងបេសកកម្មដែលបានដាក់ឱ្យបំពេញដោយតុលាការព្រហ្មទណ្ឌ និងក្នុងគោលបំណងធានាបានថា មុខនាទីជាមូលដ្ឋានរបស់តុលាការត្រូវបានបំពេញយ៉ាងពេញលេញ)។ រឿងក្តី រដ្ឋអាជ្ញា ទល់នឹង Barayagwize សំណុំរឿងលេខ ICTR-97-19-AR72 “សេចក្តីសម្រេច” អង្គជំនុំជម្រះឧទ្ធរណ៍ ថ្ងៃទី ០៣ ខែ វិច្ឆិកា ឆ្នាំ ១៩៩៩ កថាខណ្ឌ ៧៦ (“ត្រូវបានទទួល ស្គាល់ជាទូទៅថា តុលាការមានសិទ្ធិអំណាចត្រួតពិនិត្យដែលអាចត្រូវបានប្រើប្រាស់ដើម្បីប្រយោជន៍យុត្តិធម៌ [...] ការប្រើប្រាស់ សិទ្ធិអំណាចត្រួតពិនិត្យនេះមានមុខងារបំប៉នចំពោះ ផ្តល់សំណងចំពោះការរំលោភបំពានលើសិទ្ធិរបស់ជនជាប់ចោទ រារាំង ការប្រព្រឹត្តខុសក្រមសីលធម៌នាពេលអនាគត និងជំរុញសុចរិតភាពនៃដំណើរការនីតិវិធីតុលាការ”) (សេចក្តីបញ្ជាក់បន្ថែម)។

សេចក្តីសម្រេចលើសំណើបន្ទាន់ពាក់ព័ន្ធនឹងផលប៉ះពាល់ដល់កិច្ចដំណើរការនីតិវិធីបណ្តឹងសាទុក្ខក្រោយ ៩/៤៣ មរណភាពរបស់ នួន ជា នៅមុនពេលចេញសាលដីកា

ពីជនជាប់ចោទបានស្លាប់²⁹។ ដូចបានពន្យល់នៅក្នុងសេចក្តីសម្រេចបញ្ចប់កិច្ចដំណើរការនីតិវិធី³⁰ មរណភាពរបស់ នួន ជា មានអានុភាពរាំងស្ងួតដំណើរការរបស់អង្គជំនុំជម្រះក្នុងការធ្វើ“សេចក្តីសម្រេចចុងក្រោយលើអង្គច្បាប់ និងអង្គហេតុ”³¹ពាក់ព័ន្ធនឹងបណ្តឹងសាទុក្ខនាពេលអនាគតរបស់គាត់³²។ ហេតុដូច្នោះ សារណារបស់ក្រុមមេធាវីការពារក្តីពាក់ព័ន្ធនឹងការបញ្ចប់ ឬការបន្តកិច្ចដំណើរការនីតិវិធីលើបណ្តឹងសាទុក្ខចាត់ទុកជាអសារបង់³³។

16. អង្គជំនុំជម្រះបញ្ជាក់ថា ការបញ្ចប់កិច្ចដំណើរការនីតិវិធីពុំបានកាត់បន្ថយអានុភាពនៃអ្វីដែលបានសម្រេចកន្លងមកឡើយ។ អាស្រ័យហេតុនេះ សេចក្តីសម្រេចបញ្ចប់កិច្ចដំណើរការនីតិវិធី ពុំបានប៉ះពាល់និងពុំបានកែប្រែការយល់ឃើញនៅក្នុងសាលក្រមអង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូងទេ។ ការបញ្ចប់នេះត្រឹមតែមានអានុភាពទប់ស្កាត់លទ្ធភាពបន្តកិច្ចដំណើរការនីតិវិធីលើបណ្តឹងសាទុក្ខនាពេលអនាគតណាមួយពីសំណាក់ ឬប្រឆាំងនឹង នួន ជា តែប៉ុណ្ណោះ។

²⁹ សេចក្តីសម្រេចបញ្ចប់កិច្ចដំណើរការនីតិវិធី កថាខណ្ឌ ៥។

³⁰ សេចក្តីសម្រេចបញ្ចប់កិច្ចដំណើរការនីតិវិធី កថាខណ្ឌ ៦ “យុត្តិសាស្ត្ររបស់តុលាការព្រហ្មទណ្ឌអន្តរជាតិសម្រាប់អតីតប្រទេសយូហ្គោស្លាវីបង្ហាញថា បើទោះបីជាអង្គជំនុំជម្រះខ្លួនឯងបានចេញសេចក្តីសម្រេចបញ្ជាក់ពីមរណភាពរបស់ម្ចាស់បណ្តឹងខ្លួនឯងក៏ដោយ ក៏ពុំមានសាលដីកាលើបណ្តឹងខ្លួនឯងត្រូវបានចេញពាក់ព័ន្ធនឹងជនជាប់ចោទដែលនៅមុនពេលស្លាប់បានដាក់បណ្តឹងខ្លួនឯងយ៉ាងត្រឹមត្រូវនៅមុខអង្គជំនុំជម្រះខ្លួនឯងនូវសារណាដែលមានទង្វើករណី និងមានសំអាងហេតុពេញលេញនៃបណ្តឹងខ្លួនឯងឡើយ។ ចំណុចនេះកាន់តែច្បាស់លាស់បន្ថែមទៀតនៅក្នុងករណីនៃរឿងក្តីបច្ចុប្បន្ន ដែលអង្គជំនុំជម្រះខ្លួនឯងពុំបានទទួលសារណាពេញលេញលើបណ្តឹងសាទុក្ខ និងពុំស្ថិតក្នុងដំណាក់កាលចាប់ផ្តើមពិភាក្សាសម្រេចលើអង្គសេចក្តីនៃកំហុសអង្គច្បាប់ ឬអង្គហេតុដែលបានចោទប្រកាន់ ដូចបានលើកឡើងជាសង្ខេបនៅក្នុងសេចក្តីជូនដំណឹងអំពីបណ្តឹងសាទុក្ខ”។

³¹ មាត្រា ៣៦ ថ្មី នៃច្បាប់ស្តីពីការបង្កើតឱ្យមាន អ.វ.ត.ក. សម្រាប់កាត់សេចក្តីបទឧក្រិដ្ឋដែលបានប្រព្រឹត្តឡើងក្នុងអំឡុងពេលនៃរបបកម្ពុជាប្រជាធិបតេយ្យ ថ្ងៃទី ១០ ខែ សីហា ឆ្នាំ ២០០១ រួមបញ្ចូលវិសោធនកម្មដែលបានប្រកាសឱ្យប្រើប្រាស់នៅថ្ងៃទី ២៧ ខែ តុលា ឆ្នាំ ២០០៤។

³² សូមមើល វិធាន ១០៥(៣) នៃវិធានផ្ទៃក្នុង។ សេចក្តីសម្រេចស្តីពីសំណើរបស់មេធាវីការពារក្តីសុំបន្ថែមពេលវេលា និងចំនួនទំព័រលើសេចក្តីជូនដំណឹងអំពីបណ្តឹងសាទុក្ខ និងសារណាបណ្តឹងសាទុក្ខ ថ្ងៃទី ២៩ ខែ សីហា ឆ្នាំ ២០១៤ ឯកសារលេខ F3/3 កថាខណ្ឌ ៨។ សូមមើលផងដែរ សេចក្តីជូនដំណឹងអំពីបណ្តឹងសាទុក្ខរបស់ នួន ជា ប្រឆាំងនឹងសាលក្រមអង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូងក្នុងសំណុំរឿង ០០២/០២ ថ្ងៃទី ០១ ខែ កក្កដា ឆ្នាំ ២០១៩ ឯកសារលេខ E465/3/1 កថាខណ្ឌ ៧ ដោយទទួលស្គាល់ថា “ការកំណត់អត្តសញ្ញាណនៃសេចក្តីយោងចង្អុលបង្ហាញកំហុសទាំងអស់ [...] អាចពុំមានលក្ខណៈទូលំទូលាយ”។

³³ សំណើបន្ទាន់ កថាខណ្ឌ ១។

ខ. ការចូលស្ថាពរនៃសាលក្រមអង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូង

សារណា

មេធាវីការពារក្តី នួន ជា

17. មេធាវីការពារក្តី នួន ជា បានលើកឡើងថា ផលវិបាកនៃការបញ្ចប់កិច្ចដំណើរការនីតិវិធីនៅ ដំណាក់កាលបណ្តឹងសាទុក្ខ ពុំទាន់បានដោះស្រាយនៅឡើយផ្នែកតាមច្បាប់កម្ពុជា និងថា ពុំមានភាពច្បាស់ លាស់ថា តើសាលក្រមអង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូងត្រូវចាត់ទុកជាស្ថាពរ ដែរ ឬយ៉ាងណា នៅពេលដែល ម្ចាស់បណ្តឹងសាទុក្ខស្តាប់ នៅមុនពេលចេញសាលដីកានៃកិច្ចដំណើរការនីតិវិធីលើបណ្តឹងសាទុក្ខ³⁴។ មេ ធាវីការពារក្តីបានអះអាងថា ការអានផ្នែកនៃមាត្រា ៣៥ ថ្មី មាត្រា ៣៦ ថ្មី មាត្រា ៣៧ ថ្មី នៃច្បាប់ បង្កើតឱ្យមាន អ.វ.ត.ក. ជាមួយវិធាន ១១១(៦) នៃវិធានផ្ទៃក្នុងសន្និដ្ឋានបានថា នៅពេលទទួលបានបណ្តឹង សាទុក្ខ សាលក្រមអង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូងអាចក្លាយទៅជាស្ថាពរបាន ដរាបណាបណ្តឹងសាទុក្ខត្រូវបាន បដិសេធចោលលើអង្គសេចក្តីប៉ុណ្ណោះ³⁵។

18. មេធាវីការពារក្តីបានលើកឡើងថា សេចក្តីសម្រេចរបស់អង្គជំនុំជម្រះខ្លួនរំលឹករបស់តុលាការ ICTY ដែលបានបញ្ចប់កិច្ចដំណើរការនីតិវិធីលើបណ្តឹងសាទុក្ខចំពោះ Delić (បន្ទាប់ពីមរណភាពរបស់ គាត់នៅមុនពេលចេញសាលដីកាលើបណ្តឹងសាទុក្ខ) និងបានបញ្ជាក់ថា សាលក្រមអង្គជំនុំជម្រះសាលា ដំបូងចំពោះរូបគាត់ត្រូវចាត់ទុកជាស្ថាពរនោះ គឺពុំអាចអនុវត្តបាននៅចំពោះមុខ អ.វ.ត.ក. ឡើយ³⁶។

សហមេធាវីនាំមុខតំណាងដើមបណ្តឹងរដ្ឋប្បវេណី

19. សហមេធាវីនាំមុខតំណាងដើមបណ្តឹងរដ្ឋប្បវេណីបានលើកឡើងថា សាលក្រមអង្គជំនុំជម្រះសា លាដំបូងពុំមែនចូលស្ថាពរពាក់ព័ន្ធនឹង នួន ជា និងថា “មានតែអានុភាពផ្នែកអង្គច្បាប់នៃសាលក្រមអង្គជំនុំ ជម្រះសាលាដំបូងប៉ុណ្ណោះ ទាក់ទងទៅនឹងការទទួលខុសត្រូវផ្នែកព្រហ្មទណ្ឌរបស់ នួន ជា ដែលពុំមាន អត្ថិភាព”³⁷។ សហមេធាវីនាំមុខតំណាងដើមបណ្តឹងរដ្ឋប្បវេណីបានពន្យល់ថា “វិធានការសំណងដែលបាន

³⁴ សំណើបន្ទាន់ កថាខណ្ឌ ២២។

³⁵ សំណើបន្ទាន់ កថាខណ្ឌ ៤៥។

³⁶ សំណើបន្ទាន់ កថាខណ្ឌ ៣៥ និង ៤៤។

³⁷ សារណាតបរបស់សហមេធាវីនាំមុខតំណាងដើមបណ្តឹងរដ្ឋប្បវេណី កថាខណ្ឌ ៨។

អនុញ្ញាតដោយអង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូងក្នុងសំណុំរឿង ០០២/០២ ត្រូវបានធ្វើឡើងតាមរយៈវិធាន ២៣ ស្ទួនបួន ៣(ខ)” ដែលចែងថា ការផ្តល់សំណង“ពុំមែនអាស្រ័យលើអត្ថិភាពនៃសាលក្រមស្ថាពរ”³⁸ ហើយ អាច“ត្រូវបានបង្កើត និងអនុវត្តស្របពេលជាមួយនឹងការជំនុំជម្រះ”³⁹ដើម្បីឱ្យ“សំណងនេះអាចសម្រេច បាននៅក្នុងពេលវេលាប្រកបដោយអត្ថន័យ”⁴⁰។ ដោយហេតុថា សំណងសមូហភាព និងផ្លូវចិត្តត្រូវបាន ទទួលស្គាល់ និងយល់ព្រមដោយអង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូង ជាជាងអាស្រ័យលើសាលក្រម ឬការបង្គាប់ តាមរយៈដីកាសម្រេចប្រឆាំងនឹងជនជាប់ចោទ សហមេធាវីនាំមុខតំណាងដើមបណ្តឹងរដ្ឋប្បវេណីសន្និដ្ឋាន ថា មរណភាពរបស់ នួន ជា “ពុំមានផលប៉ះពាល់ទៅលើផ្នែកនៃសាលក្រមអង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូងដែល ដោះស្រាយសំណងរដ្ឋប្បវេណីឡើយ”⁴¹។

សហព្រះរាជអាជ្ញា

20. បើទោះបីជាសហព្រះរាជអាជ្ញាបានទទួលស្គាល់ថា ច្បាប់កម្ពុជាចែងអំពីអត្ថិភាពនៃសច្ចធារណ៍ និរទោសរហូតដល់សាលក្រមស្ថាពរក៏ដោយ⁴² ក៏សហព្រះរាជអាជ្ញានៅតែអះអាងថា ដោយសារ“ភាពខុស ប្លែកគ្នារវាងប្រព័ន្ធច្បាប់ជាតិ និង អ.វ.ត.ក.”⁴³ និងភាពពុំស្របគ្នារវាងច្បាប់ស្តីពីការបង្កើតឱ្យមាន អ.វ.ត.ក. ជាមួយនឹងនីតិវិធីពាក់ព័ន្ធ ក៏ដូចជាការអនុវត្តនៅកម្រិតអន្តរជាតិផងដែរនោះ⁴⁴ យុត្តិសាស្ត្រ ពាក់ព័ន្ធរបស់តុលាការព្រហ្មទណ្ឌអន្តរជាតិ *មិនអចិន្ត្រៃយ៍* ក៏ត្រូវយកមកអនុវត្តតាម⁴⁵។ សហព្រះរាជ អាជ្ញាបានស្នើសុំឱ្យអង្គជំនុំជម្រះអនុម័តតាមតួនាទីរបស់អង្គជំនុំជម្រះខ្លួនរបស់តុលាការ ICTY ក្នុង ការសន្និដ្ឋានថា សាលក្រមអង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូងចូលជាស្ថាពរ និងពុំមានអ្វីមករារាំងការធ្វើដូច្នោះឡើយ បើទោះបីជានៅដំណាក់កាលចាប់ផ្តើមកិច្ចដំណើរការនីតិវិធីលើបណ្តឹងសាទុក្ខក៏ដោយ ។ ផ្អែកតាមសហព្រះ

³⁸ សារណាតបរបស់សហមេធាវីនាំមុខតំណាងដើមបណ្តឹងរដ្ឋប្បវេណី កថាខណ្ឌ ៩។
³⁹ សារណាតបរបស់សហមេធាវីនាំមុខតំណាងដើមបណ្តឹងរដ្ឋប្បវេណី កថាខណ្ឌ ១២។
⁴⁰ សារណាតបរបស់សហមេធាវីនាំមុខតំណាងដើមបណ្តឹងរដ្ឋប្បវេណី កថាខណ្ឌ ១២។
⁴¹ សារណាតបរបស់សហមេធាវីនាំមុខតំណាងដើមបណ្តឹងរដ្ឋប្បវេណី កថាខណ្ឌ ១៣។
⁴² មាត្រា ៣៨ រដ្ឋធម្មនុញ្ញនៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា ឆ្នាំ ១៩៩៣ ចែងថា“ជនជាប់ចោទណាក៏ដោយ ត្រូវទុកជាមនុស្សឥតទោស ដរាបណាតុលាការមិនទាន់កាត់ទោសជាស្ថាពរ”។
⁴³ សារណាតបរបស់សហព្រះរាជអាជ្ញា កថាខណ្ឌ ៣។
⁴⁴ សារណាតបរបស់សហព្រះរាជអាជ្ញា កថាខណ្ឌ ៤ ពាក់ព័ន្ធនឹងមាត្រា ៣៥ ថ្មី និង ៣៧ ថ្មី នៃច្បាប់ស្តីពីការឱ្យមាន អ.វ.ត.ក.។
⁴⁵ សារណាតបរបស់សហព្រះរាជអាជ្ញា កថាខណ្ឌ ៥ ៦ ៧។

រាជអាជ្ញាបានឱ្យដឹងថា តាមវិធានផ្ទៃក្នុង សាលក្រមអង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូងត្រូវតែចាត់ទុកជាស្ថាពរ⁴⁶។ សហព្រះរាជអាជ្ញាបានអះអាងថា ការបកស្រាយបែបនេះឆ្លុះបញ្ចាំងការអនុវត្តន៍របស់តុលាការព្រហ្មទណ្ឌ អន្តរជាតិ មិនអចិន្ត្រៃយ៍⁴⁷។

មេធាវីការពារក្តី ខៀវ សំផន

21. មេធាវីការពារក្តី ខៀវ សំផន បានអះអាងថា សាលក្រមអង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូងពុំអាចចូល ជាស្ថាពរ បើផ្អែកលើវិធាន ១១១(៦) នៃវិធានផ្ទៃក្នុងដែលចែងថា “ក្នុងករណីបណ្តឹងសាទុក្ខត្រូវបាន បដិសេធ នោះសាលក្រមអង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូងត្រូវចូលជាស្ថាពរ និងមិនអាចតវ៉ាបានទៀតឡើយ”។ ដោយហេតុថា ពុំមានបណ្តឹងសាទុក្ខត្រូវបានបដិសេធនៅក្នុងវិសាលភាពនៃវិធាន ១១១(៦) មេធាវីការពារ ក្តី ខៀវ សំផន សន្និដ្ឋានថា ដរាបណាសាលក្រមអង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូងនៅតែជាសេចក្តីសម្រេចរបស់ តុលាការ ពុំមាន *អាជ្ញាអស់ជំនុំ* ដែលប្រើប្រាស់សម្រាប់សាលក្រមស្ថាពរនោះឡើយ⁴⁸។

ច្បាប់ជាធរមាន

(១) ច្បាប់កម្ពុជា និងច្បាប់ស្តីពីការបង្កើត អ.វ.ត.ក.

22. រដ្ឋធម្មនុញ្ញនៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជាបានចែងថា “ជនជាប់ចោទណាក៏ដោយ ត្រូវទុកជាមនុស្ស ឥតទោស ដរាបណាតុលាការមិនទាន់កាត់ទោស *ជាស្ថាពរ* (finally)”⁴⁹។ ក្រមព្រហ្មទណ្ឌកម្ពុជាចែងថា

⁴⁶ សារណាតបរបស់សហព្រះរាជអាជ្ញា កថាខណ្ឌ ១៣ ជើងទំព័រ ៣៦៖ សហព្រះរាជអាជ្ញាបានលើកឡើងជាពិសេសថា ‘ការ ឃុំខ្លួនបណ្តោះអាសន្ន’ គឺត្រូវបានបកស្រាយថាជាការឃុំខ្លួននៅមុន“សាលក្រមស្ថាពរ” ហើយវិធានផ្ទៃក្នុងបានរឹកត្រួតពិនិត្យ លាស់រវាង‘ការឃុំខ្លួនបណ្តោះអាសន្ន’ នៅមុនការចេញសាលក្រមអង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូង។ *សូមមើល* និយមន័យនៃ ការឃុំ ខ្លួនបណ្តោះអាសន្ន ដែលមានចែងនៅក្នុងវិធានផ្ទៃក្នុង៖ “ការឃុំខ្លួនជនត្រូវចោទតាមដីកាសម្រេចរបស់សហចៅក្រមស៊ើបសួរ ឬ អង្គបុរេជំនុំជម្រះ ឬការឃុំខ្លួនជនជាប់ចោទតាមដីកាសរបស់អង្គជំនុំជម្រះ រង់ចាំសាលក្រមស្ថាពរ” ទំព័រ ៨៥។ *សូមមើលផងដែរ* វិធាន ២១(១)(ឃ) និង ៩៩។

⁴⁷ សារណាតបរបស់សហព្រះរាជអាជ្ញា កថាខណ្ឌ ១៣។

⁴⁸ ការឆ្លើយតបរបស់ ខៀវ សំផន កថាខណ្ឌ ៤៤ ដល់ ៤៥។

⁴⁹ មាត្រា ៣៨ នៃរដ្ឋធម្មនុញ្ញកម្ពុជា។

“សេចក្តីសម្រេចត្រូវបានចាត់ទុកថា ជាស្ថាពរ (definitive) កាលណាសេចក្តីសម្រេចនេះ មិនអាចមានផ្លូវ តវ៉ាបានទៀត ឡើយ”⁵⁰។

23. ក្រមនីតិវិធីព្រហ្មទណ្ឌកម្ពុជាចែងថា ១) ក្រោយពេលទោសត្រូវបានប្រកាស “អយ្យការធ្វើការ អនុវត្តទោស នៅពេលដែលសេចក្តីសម្រេចរបស់តុលាការបានក្លាយទៅជាស្ថាពរ (final)”⁵¹ ២) “នៅក្នុង រយៈពេលប្តឹងឧទ្ធរណ៍ ការអនុវត្តសាលក្រម[អង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូង]ត្រូវបង្អង់សិន”⁵² ៣) “ប្រសិនបើ បណ្តឹងសាទុក្ខត្រូវបានបដិសេធ នោះសេចក្តីសម្រេចដែលតវ៉ាមានអាជ្ញាអស់ជំនុំ”⁵³ និង ៤) ថា អាជ្ញាអស់ ជំនុំ អនុវត្តចំពោះការសម្រេចឱ្យរួចខ្លួនស្ថាពរ⁵⁴។ ក្រមនីតិវិធីព្រហ្មទណ្ឌកម្ពុជាតម្រូវឱ្យសេចក្តីសម្រេចចុង ក្រោយត្រូវចេញនៅរៀងរាល់កម្រិតនៃថានានុក្រមរបស់តុលាការ ក្នុងករណីដែលការចូលជាស្ថាពរនៃសេច ក្តីសម្រេចរបស់តុលាការជាន់ដំបូង អាចធ្វើទៅបានបន្ទាប់ពីឆ្លងកាត់ការដេញដោលតាមរយៈដំណើរការ នីតិវិធីពិនិត្យឡើងវិញលើអង្គសេចក្តី ដោយយុត្តាធិការលើបណ្តឹងសាទុក្ខ ដែលមានសិទ្ធិអំណាចសម្រប ប៉ុណ្ណោះ⁵⁵។

24. ច្បាប់ស្តីពីការបង្កើតឱ្យមាន អ.វ.ត.ក. ចែងថា អង្គជំនុំជម្រះតុលាការកំពូល“ជាកន្លែងទទួលពាក្យ បណ្តឹងឧទ្ធរណ៍ផង និងសម្រេចសេចក្តីចុងក្រោយផង”⁵⁶ និងត្រូវសម្រេចបណ្តឹងសាទុក្ខប្រឆាំងនឹងសេចក្តី

⁵⁰ មាត្រា ៩១ នៃក្រមព្រហ្មទណ្ឌកម្ពុជា ឆ្នាំ ២០០៩។

⁵¹ មាត្រា ៤៩៧ នៃក្រមនីតិវិធីព្រហ្មទណ្ឌកម្ពុជា ឆ្នាំ ២០០៧។

⁵² មាត្រា ៣៩៨ នៃក្រមនីតិវិធីព្រហ្មទណ្ឌកម្ពុជា។

⁵³ មាត្រា ៤៣៩ នៃក្រមនីតិវិធីព្រហ្មទណ្ឌកម្ពុជា។

⁵⁴ មាត្រា ១២ នៃក្រមនីតិវិធីព្រហ្មទណ្ឌកម្ពុជា ចែងថា “ដោយអនុលោមតាមគោលការណ៍អាជ្ញាអស់ជំនុំ ជនណាដែលត្រូវបាន តុលាការសម្រេចឱ្យរួចខ្លួនជាស្ថាពរហើយ ជននោះមិនអាចត្រូវបានចោទប្រកាន់ទៀតពីទេចំពោះអំពើដែលឡើយ ទោះបីជា ក្រោមការកំណត់ឈ្មោះបទល្មើសថ្មីផ្សេងក៏ដោយ”។

⁵⁵ សូមមើលឧ. មាត្រា ៤១៧ នៃក្រមនីតិវិធីព្រហ្មទណ្ឌកម្ពុជាចែងថា៖ សាលដីកាដែលសម្រេចជាសមត្ថកិច្ច“ចុងក្រោយ”ដោយ សភាព្រហ្មទណ្ឌនៃសាលាឧទ្ធរណ៍ អាចត្រូវប្តឹងសាទុក្ខបាន។

⁵⁶ មាត្រា ៩ ថ្មី នៃច្បាប់ស្តីពីការបង្កើតឱ្យមាន អ.វ.ត.ក.។ សូមមើលផងដែរ មាត្រា ៣(២)(ខ) នៃកិច្ចព្រមព្រៀងរវាងអង្គការ សហប្រជាជាតិជាមួយនឹងរាជរដ្ឋាភិបាលកម្ពុជាពាក់ព័ន្ធនឹងការកាត់សេចក្តីតាមច្បាប់កម្ពុជានូវបទឧក្រិដ្ឋដែលបានប្រព្រឹត្ត សេចក្តីសម្រេចលើសំណើបន្ទាន់ពាក់ព័ន្ធនឹងផលប៉ះពាល់ដល់កិច្ចដំណើរការនីតិវិធីបណ្តឹងសាទុក្ខក្រោយ ១៤/៤៣ មរណភាពរបស់ ឆួន ជា នៅមុនពេលចេញសាលដីកា

សម្រេចរបស់អង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូង តាមរយៈការធ្វើ“សេចក្តីសម្រេចជាចុងក្រោយទាំងលើអង្គហេតុ ទាំងអង្គច្បាប់ដោយមិនបង្វិលសំណុំរឿងមកអង្គជំនុំជម្រះវិសាមញ្ញនៃសាលាដំបូងវិញទេ”⁵⁷។ វិធានផ្ទៃក្នុង បានផ្តល់សិទ្ធិអំណាចដល់អង្គជំនុំជម្រះតុលាការកំពូល ពិនិត្យលើបណ្តឹងសាទុក្ខប្រឆាំងនឹងសេចក្តីសម្រេច របស់អង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូង ហើយចេញសាលដីកាស្ថាពរ⁵⁸។ វិធានផ្ទៃក្នុងក៏បានចែងផងដែរថា “ក្នុង ករណីដែលបណ្តឹងសាទុក្ខត្រូវបានបដិសេធ នោះសាលក្រមរបស់អង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូងត្រូវចូលជា ស្ថាពរ និងមិនអាចតវ៉ាបានទៀតឡើយ”⁵⁹ និងថា “សហព្រះរាជអាជ្ញាធ្វើការអនុវត្តទោស នៅពេលដែល សេចក្តីសម្រេចរបស់អង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូងបានចូលជាស្ថាពរ [...]”⁶⁰។ ពាក់ព័ន្ធបញ្ហានេះ អង្គជំនុំ ជម្រះបានបញ្ជាក់ពីដំបូងនៅក្នុងសេចក្តីសម្រេចមុនៗថា “នៅក្នុងបរិបទរបស់ អ.វ.ត.ក. សាលក្រមលើ អង្គសេចក្តីពុំមែនចូលជាស្ថាពរ រហូតទាល់តែបានឆ្លងកាត់ដំណាក់កាលបណ្តឹងសាទុក្ខ”⁶¹។

ឡើងក្នុងអំឡុងពេលនៃរបបកម្ពុជាប្រជាធិបតេយ្យ ចុះហត្ថលេខានៅថ្ងៃទី ០៦ ខែ មិថុនា ឆ្នាំ ២០០៣ និងចូលជាធរមាននៅថ្ងៃទី ២៩ ខែ មេសា ឆ្នាំ ២០០៥ (“កិច្ចព្រមព្រៀង”)។

⁵⁷ មាត្រា ៣៦ ថ្មីនៃច្បាប់ស្តីពីការបង្កើតឱ្យមាន អ.វ.ត.ក.។

⁵⁸ វិធាន ១០៤(៣) នៃវិធានផ្ទៃក្នុងចែងថា៖ “សេចក្តីសម្រេចរបស់អង្គជំនុំជម្រះតុលាការកំពូល គឺជាសេចក្តីសម្រេចចុងក្រោយ និងមិនត្រូវបង្វិលឱ្យអង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូងវិញឡើយ”។ សូមមើលផងដែរ វិធាន ១០៤(៣) និង ១១២ នៃវិធានផ្ទៃក្នុង ចំណង ជើងថា “បណ្តឹងលើវិ”។

⁵⁹ វិធាន ១១១(៦) នៃវិធានផ្ទៃក្នុង។

⁶⁰ វិធាន ១១៣(២) នៃវិធានផ្ទៃក្នុង។ សូមមើលផងដែរ ទាក់ទងទៅនឹងការចូលជាស្ថាពរ វិធាន ៣៤(៤) នៃវិធានផ្ទៃក្នុង(សំដៅ ទៅលើសេចក្តីសម្រេចចុងក្រោយនៅចំពោះមុខអង្គបុរេជំនុំជម្រះ អង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូង និងអង្គជំនុំជម្រះតុលាការកំពូល) មាត្រា ៦៦ ស្ទួន នៃវិធានផ្ទៃក្នុង (សំដៅទៅលើការចូលជាស្ថាពរនៃដីកាសម្រេចពាក់ព័ន្ធនឹងវិសាលភាពនៃកិច្ចស៊ើបសួរតាម ផ្លូវតុលាការ) វិធាន ៧៧ ស្ទួន(២) នៃវិធានផ្ទៃក្នុង (ចែងថា សេចក្តីសម្រេចរបស់អង្គបុរេជំនុំជម្រះលើការពន្លឿនបណ្តឹងសាទុក្ខ ត្រូវតែចាត់ទុកជាចុងក្រោយ) មាត្រា ៨០(១) និង ៨៩(១) នៃវិធានផ្ទៃក្នុង(សំដៅទៅលើចំណុចដែលដីកាសម្រេចទាទប្រកាន់ ឬដីកាដោះស្រាយ ចូលជាស្ថាពរ) មាត្រា ៨៩ ស្ទួន(២) នៃវិធានផ្ទៃក្នុង(សំដៅលើការចូលស្ថាពរនៃដីកាសម្រេចពាក់ព័ន្ធនឹង វិសាលភាពនៃការជំនុំជម្រះ)។

⁶¹ សេចក្តីសម្រេចលើបណ្តឹងសាទុក្ខភ្លាមៗរបស់សហព្រះរាជអាជ្ញាលើសេចក្តីសម្រេចរបស់អង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូងពាក់ព័ន្ធ ទៅនឹងវិសាលភាពនៃសំណុំរឿង ០០២/០១ ថ្ងៃទី ០៨ ខែ កុម្ភៈ ឆ្នាំ ២០១៣ ឯកសារលេខ E163/5/1/13 កថាខណ្ឌ ២៤ រយាង វិធាន ១០៤, ១១០-១១១, ១១៣ នៃវិធានផ្ទៃក្នុង និងមាត្រា ៣៨ នៃរដ្ឋធម្មនុញ្ញនៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា និងមាត្រា ៣៩៨, ៤០៥, ៤០៦, និង ៤៩៧ នៃក្រមនីតិវិធីព្រហ្មទណ្ឌកម្ពុជា។

(២) យុត្តិសាស្ត្រអន្តរជាតិ

25. ក្នុងរឿងក្តី រដ្ឋអាជ្ញា ទល់នឹង Delić និង រឿងក្តី រដ្ឋអាជ្ញា Popović និងជនដទៃទៀត ដែលក្នុងរឿងក្តីនេះ ជនជាប់ចោទទាំងពីរដែលត្រូវបានសម្រេចដាក់ពន្ធនាគារដំណាក់កាលជំនុំជម្រះបានស្លាប់ក្នុងអំឡុងពេលនៃបណ្តឹងសាទុក្ខ⁶² អង្គជំនុំជម្រះខ្លួនរណ៍ទាំងពីររបស់តុលាការ ICTY បានរកឃើញថា ១) មរណភាពរបស់ម្ចាស់បណ្តឹងសាទុក្ខ បណ្តាលឱ្យមានការបញ្ចប់កិច្ចដំណើរការនីតិវិធីលើបណ្តឹងសាទុក្ខ ២) លក្ខន្តិកៈនិងវិធាននានា ពុំមានចែងអំពីផលប៉ះពាល់នៃការបញ្ចប់កិច្ចដំណើរការនីតិវិធីលើបណ្តឹងសាទុក្ខមកលើការចូលជាស្ថាពរនៃសាលក្រមអង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូង ក្រោយពេលមរណភាពរបស់ម្ចាស់បណ្តឹងសាទុក្ខហើយនៅមុនពេលចេញសាលដីកា និង ៣) ដោយហេតុថា ពុំមានសាលដីកាដែលត្រូវបានចេញពាក់ព័ន្ធនឹងរឿងក្តីនេះ ដូច្នោះពុំមានអ្វីរារាំងដល់ការចូលជាស្ថាពរនៃសាលក្រមអង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូង ដែលត្រូវចាត់ទុកជាស្ថាពរនោះឡើយ⁶³។

ការពិចារណា

26. នៅក្នុងក្រមព្រហ្មទណ្ឌកម្ពុជា និងក្រមនីតិវិធីព្រហ្មទណ្ឌកម្ពុជា និងច្បាប់ស្តីពីការបង្កើតឱ្យមានអ.វ.ត.ក. បានប្រើប្រាស់ពាក្យ definitive (ស្ថាពរ) និង final (ស្ថាពរ) ចំណែកនៅក្នុងវិធានផ្ទៃក្នុងបានប្រើប្រាស់តែពាក្យ final (ស្ថាពរ)⁶⁴។ ពាក្យ definitive មានអត្ថន័យជាភាសាអង់គ្លេសថា

⁶² រឿងក្តី រដ្ឋអាជ្ញា ទល់នឹង Rasim Delić សំណុំរឿងលេខ IT-04-83-A “សេចក្តីសម្រេចលើផលវិបាកនៃកិច្ចដំណើរការនីតិវិធី” អង្គជំនុំជម្រះខ្លួនរណ៍ ថ្ងៃទី ២៩ ខែ មិថុនា ឆ្នាំ ២០១០ (“សេចក្តីសម្រេចរឿងក្តី Delić”) កថាខណ្ឌ ៥។ រឿងក្តី Prosecutor ទល់នឹង Popović និងជនដទៃទៀត សំណុំរឿងលេខ IT-05-88-A “សេចក្តីសម្រេចបញ្ចប់កិច្ចដំណើរការនីតិវិធីលើបណ្តឹងខ្លួនរណ៍ពាក់ព័ន្ធនឹង Milan Gvero” អង្គជំនុំជម្រះខ្លួនរណ៍ ថ្ងៃទី ០៧ ខែ មីនា ឆ្នាំ ២០១៣ (“សេចក្តីសម្រេចរឿងក្តី Gvero”) កថាខណ្ឌ ២ ដល់ ៤។

⁶³ សេចក្តីសម្រេចរឿងក្តី Delić កថាខណ្ឌ ៩ និង ១៥។ សេចក្តីសម្រេចរឿងក្តី Gvero កថាខណ្ឌ ៦ (“អង្គជំនុំជម្រះខ្លួនរណ៍ពិចារណាឃើញថា បន្ទាប់ពីបានរកឃើញថា មរណភាពរបស់ម្ចាស់បណ្តឹងខ្លួនរណ៍បណ្តាលឱ្យបញ្ចប់កិច្ចដំណើរការនីតិវិធី និងដោយហេតុថា ពុំមានសាលដីកាលើបណ្តឹងសាទុក្ខត្រូវបានចេញពាក់ព័ន្ធនឹង Gvero ពុំមានអ្វីរារាំងដល់ការចូលស្ថាពរនៃសាលក្រមអង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូងពាក់ព័ន្ធនឹង Gvero ឡើយ។ ជាលទ្ធផល សាលក្រមអង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូងត្រូវចាត់ទុកជាស្ថាពរទាក់ទងទៅនឹង Gvero”)។

⁶⁴ សូមមើល មាត្រា ៩១ នៃក្រមព្រហ្មទណ្ឌកម្ពុជា និង មាត្រា ១២ ៦៦ ១២៣ ២៥៦ និង ៤៩៧ នៃក្រមនីតិវិធីព្រហ្មទណ្ឌកម្ពុជា។ សូមមើលផងដែរ វិធាន ៣៤ ១០៤ ១១១ ១១២ និង ១១៣។ សូមមើលផងដែរ មាត្រា ៣៥ ថ្មី និង ៣៦ ថ្មី នៃច្បាប់ស្តីពីការបង្កើតឱ្យមាន អ.វ.ត.ក.។

authoritative (ឱ្យអនុវត្តតាម ឬឱ្យគោរពតាម) ដែលខុសប្លែកគ្នាពីពាក្យ final មានន័យថា ចុងបញ្ចប់ និងចងកាតព្វកិច្ច។

27. ទោះបីជាការប្រើប្រាស់ពាក្យ“final” និង“definitive”មានលក្ខណៈអាចជំនួសគ្នាបាននៅក្នុងក្របខ័ណ្ឌច្បាប់កម្ពុជា និង អ.វ.ត.ក. ក៏ដោយ ក៏អានុភាពរួមបញ្ចូលគ្នានៃបទប្បញ្ញត្តិទាំងនេះ⁶⁵បានឱ្យឃើញថា នីតិវិធីបណ្តឹងឧទ្ធរណ៍មានអានុភាពបង្កង់សេចក្តីសម្រេចអង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូង គឺថា៖ ការអនុវត្តសេចក្តីសម្រេចត្រូវបង្កង់រហូតដល់អំឡុងពេលសម្រាប់បណ្តឹងឧទ្ធរណ៍ត្រូវបានផុតកំណត់ ឬជាជម្រើស រហូតដល់សេចក្តីសម្រេចបណ្តឹងឧទ្ធរណ៍លើអង្គសេចក្តីត្រូវបានចេញដោយតុលាការបណ្តឹងឧទ្ធរណ៍នោះ។

28. ដោយបានដាក់ឯកសារ និងជូនដំណឹងត្រឹមត្រូវអំពីបណ្តឹងសាទុក្ខ នួន ជា បានបន្តដំហានយ៉ាងសមស្របក្នុងការប្រើប្រាស់សិទ្ធិស្របច្បាប់របស់គាត់ផ្តួចផ្តើមកិច្ចដំណើរការនីតិវិធីលើបណ្តឹងសាទុក្ខប្រឆាំងនឹងសាលក្រមអង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូង។ ការធ្វើដូច្នោះ នួន ជា បានចុះក្នុងកំណត់ត្រាបង្ហាញអំពីចេតនារបស់គាត់ថា គាត់បានពិចារណា និងរកឃើញកំហុសអង្គច្បាប់ និង/ឬអង្គហេតុចំនួន ៣៥១ នៅក្នុងសាលក្រមអង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូង។

29. ជាក់ច្បាស់ណាស់ នៅចំពោះមុខ អ.វ.ត.ក. នៅពេលពិរុទ្ធជនដាក់បណ្តឹងសាទុក្ខ សេចក្តីសម្រេចរបស់អង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូងពុំទាន់ចូលជាស្ថាពរនៅឡើយ។ អាស្រ័យហេតុនេះ ស្ថានភាពនេះគឺផ្ទុយគ្នាទៅនឹង រឿងក្តី Delić និង Popović ដែលនៅចំពោះមុខអង្គជំនុំជម្រះឧទ្ធរណ៍របស់តុលាការ ICTY⁶⁶។

30. ក្របខ័ណ្ឌច្បាប់ដែលអនុវត្តនៅចំពោះមុខ អ.វ.ត.ក. តម្រូវឱ្យយល់ឃើញថា ដោយសារ នួន ជា បានដាក់សេចក្តីជូនដំណឹងអំពីបណ្តឹងសាទុក្ខ សាលក្រមអង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូងពុំចូលជាស្ថាពរឡើយ។

គ. ការមោឃៈសាលក្រមអង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូង

សារណា

⁶⁵ សូមមើល មាត្រា ១២ ៣៩៨ និង ៤៩៧ នៃក្រមនីតិវិធីព្រហ្មទណ្ឌកម្ពុជា។ សូមមើល មាត្រា ១១១(៦) នៃវិធានផ្ទៃក្នុង។ មាត្រានេះពុំបានដាក់បញ្ចូលអំពីការផ្តល់សំណងដោយអនុលោមតាមវិធាន ២៣ ស្ទួនបួន (៣)(ខ) នៃវិធានផ្ទៃក្នុងឡើយ។ សូមមើលខាងក្រោម កថាខណ្ឌ ៨៣។

⁶⁶ សូមមើលខាងលើ កថាខណ្ឌ ២៥។

មេធាវីការពារក្តី នួន ជា

31. ដោយផ្អែកលើការអនុវត្តក្នុងស្រុករបស់យុត្តាធិការមួយចំនួន មេធាវីការពារក្តី នួន ជា បានលើកឡើងថា ការស្តាប់របស់ម្ចាស់បណ្តឹងសាទុក្ខមុនពេលការចេញសាលដីកា បណ្តាលឱ្យមានការបញ្ចប់កិច្ចដំណើរការនីតិវិធីលើបណ្តឹងសាទុក្ខ និង“ជាចាំបាច់ រួមបញ្ចូលការមោឃៈសាលក្រមអង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូង”។ មេធាវីការពារក្តីអះអាងថា ការលើកឡើងនេះស្របជាមួយនឹងបទដ្ឋានអន្តរជាតិ⁶⁷។

32. មេធាវីការពារក្តីបានផ្អែកសំណើរបស់ខ្លួនសុំមោឃៈនេះលើការអានបញ្ចូលគ្នារវាងមាត្រា ៣៦ ថ្មីនៃច្បាប់ស្តីពីការបង្កើតឱ្យមាន អ.វ.ត.ក.⁶⁸ និងវិធាន ១១១(៦) នៃវិធានផ្ទៃក្នុង⁶⁹ក្នុងការសន្និដ្ឋានថា “ដោយហេតុថា ការបញ្ចប់កិច្ចដំណើរការនីតិវិធីពុំមែនជាការសម្រេចបដិសេធបណ្តឹងសាទុក្ខលើអង្គសេចក្តី ហើយប្រសិនបើកិច្ចដំណើរការនីតិវិធីត្រូវបានបញ្ចប់ដោយសារមរណភាពនៃម្ចាស់បណ្តឹងសាទុក្ខ ដូច្នោះសាលក្រមអង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូងត្រូវតែចាត់ទុកជាមោឃៈ”⁷⁰។

សហមេធាវីនាំមុខតំណាងដើមបណ្តឹងរដ្ឋប្បវេណី

33. សហមេធាវីនាំមុខតំណាងដើមបណ្តឹងរដ្ឋប្បវេណីបានលើកឡើងថា ផ្ទុយទៅនឹងការលើកឡើងរបស់មេធាវីការពារក្តី នួន ជា សាលក្រមអង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូងពុំត្រូវបានមោឃៈ ហើយកំណត់ត្រានៃការជំនុំជម្រះនៅរក្សាទុកដដែល។ សហមេធាវីនាំមុខតំណាងដើមបណ្តឹងរដ្ឋប្បវេណីបានស្នើសុំអង្គជំនុំជម្រះ“មិនឱ្យផ្តល់អានុភាពលើសេចក្តីសម្រេច ដែលប៉ះពាល់ដល់តម្លៃជាតិមិត្តរូបនៃសាលក្រមអង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូងចំពោះដើមបណ្តឹងរដ្ឋប្បវេណី ជាពិសេស ដើមបណ្តឹងរដ្ឋប្បវេណីដែលបានផ្តល់សក្ខីកម្ម”

⁶⁷ សំណើបន្ទាន់ កថាខណ្ឌ ២០ ដល់ ២៣ និង ២២ ដល់ ៣៣។

⁶⁸ មាត្រា ៣៦ ថ្មីនៃច្បាប់ស្តីពីការបង្កើត អ.វ.ត.ក. ចែងថា“អង្គជំនុំជម្រះវិសាមញ្ញនៃតុលាការកំពូលជំនុំជម្រះលើបណ្តឹងសាទុក្ខរបស់ជនជាប់ចោទ របស់ជនរងគ្រោះ និងរបស់សហព្រះរាជអាជ្ញា ពីសាលដីការរបស់អង្គជំនុំជម្រះវិសាមញ្ញនៃសាលាដំបូង ក្នុងករណីនេះ តុលាការកំពូលពិនិត្យ សម្រេច ជាចុងក្រោយទាំងហេតុ ទាំងអង្គច្បាប់ដោយមិនបង្វិលសំណុំរឿងមកអង្គជំនុំជម្រះវិសាមញ្ញនៃសាលាដំបូងវិញទេ”។

⁶⁹ វិធាន ១១១(៦) នៃវិធានផ្ទៃក្នុងចែងថា “អនុលោមតាមច្បាប់ស្តីពីការបង្កើតឱ្យមាន អ.វ.ត.ក អង្គជំនុំជម្រះតុលាការកំពូលត្រូវព្យាយាមសម្រេចឱ្យបាននូវសម្លេងឯកច្ឆ័ន្ទ។ ប្រសិនបើមិនអាចរកសម្លេងឯកច្ឆ័ន្ទនេះបានទេ សេចក្តីសម្រេចត្រូវធ្វើឡើងដោយសម្លេងគាំទ្រយ៉ាងហោចណាស់ដោយចៅក្រម ៥(ប្រាំ)សម្លេង។ ក្នុងករណីដែលបណ្តឹងសាទុក្ខត្រូវបានបដិសេធ នោះសាលក្រមរបស់អង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូងត្រូវចូលជាស្ថាពរ និងមិនអាចតវ៉ាបានទៀតឡើយ”។

⁷⁰ សំណើបន្ទាន់ កថាខណ្ឌ ២២។

និងបានអះអាងថា ការយល់ឃើញដែលថា កំណត់ត្រានៃការជំនុំជម្រះនោះនៅរក្សាដដែល គឺ“ស្របទៅនឹង សិទ្ធិរបស់ដើមបណ្តឹងរដ្ឋប្បវេណីក្នុងការឱ្យមានការបង្ហាញអង្គហេតុ នៅក្នុងសេចក្តីសម្រេចរបស់តុលាការ »⁷¹។

សហព្រះរាជអាជ្ញា

34. សហព្រះរាជអាជ្ញាបានលើកឡើងថា សំអាងផ្លូវច្បាប់របស់ អ.វ.ត.ក. កម្ពុជា និងអន្តរជាតិ ពុំបាន គាំទ្រអំណះអំណាងរបស់មេធាវីការពារក្តី នួន ជា ដែលថា សាលក្រមអង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូងកម្ពុជាត្រូវ បានមោឃៈ នៅពេលកិច្ចដំណើរការនីតិវិធីលើបណ្តឹងសាទុក្ខ ត្រូវបានបញ្ចប់បន្ទាប់ពីមរណភាពរបស់ជន ជាប់ចោទ។ សហព្រះរាជអាជ្ញាបានបង្ហាញថា បទប្បញ្ញត្តិក្នុងស្រុកដែលមេធាវីបានយោងទៅលើនោះ ពុំបានគាំទ្រអំណះអំណាងរបស់ខ្លួនពាក់ព័ន្ធបញ្ហានេះឡើយ⁷²។

ការពិចារណា

35. អំណះអំណាងរបស់មេធាវីការពារក្តី នួន ជា ដែលថា សាលក្រមអង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូងចាំបាច់ ត្រូវមោឃភាពនោះ នៅពេលកិច្ចដំណើរការនីតិវិធីត្រូវបានបញ្ចប់បន្ទាប់ពីមរណភាពរបស់ នួន ជា ពុំមាន ការគាំទ្រនៅក្នុងច្បាប់កម្ពុជា។ ដូចគ្នាដែរ ពុំមានមាត្រាណាមួយនៅក្នុងក្រមនីតិវិធីព្រហ្មទណ្ឌ និងក្រម ព្រហ្មទណ្ឌកម្ពុជាដែលអនុញ្ញាតការធ្វើមោឃភាពដោយឥតលក្ខខណ្ឌលើសេចក្តីសម្រេចរបស់តុលាការជាន់ ដំបូងដោយគ្មានការពិនិត្យឡើងវិញជាមុនតាមផ្លូវតុលាការឡើយ។

36. ក្របខ័ណ្ឌច្បាប់ស្តីពីការបង្កើតឱ្យមាន អ.វ.ត.ក. ពុំមានវិធានស្តីពីនីតិវិធីដែលអនុញ្ញាតការធ្វើ មោឃភាពសាលក្រមអង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូងក្នុងកាលៈទេសៈ ដែលកិច្ចដំណើរការនីតិវិធីលើបណ្តឹង សាទុក្ខត្រូវបានបញ្ចប់បន្ទាប់ពីមរណភាពរបស់ជនជាប់ចោទ។

37. អង្គជំនុំជម្រះយល់ឃើញថា ការធ្វើមោឃភាពសាលក្រមអង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូងនៅពេលជន ជាប់ចោទស្លាប់ គឺជាបញ្ហាមូលដ្ឋានដ៏សំខាន់ ប្រសិនបើក្នុងគោលបំណងដូច្នោះមែន ប្រាកដជាមានបទ ប្បញ្ញត្តិចែងច្បាស់លាស់ទាំងនៅក្នុងច្បាប់ស្តីពីការបង្កើតឱ្យមាន អ.វ.ត.ក. ទាំងវិធានផ្ទៃក្នុង ឬច្បាប់កម្ពុជា និងប្រាកដជាមានបទប្បញ្ញត្តិច្បាស់លាស់ដូចគ្នានឹងបទប្បញ្ញត្តិស្តីពីការរលត់បណ្តឹងអាជ្ញា ក្រោយពីមរណ

⁷¹ សារណាតបរបស់សហមេធាវីនាំមុខតំណាងដើមបណ្តឹងរដ្ឋប្បវេណី កថាខណ្ឌ ៦ ដល់ ៨។

⁷² សារណាតបរបស់សហព្រះរាជអាជ្ញា កថាខណ្ឌ ១៦ ដល់ ១៨។

ភាពរបស់ជនជាប់ចោទ ដែលមានចែងដោយឥតព្រលាំងក្នុងមាត្រា ៧(១) នៃក្រមនីតិវិធីព្រហ្មទណ្ឌកម្ពុជា⁷³ ។ ហេតុដូច្នោះ ការចេញដីកាបង្គាប់ឱ្យមោឃសាលក្រមអង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូង គឺជាជំហានមួយដែលពុំ ត្រូវបានអនុញ្ញាតដោយច្បាប់ ហើយអាចផ្ទុយទៅនឹងបទដ្ឋានដែលបានបង្កើតឡើងច្បាស់លាស់នៃការពិនិត្យ ឡើងវិញលើបណ្តឹងសាទុក្ខនៅ អ.វ.ត.ក. និងតុលាការព្រហ្មទណ្ឌអន្តរជាតិដទៃទៀតដែលចែងថា មិនត្រូវ រំខានអ្វីបន្តិចសោះឡើយដល់ការយល់ឃើញផ្នែកអង្គហេតុរបស់អង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូង⁷⁴។ បន្ថែមលើ នេះ ការមោឃភាពកំណត់ត្រាការជំនុំជម្រះទាំងមូល និងការយល់ឃើញបន្ទាប់ពីការអនុវត្តន៍យ៉ាងពេញ លេញស្តីពីសិទ្ធិទទួលបានការជំនុំជម្រះដោយត្រឹមត្រូវ និងយុត្តិធម៌ចំពោះជនជាប់ចោទ គឺជាការមិនអើពើ ទាល់តែសោះទៅលើអត្ថប្រយោជន៍របស់ដើមបណ្តឹងរដ្ឋប្បវេណី និងជនរងគ្រោះ។

38. អង្គជំនុំជម្រះពិចារណាលើការយល់ឃើញថា មេធាវីការពារក្តីបានបកស្រាយច្របល់ចូលគ្នាមាត្រា ៣៦^៧ នៃ ច្បាប់ស្តីពីការបង្កើតឱ្យមាន អ.វ.ត.ក. ជាមួយនឹងវិធាន ១១១(៦) នៃវិធានផ្ទៃក្នុង ក្នុងការសន្និដ្ឋានដោយ ពុំត្រឹមត្រូវថា “ដោយហេតុថា ការបញ្ចប់កិច្ចដំណើរការនីតិវិធីពុំមែនជាការសម្រេចបដិសេធបណ្តឹងសាទុក្ខ លើអង្គសេចក្តី ហើយប្រសិនបើកិច្ចដំណើរការនីតិវិធីត្រូវបានបញ្ចប់ដោយសារមរណភាពនៃម្ចាស់បណ្តឹង សាទុក្ខ ដូច្នោះ សាលក្រមអង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូងត្រូវតែចាត់ទុកជាមោឃៈ”⁷⁵។

39. ដូចបានលើកឡើងនៅក្នុងសេចក្តីសម្រេចស្តីពីការបញ្ចប់កិច្ចដំណើរការនីតិវិធី មរណភាពរបស់ នួន ជា បាននាំឱ្យមានការបញ្ចប់កិច្ចដំណើរការនីតិវិធីលើបណ្តឹងសាទុក្ខ ដែល ជាក់ស្តែង បានរលត់ឱកាស

⁷³ ការយល់ឃើញនេះត្រូវបានគាំទ្របន្ថែមតាមរយៈការអនុវត្តន៍តាមសុភាសិតជាភាសាឡាតាំងពីវិទ្យាស្តីពីការបកស្រាយ និង ការបង្កើតលក្ខន្តិកៈ និងលិខិតប្រគល់សិទ្ធិ។ “Expressio unius est exclusio alterius” មានន័យថា សំដៅលើតែអ្វីដែលបាន បញ្ជាក់ច្បាស់លាស់ប៉ុណ្ណោះទើបមានអានុភាព ឬមានតែការបញ្ជាក់មួយគត់ដែលមានអានុភាព មិនរាប់បញ្ចូលអ្វីផ្សេងទៀត ឡើយ និង“expressum facit cessare tacitum” អ្វីដែលបានបញ្ជាក់ បានធ្វើឱ្យអ្វីដែលមិនបានបញ្ជាក់ទៅជាគ្មានអានុភាព ឬអានុ ភាពមានតែលើអ្វីដែលមានចែងច្បាស់លាស់ មិនរាប់បញ្ចូល ឬពាក់ព័ន្ធនឹងបទប្បញ្ញត្តិដទៃទៀតឡើយ។

⁷⁴ សាលដីកាសំណុំរឿង ០០១ ថ្ងៃទី ០៣ ខែ កុម្ភៈ ឆ្នាំ ២០១២ ឯកសារលេខ F28 កថាខណ្ឌ ១៧។ សាលដីកាសំណុំរឿង ០០២/០១ កថាខណ្ឌ ៨៨ ថ្ងៃទី ២៣ ខែ វិច្ឆិកា ឆ្នាំ ២០១៦ ឯកសារលេខ F36 កថាខណ្ឌ ៨៨៖“អនុវត្តបទដ្ឋានសមហេតុផល នៅក្នុងការពិនិត្យឡើងវិញលើការយល់ឃើញដែលរងការជំទាស់ផ្នែកអង្គហេតុ ពុំមែនបញ្ហាថាតើ ការយល់ឃើញនោះត្រឹមត្រូវ ដែរ ឬយ៉ាងណានោះទេ។ ក្នុងការកំណត់ថាតើ ការយល់ឃើញរបស់អង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូងផ្នែកអង្គហេតុ គឺជាការយល់ឃើញ ដែលពុំមានតុលាការអង្គហេតុសមហេតុផលណាមួយអាចផ្តល់បែបនេះ ដែរ ឬយ៉ាងនោះ អង្គជំនុំជម្រះតុលាការកំពូលនឹងពុំត្រូវ រំខានអ្វីសោះឡើយដល់ការយល់ឃើញផ្នែកអង្គហេតុរបស់អង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូង”។

⁷⁵ សំណើបន្ទាន់ កថាខណ្ឌ ២២។

របស់អង្គជំនុំជម្រះក្នុងការចេញសាលដីកាក្នុងរឿងក្តីរបស់គាត់⁷⁶។ ហេតុដូច្នោះ វិធាន ១១១(៦) នៃវិធានផ្ទៃក្នុង និងមាត្រា ៣៦ ថ្មី នៃច្បាប់ស្តីពីការបង្កើតឱ្យមាន អ.វ.ត.ក. ពុំអាចយកមកប្រើប្រាស់ដើម្បីផ្តល់អាណត្តិដល់ការមោឃភាពលើសាលក្រមអង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូងបានឡើយ។ ដោយហេតុថា មរណភាពរបស់គាត់បានរារាំងអង្គជំនុំជម្រះក្នុងការចេញសាលដីកាទាក់ទងនឹង នួន ជា ដូចនេះជាធម្មតា ពុំមានន័យថា ការបញ្ចប់កិច្ចដំណើរការនីតិវិធីដោយសារមរណភាពនោះ បាននាំឱ្យសាលក្រមអង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូងទៅជាមោឃៈឡើយ។ អាស្រ័យហេតុនេះ សំណើរបស់មេធាវីការពារក្តី នួន ជា សុំមោឃភាពសាលក្រមអង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូង ពុំមានមូលដ្ឋានគាំទ្រទាំងស្រុង បើទោះបីជាក្នុងច្បាប់កម្ពុជា ឬច្បាប់ស្តីពីការបង្កើតឱ្យមាន អ.វ.ត.ក. ព្រមទាំងការអនុវត្តន៍នានា។

40. អង្គជំនុំជម្រះតុលាការកំពូលរំលឹកថា អង្គជំនុំជម្រះអាចស្វែងរកសេចក្តីបំភ្លឺនៃវិធានស្តីពីនីតិវិធីដែលមាននៅក្នុងកម្រិតអន្តរជាតិ ប្រសិនបើនីតិវិធីជាធរមាននោះ “ពុំបានដោះស្រាយទៅលើបញ្ហាជាក់លាក់ណាមួយ ឬប្រសិនបើពុំមានភាពជាក់លាក់ពាក់ព័ន្ធនឹងការបកស្រាយ ឬការអនុវត្តន៍ ឬប្រសិនបើមានភាពមិនស្របគ្នាជាមួយនឹងបទដ្ឋានអន្តរជាតិ”⁷⁷។ ដូចមានចែងច្បាស់លាស់នៅក្នុងក្រមនីតិវិធីព្រហ្មទណ្ឌកម្ពុជាអំពីប្រព័ន្ធនៃការពិនិត្យឡើងវិញលើបណ្តឹងសាទុក្ខ ហើយពុំបានចែងអំពីមោឃភាពលើសាលក្រមអង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូង ដូចនេះពុំឃើញមានភាពមិនច្បាស់លាស់ពាក់ព័ន្ធនឹងការអនុវត្តន៍បទប្បញ្ញត្តិទាំងនេះ អាស្រ័យហេតុនេះ ពុំចាំបាច់មានការស្វែងរកការបំភ្លឺអំពី “វិធានស្តីពីនីតិវិធីនៅក្នុងកម្រិតអន្តរជាតិ” ឡើយ ។

41. ទោះបីយ៉ាងណាក្តី ដោយសារមេធាវីការពារក្តី នួន ជា បានអះអាងម្តងហើយម្តងទៀតថា ការមោឃៈសាលក្រមអង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូង គឺស្របទៅនឹងបទដ្ឋានអន្តរជាតិ⁷⁸ អង្គជំនុំជម្រះតុលាការកំពូលបានពិនិត្យលើឯកសារសំអាងផ្លូវបានច្បាប់ដែលយោងមកជាមួយនោះ។ ផ្អែកតាមការអនុវត្តជាច្រើនរបស់តុលាការព្រហ្មទណ្ឌដែលមានកម្រិតអន្តរជាតិផ្សេងៗឃើញថា អង្គជំនុំជម្រះឧទ្ធរណ៍គោរពតាមតុលាការអង្គហេតុក្នុងការវាយតម្លៃលើភស្តុតាង និងសេចក្តីសន្និដ្ឋានផ្នែកអង្គហេតុដែលបានធ្វើឡើងតាមរយៈ

⁷⁶ សេចក្តីសម្រេចបញ្ចប់កិច្ចដំណើរការនីតិវិធី កថាខណ្ឌ ៨។

⁷⁷ មាត្រា ៣៣ ថ្មី ៣៧ ថ្មី នៃច្បាប់ស្តីពីការបង្កើតឱ្យមាន អ.វ.ត.ក.។

⁷⁸ សូមមើលឧ. សំណើបន្ទាន់ កថាខណ្ឌ ៣២ ដល់ ៣៣ (ជាពិសេសជើងទំព័រ ៣៧ ដែលយោងទៅលើសច្ចុញ្ញវិធាននៃទោសតាមច្បាប់បារាំង និងក្រមនីតិវិធីព្រហ្មទណ្ឌអ៊ីតាលី ឬស្វី ពាក់ព័ន្ធនឹងសាលក្រមស្ថាពរ) និងកថាខណ្ឌ ៤៥ ដល់ ៤៧ (យោងទៅលើសច្ចុញ្ញវិធាននៃទោសនៅ អ.វ.ត.ក.)។

ភស្តុតាង ហើយមិនត្រូវរំខានអ្វីសោះឡើយទៅលើការយល់ឃើញនោះ⁷⁹។ អង្គជំនុំជម្រះរកពុំឃើញរឿងក្តីណាមួយដែលគាំទ្រការអនុវត្តន៍មោឃភាពសាលក្រមអង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូង បន្ទាប់ពីម្ចាស់បណ្តឹងសាទុក្ខបានស្លាប់។

42. ក្នុងចំណោមសេចក្តីសម្រេចរបស់តុលាការព្រហ្មទណ្ឌអន្តរជាតិ អង្គជំនុំជម្រះឃើញថា មានតែ *រឿងក្តី រដ្ឋអាជ្ញា ទល់នឹង Delić* និង *រឿងក្តី រដ្ឋអាជ្ញា ទល់នឹង Popović និងអ្នកដទៃទៀត* ប៉ុណ្ណោះ ដែលជាប់ពាក់ព័ន្ធនឹងកាលៈទេសៈនៃរឿងក្តីបច្ចុប្បន្ន⁸⁰។ រឿងក្តីទាំងពីរនេះពុំបានគាំទ្រការលើកឡើងរបស់មេធាវីការពារក្តី នួន ជា ដែលថា សាលក្រមអង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូងត្រូវចាត់ទុកមោឃៈឡើយ។ ផ្ទុយទៅ

⁷⁹ *រឿងក្តី រដ្ឋអាជ្ញា ទល់នឹង Karadžić* សំណុំរឿងលេខ MICT-13-55-A សាលដីកា អង្គជំនុំជម្រះខ្លួនឯង ថ្ងៃទី ២០ ខែ មីនា ឆ្នាំ ២០១៩ កថាខណ្ឌ ១៧។ *រឿងក្តី រដ្ឋអាជ្ញា ទល់នឹង Šešelj* សំណុំរឿងលេខ MICT-16-99-A សាលដីកា អង្គជំនុំជម្រះខ្លួនឯង ថ្ងៃទី ១១ ខែ មេសា ឆ្នាំ ២០១៨ កថាខណ្ឌ ១៥។ *រឿងក្តី រដ្ឋអាជ្ញា ទល់នឹង Ngirabatware* សំណុំរឿងលេខ MICT-12-29-A សាលដីកា អង្គជំនុំជម្រះខ្លួនឯង ថ្ងៃទី ១៨ ខែ ធ្នូ ឆ្នាំ ២០១៤ កថាខណ្ឌ ១០។ *សូមមើលផងដែរ រឿងក្តី រដ្ឋអាជ្ញា ទល់នឹង Prlić និងអ្នកដទៃទៀត* សំណុំរឿងលេខ IT-04-74-A សាលដីកា អង្គជំនុំជម្រះខ្លួនឯង ថ្ងៃទី ២៩ ខែ វិច្ឆិកា ឆ្នាំ ២០១៧ កថាខណ្ឌ ២២។ *រឿងក្តី រដ្ឋអាជ្ញា ទល់នឹង Stanišić និង Župljanin* សំណុំរឿងលេខ IT-08-91-A សាលដីកា អង្គជំនុំជម្រះខ្លួនឯង ថ្ងៃទី ៣០ ខែ មិថុនា ឆ្នាំ ២០១៦ កថាខណ្ឌ ២១។ *រឿងក្តី រដ្ឋអាជ្ញា ទល់នឹង Nyiramasuhuko និងអ្នកដទៃទៀត* សំណុំរឿងលេខ ICTR-98-42-A សាលដីកា អង្គជំនុំជម្រះខ្លួនឯង ថ្ងៃទី ១៤ ខែ ធ្នូ ឆ្នាំ ២០១៥ កថាខណ្ឌ ៣២។ *រឿងក្តី រដ្ឋអាជ្ញា ទល់នឹង Taylor* សំណុំរឿងលេខ SCSL-03-01-A សាលដីកា អង្គជំនុំជម្រះខ្លួនឯង ថ្ងៃទី ២៦ ខែ កញ្ញា ឆ្នាំ ២០១៣ កថាខណ្ឌ ២៦។

⁸⁰ សេចក្តីសម្រេច *រឿងក្តី Gvero* កថាខណ្ឌ ៦ (“អង្គជំនុំជម្រះខ្លួនឯងពិចារណាឃើញថា បន្ទាប់ពីបានរកឃើញថា មរណភាពរបស់ម្ចាស់បណ្តឹងសាទុក្ខបណ្តាលឱ្យបញ្ចប់កិច្ចដំណើរការនីតិវិធី និងដោយសារពុំមានសាលដីកាលើបណ្តឹងសាទុក្ខត្រូវបានចេញពាក់ព័ន្ធនឹង Gvero ពុំមានអ្វីអាចប៉ះពាល់ដល់ការចូលស្ថាពរនៃសាលក្រមអង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូងដែលពាក់ព័ន្ធនឹង Gvero ឡើយ។ ជាលទ្ធផល សាលក្រមអង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូងត្រូវចាត់ទុកជាស្ថាពរទាក់ទងទៅនឹង Gvero”)។ សេចក្តីសម្រេច *រឿងក្តី Delić* កថាខណ្ឌ ១៥ (“បន្ទាប់ពីបានរកឃើញថា មរណភាពរបស់ម្ចាស់បណ្តឹងសាទុក្ខបណ្តាលឱ្យបញ្ចប់កិច្ចដំណើរការនីតិវិធី និងដោយសារពុំមានសាលដីកាលើបណ្តឹងសាទុក្ខត្រូវបានចេញពាក់ព័ន្ធនឹងរឿងក្តីនេះ ពុំមានអ្វីអាចប៉ះពាល់ដល់ការចូលជាស្ថាពរនៃសាលក្រមអង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូងនេះឡើយ។ ជាលទ្ធផល សាលក្រមអង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូងត្រូវចាត់ទុកជាស្ថាពរ”)។ នៅក្នុងករណីនីមួយៗ ម្ចាស់បណ្តឹងសាទុក្ខបានស្លាប់បន្ទាប់ពីដាក់សារណានៅដំណាក់កាលបណ្តឹងសាទុក្ខ។ ដូចបានលើកឡើងនៅក្នុងផ្នែកនៃការចូលជាស្ថាពរ សេចក្តីសម្រេច *រឿងក្តី Delić* កថាខណ្ឌ ១៤ ដល់ ១៥ និង សេចក្តីសម្រេច *រឿងក្តី Gvero* កថាខណ្ឌ ៦ តុលាការព្រហ្មទណ្ឌអន្តរជាតិសម្រាប់អតីតប្រទេសយូហ្គោស្លាវី អង្គជំនុំជម្រះខ្លួនឯងបានបញ្ចប់កិច្ចដំណើរការនីតិវិធីលើម្ចាស់បណ្តឹងខ្លួនឯងបន្ទាប់ពីមរណភាព ប៉ុន្តែបានសម្រេចថា សាលក្រមអង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូងត្រូវតែចាត់ថា ស្ថាពរ ក្នុងរឿងក្តីនីមួយៗ។

វិញ អង្គជំនុំជម្រះឧទ្ធរណ៍របស់តុលាការ ICTY បានពិចារណានៅក្នុងរឿងក្តីទាំងពីរនេះថា “វិធីសាស្ត្រដែលអនុវត្តតាមនៅក្នុងយុត្តិសាស្ត្រក្នុងស្រុកមួយចំនួន ក្នុងករណីការដាក់ពន្ធនាគារដែលត្រូវបានសម្រេចដោយតុលាការជាន់ដំបូងត្រូវបានមោឃៈក្រោយពេលមរណភាពម្ចាស់បណ្តឹងសាទុក្ខនោះ ពុំស្របជាមួយនឹងសារៈសំខាន់នៃកិច្ចដំណើរការនីតិវិធីលើបណ្តឹងសាទុក្ខ”នៅចំពោះមុខតុលាការ ICTY⁸¹ ។

43. បើទោះបីជាអង្គជំនុំជម្រះ បានរកឃើញមូលហេតុក្នុងការដាក់ចេញពិសេចក្តីសន្និដ្ឋានដែលបានធ្វើឡើងដោយអង្គជំនុំជម្រះឧទ្ធរណ៍របស់តុលាការ ICTY ក្នុងរឿងក្តី *Delić* និងរឿងក្តី *Popović និងជនដទៃទៀត* ពាក់ព័ន្ធនឹងការចូលជាស្ថាពរនៃសាលក្រមអង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូងក៏ដោយ⁸² ក៏ផ្នែកខ្លះនៃសាលក្រមពាក់ព័ន្ធនឹងការមោឃភាព និងការលុបចោលទាំងស្រុងនោះ នៅតែបង្ហាញឱ្យដឹងថា អង្គជំនុំជម្រះឧទ្ធរណ៍ក្នុងរឿងក្តី *Delić* បានពិនិត្យលើទង្វើករណីប្រហាក់ប្រហែលគ្នាទៅនឹងអ្វីដែលមេធាវីការពារក្តីបានលើកឡើងនៅចំពោះមុខអង្គជំនុំជម្រះនៅក្នុងសំណើសុំបន្ទាន់នេះ។ អង្គជំនុំជម្រះឧទ្ធរណ៍បានពិនិត្យលើវិធីសាស្ត្ររបស់យុត្តាធិការនៃប្រព័ន្ធច្បាប់ស៊ីវិល និងអង្គការស្រុកសុខចំពោះបញ្ហាដូចគ្នានេះ ប៉ុន្តែពុំអាចរកការ “បំភ្លឺបន្ថែមអំពីវិធីសាស្ត្រទូទៅណាមួយនោះទេ កុំថាឡើយរហូតដល់ទៅអាចស្វែងរកបាននូវវិធាននានានៃច្បាប់ទំនៀមទម្លាប់អន្តរជាតិ ដែលអាចអនុវត្តបានដោយផ្ទាល់” ក្រោយពេលមរណភាពរបស់ម្ចាស់បណ្តឹងសាទុក្ខនោះ⁸³ ។ អង្គជំនុំជម្រះយល់ស្របជាមួយនឹងសេចក្តីសន្និដ្ឋាននេះ។

44. បើទោះបីជាពុំបានផ្តល់មូលហេតុច្បាស់លាស់ ឬអំណះអំណាងនៅក្នុងសំណើសុំបន្ទាន់ក៏ដោយ⁸⁴ ការសំអាងផ្លូវច្បាប់តែមួយគត់ ដែលទំនងជាគាំទ្រដំបូងមេធាវីការពារក្តីពាក់ព័ន្ធនឹងមោឃភាពសាលក្រមអង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូងនោះ គឺជាគោលការណ៍ច្បាប់អង្គការស្រុកសុខស្តីពីការលុបចោល *ចាប់តាំងពីដំណាក់កាលដំបូង (ab initio)* ដែលបានយោងនៅក្នុងដើមទំព័រពាក់ព័ន្ធនឹងការបញ្ចប់កិច្ចដំណើរការ

⁸¹ សេចក្តីសម្រេចរឿងក្តី *Delić* កថាខណ្ឌ ១៤។ សេចក្តីសម្រេចរឿងក្តី *Gvero* កថាខណ្ឌ ៦ (សេចក្តីបញ្ជាក់បន្ថែម)។

⁸² សេចក្តីសម្រេចរឿងក្តី *Delić* កថាខណ្ឌ ១៤។ សេចក្តីសម្រេចរឿងក្តី *Gvero* កថាខណ្ឌ ៦ (សេចក្តីបញ្ជាក់បន្ថែម)។

⁸³ សេចក្តីសម្រេចរឿងក្តី *Delić* កថាខណ្ឌ ១៣។

⁸⁴ សំណើបន្ទាន់ កថាខណ្ឌ ៣២។ *សូមមើលផងដែរ* កថាខណ្ឌ ១(ខ)(i), ២២ ដល់ ២៣, ២៤(ខ)(i)។ ពុំមានសំអាងផ្លូវច្បាប់ត្រឹមត្រូវត្រូវបានបង្ហាញនៅក្នុងសារណារបស់មេធាវីការពារក្តីដែលគាំទ្រអំណះអំណាងរបស់ខ្លួនដែលថា ការបញ្ចប់កិច្ចដំណើរការនីតិវិធីលើបណ្តឹងសាទុក្ខជាស្វ័យប្រវត្តិមោឃៈសាលក្រមអង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូង។ មាត្រាបឋម មាត្រា ៦ និង ៣២៧(៤) នៃក្រមនីតិវិធីព្រហ្មទណ្ឌបារាំង។ មាត្រា ៦៤៨ នៃក្រមនីតិវិធីព្រហ្មទណ្ឌអ៊ីតាលី និងមាត្រា ២៤(២) នៃរដ្ឋធម្មនុញ្ញសាធារណៈរដ្ឋអ៊ីតាលី។ មាត្រា ៣ និង ១៧៨(១) នៃក្រមនីតិវិធីព្រហ្មទណ្ឌបូស្ទី។

នីតិវិធីដែលថា៖ “នៅក្នុងសហរដ្ឋអាមេរិក តុលាការភាគច្រើន រួមមានតុលាការសហព័ន្ធផ្អែកទាំងអស់ បានអនុវត្តតាមគោលការណ៍ស្តីពីការលុបចោល *ចាប់តាំងពីដំណាក់កាលដំបូង (ab initio)* នៃការដាក់ពន្ធនាគារ ដែលត្រូវលុបចោលរាល់ភស្តុតាងទាំងអស់ដែលមាននៅក្នុងនោះ”⁸⁵។ តាមការពិនិត្យនៅក្នុង *រឿងក្តី Delic*⁸⁶ អង្គជំនុំជម្រះតុលាការកំពូលសង្កេតឃើញថា គោលការណ៍នេះកើតចេញពីតម្រូវការបន្ទាន់នៃនីតិវិធីព្រហ្មទណ្ឌសតវត្សទីដប់ប្រាំបួន ហើយការអនុវត្តន៍នៃគោលការណ៍នេះពុំទាន់បានទូលំទូលាយចំពោះយុត្តាធិការទាំងអស់របស់សហរដ្ឋអាមេរិក⁸⁷។ នៅគ្រប់កាលៈទេសៈ គោលការណ៍ស្តីពីការលុបចោល *ចាប់តាំងពីដំណាក់កាលដំបូង (ab initio)* ពុំត្រូវបានទទួលស្គាល់ចំពោះប្រព័ន្ធច្បាប់ស៊ីវិលដែលជាមូលដ្ឋាននៃច្បាប់កម្ពុជា ហើយ ជាលទ្ធផល អង្គជំនុំជម្រះតុលាការកំពូលពុំឃើញមានមូលហេតុណាមួយត្រូវអនុវត្តតាមគោលការណ៍នេះឡើយ។

⁸⁵ សំណើបន្ទាន់ ជើងទំព័រ ២៥។

⁸⁶ សេចក្តីសម្រេច *រឿងក្តី Delic* កថាខណ្ឌ ១២ និងជើងទំព័រ ៣៥៖ “ក្នុងសហរដ្ឋអាមេរិក តុលាការខ្លះៗនៃសហព័ន្ធជាទូទៅ បានអនុវត្តវិធីសាស្ត្រដែលក្នុងរឿងក្តីនោះ កិច្ចដំណើរការនីតិវិធីបញ្ចប់ *ចាប់តាំងពីដំណាក់កាលដំបូង* បណ្តាលឱ្យការសម្រេចដាក់ពន្ធនាគារទៅជាមោឃៈ និងដីកាសម្រេចចោទប្រកាន់គ្មានសុពលភាព”។

⁸⁷ *សូមមើលជាឧទាហរណ៍ថ្មីៗ៖ រឿងក្តី Commonwealth ទល់នឹង Aaron J. Hernandez* តុលាការជាន់ខ្ពស់រដ្ឋ Massachusetts ថ្ងៃទី ១៣ ខែ មីនា ឆ្នាំ ២០១៩ ទំព័រ ២៩៖ “ដោយសារយើងពុំអាចរកបាននូវការវិភាគសមហេតុផលសម្រាប់អនុវត្តតាមគោលការណ៍ដែលលុបចោលទាំងអស់តាំងពីដំណាក់កាលដំបូង និងនៅគ្រប់កាលៈទេសៈ យើងទទួលបានសំអាងហេតុលើអង្គសេចក្តីដែលគប្បីត្រូវកែប្រែ យើងសន្និដ្ឋានថា យើងលែងអនុវត្តតាមគោលការណ៍នេះតទៅទៀត នៅពេលចុងចោទបានស្លាប់ក្នុងអំឡុងពេលរង់ចាំបណ្តឹងឧទ្ធរណ៍របស់ខ្លួន ដែលជាសិទ្ធិដ៏ទាន់ទៅនឹងការសម្រេចដាក់ពន្ធនាគារ។ ជំនួសវិញក្រោយពេលមរណភាពរបស់ចុងចោទ បណ្តឹងឧទ្ធរណ៍ត្រូវបានច្រានចោលជាអសារបង់ ហើយអង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូងត្រូវបានណែនាំរក្សាកំណត់ត្រាទុកថា ពន្ធនាគាររបស់ចុងចោទបានដកការសន្មតថាឥតទោសចេញពីចុងចោទ ប៉ុន្តែថា ពន្ធនាគារនេះត្រូវបានប្តឹងឧទ្ធរណ៍ និងពុំត្រូវបានតម្កល់ ឬបដិសេធនៅដំណាក់កាលបណ្តឹងឧទ្ធរណ៍ ពីព្រោះចុងចោទបានស្លាប់ខណៈពេលរង់ចាំបណ្តឹងឧទ្ធរណ៍ ហើយបណ្តឹងឧទ្ធរណ៍ត្រូវបានច្រានចោល”។ *សូមមើលអត្ថបទរបស់ Bierer, S. M.* ចំណងជើង “សារៈសំខាន់នៃការទទួលបានផលចំណេញ៖ ថាតើការលុបចោលក្រោយមរណភាពបានប៉ះពាល់ជាប្រតិភាគដល់អ្នកធានារ៉ាប់រង គ្រួសារ និងសង្គមទាំងមូល ដែរ ឬយ៉ាងណា”(ឆ្នាំ ២០១៣) លេខ ៧៨ បញ្ជាទី ៤ ការពិនិត្យឡើងវិញផ្នែកច្បាប់នៅសង្កាត់ Brooklyn។ អត្ថបទរបស់ Razel, T. A. ចំណងជើង“ស្លាប់ដើម្បីបញ្ឈប់ការដាក់ទោស៖ ថាតើគោលការណ៍លុបចោល ពុំអាចធ្វើឱ្យទទួលបានយុត្តិធម៌ ដែរ ឬយ៉ាងណា និងតើគួរធ្វើអ្វីជំនួសវិញ”(ឆ្នាំ ២០០៧) លេខ ៧៥ បញ្ជាទី ៤ ការពិនិត្យឡើងវិញផ្នែកច្បាប់នៅសាកលវិទ្យាល័យ Fordham។

45. អង្គជំនុំជម្រះតុលាការកំពូលពុំឃើញមានហេតុផលណាមួយតម្រូវឱ្យមោឃៈសាលក្រមអង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូង។ អាស្រ័យហេតុនេះកំណត់ត្រាពេញលេញនៃការយល់ឃើញរបស់អង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូងត្រូវចាត់ទុកជាបានការ។

ឃ. សច្ចធារណ៍និរទោស

សារណា

មេធាវីការពារក្តី នួន ជា

46. មេធាវីការពារក្តី នួន ជា បានលើកឡើងថា ការបកស្រាយបញ្ចូលគ្នារវាងមាត្រា ៣៥ ថ្មី ៣៦ ថ្មី និង ៣៧ ថ្មី នៃច្បាប់ស្តីពីការបង្កើតឱ្យមាន អ.វ.ត.ក. រួមទាំងវិធាន ១១១(៦) នៃវិធានផ្ទៃក្នុងឃើញថា សច្ចធារណ៍និរទោសបន្តមានអត្ថិភាពនៅដំណាក់កាលបណ្តឹងសាទុក្ខបន្ទាប់ពីការសម្រេចដាក់ពិន្ទុភាពដែល រង់ចាំសាលដីកាពីអង្គជំនុំជម្រះតុលាការកំពូល⁸⁸។ មេធាវីការពារក្តីបានទទួលស្គាល់ឱ្យអង្គជំនុំជម្រះសម្រេចថា “ប្រសិនបើកិច្ចដំណើរការនីតិវិធីបណ្តឹងសាទុក្ខត្រូវបានបញ្ចប់ដោយសារមរណភាពរបស់ម្ចាស់បណ្តឹងសាទុក្ខ” ដូច្នេះ អង្គជំនុំជម្រះមានជម្រើសតែមួយគត់ គឺមោឃៈសាលក្រមអង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូងដោយផ្អែកលើមូលដ្ឋានថា សច្ចធារណ៍និរទោសមានអត្ថិភាពនៅដំណាក់កាលបណ្តឹងសាទុក្ខ⁸⁹។

47. មេធាវីការពារក្តីបានអះអាងថា ការយល់ឃើញរបស់អង្គជំនុំជម្រះខ្លួននៃតុលាការ ICTY ក្នុង រឿងក្តី Delić មានកំហុសដែលថា “សច្ចធារណ៍និរទោសពុំត្រូវអនុវត្តចំពោះបុគ្គលដែលត្រូវបានសម្រេចដាក់ពិន្ទុភាព ដោយអង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូង ដោយរង់ចាំសេចក្តីសម្រេចលើបណ្តឹងសាទុក្ខរបស់ខ្លួន”⁹⁰ និងថា នៅគ្រប់ករណីទាំងអស់ សេចក្តីសម្រេចក្នុងរឿងក្តី Delić មិនអាចអនុវត្តបានដោយផ្អែកលើបទប្បញ្ញត្តិនៃក្របខ័ណ្ឌច្បាប់របស់ អ.វ.ត.ក.⁹¹ដែល“នាំឱ្យធ្វើការសន្និដ្ឋានបានថា សច្ចធារណ៍និរទោសមានអត្ថិភាពនៅដំណាក់កាលបណ្តឹងសាទុក្ខ”⁹²។

⁸⁸ សំណើបន្ទាន់ កថាខណ្ឌ ៣២ ដល់ ៤៧។

⁸⁹ សំណើបន្ទាន់ កថាខណ្ឌ ២២ ដល់ ២៣។

⁹⁰ សំណើបន្ទាន់ កថាខណ្ឌ ៣៧ ដល់ ៤៣។ សេចក្តីសម្រេច រឿងក្តី Delić កថាខណ្ឌ ១៤។

⁹¹ មាត្រា ៣៥ ថ្មី ៣៦ ថ្មី ៣៧ ថ្មីនៃច្បាប់ស្តីពីការបង្កើតឱ្យមាន អ.វ.ត.ក. និងវិធាន ១១១(៦) នៃវិធានផ្ទៃក្នុង។

⁹² សំណើបន្ទាន់ កថាខណ្ឌ ៤៥។

សហព្រះរាជអាជ្ញា

48. សហព្រះរាជអាជ្ញាបានលើកឡើងថា ដោយហេតុថា រដ្ឋធម្មនុញ្ញកម្ពុជា “ចែងអំពីសច្ចធារណ៍ និងទោសមានអត្ថិភាពរហូតដល់សាលក្រមស្ថាពរ” រចនាសម្ព័ន្ធ អាណត្តិ យុត្តាធិការ និងអត្ថបទវិវាទរបស់ អ.វ.ត.ក. មានលក្ខណៈខុសប្លែកពីផ្នែកដទៃទៀតនៃប្រព័ន្ធតុលាការកម្ពុជា⁹³។ សហព្រះរាជអាជ្ញាអះអាង ថា “ភាពខុសប្លែកគ្នាទាំងស្រុងនេះ”⁹⁴ ប្រើជាមូលដ្ឋានសម្រាប់ “ជនជាប់ចោទដែលត្រូវបានសន្មតថាឥត ទោសនៅ អ.វ.ត.ក. ដរាបណាពិរុទ្ធភាពពុំត្រូវបានបង្ហាញឱ្យហួសពីវិមតិសង្ស័យដោយតុលាការអង្គហេតុ ”⁹⁵។ សហព្រះរាជអាជ្ញាបានអះអាងបន្ថែមទៀតថា មាត្រា ២៥ និង ៣៧ ក្នុងច្បាប់ស្តីពីការបង្កើតឱ្យមាន អ.វ.ត.ក. ពុំស្របគ្នាជាមួយនឹងនីតិវិធី និងការអនុវត្តន៍ពាក់ព័ន្ធនៅកម្រិតអន្តរជាតិ និងថា ផ្អែកតាមមូល ដ្ឋាននេះ ការបំភ្លឺភ័យស្វែងនៅក្នុងវិធានស្តីពីនីតិវិធីដែលបានបង្កើតឡើងនៅក្នុងកម្រិតអន្តរជាតិ⁹⁶។

49. សហព្រះរាជអាជ្ញាអះអាងថា ភាពស្រដៀងគ្នានៃរចនាសម្ព័ន្ធបណ្តឹងសាទុក្ខ និងបទដ្ឋាននៃការ ពិនិត្យឡើងវិញរវាង អ.វ.ត.ក. និងតុលាការព្រហ្មទណ្ឌកម្រិតអន្តរជាតិ បានធ្វើឱ្យការអនុវត្តរបស់តុលាការ នេះមាន “លក្ខណៈពាក់ព័ន្ធយ៉ាងពិសេស”⁹⁷។ អាស្រ័យហេតុនេះ សហព្រះរាជអាជ្ញាយល់ស្របទៅនឹងការ យល់ឃើញរបស់អង្គជំនុំជម្រះខ្ពង់ខ្ពស់នៃតុលាការ ICTY ក្នុងរឿងក្តី *Delic* ដែលថា “សច្ចធារណ៍ និងទោសពុំត្រូវអនុវត្តចំពោះបុគ្គល ដែលត្រូវបានសម្រេចដាក់ពិរុទ្ធភាពដោយអង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូង ហើយកំពុងរង់ចាំដំណោះស្រាយលើបណ្តឹងសាទុក្ខរបស់ខ្លួននោះ”⁹⁸។ សហព្រះរាជអាជ្ញាបានយល់ស្រប ទៅលើសំអាងហេតុដែលថា បទដ្ឋាននៃការពិនិត្យឡើងវិញលើបណ្តឹងសាទុក្ខ និងបទដ្ឋានស្តីពីការបង្កើតឡើង លើបណ្តឹង

⁹³ សារណាតបរបស់សហព្រះរាជអាជ្ញា កថាខណ្ឌ ៣។ មាត្រា ៣៨ នៃរដ្ឋធម្មនុញ្ញកម្ពុជា។ សាលដីកាសំណុំរឿង ០០២/០១ ថ្ងៃទី ២៣ ខែ វិច្ឆិកា ឆ្នាំ ២០១៦ ឯកសារលេខ F36 កថាខណ្ឌ ១០៧។ សាលដីកាសំណុំរឿង ០០១ ថ្ងៃទី ០៣ ខែ កុម្ភៈ ឆ្នាំ ២០១២ ឯកសារលេខ F28 កថាខណ្ឌ ៣៤៨។

⁹⁴ សារណាតបរបស់សហព្រះរាជអាជ្ញា កថាខណ្ឌ ៣។

⁹⁵ សារណាតបរបស់សហព្រះរាជអាជ្ញា កថាខណ្ឌ ៣។

⁹⁶ សារណាតបរបស់សហព្រះរាជអាជ្ញា កថាខណ្ឌ ៤ ដល់ ៥។

⁹⁷ សារណាតបរបស់សហព្រះរាជអាជ្ញា កថាខណ្ឌ ៦ ដល់ ៧។

⁹⁸ សារណាតបរបស់សហព្រះរាជអាជ្ញា កថាខណ្ឌ ៨ *យោងទៅលើសេចក្តីសម្រេច រឿងក្តី Delic* កថាខណ្ឌ ១៤។
សេចក្តីសម្រេចលើសំណើបន្ទាន់ពាក់ព័ន្ធនឹងផលប៉ះពាល់ដល់កិច្ចដំណើរការនីតិវិធីបណ្តឹងសាទុក្ខក្រោយ ២៦/៤៣
មរណភាពរបស់ ឆួន ជា នៅមុនពេលចេញសាលដីកា

សាទុក្ខ “គឺខុសប្លែកគ្នាយ៉ាងជាក់ច្បាស់រវាងបទដ្ឋានដែលអនុវត្តនៅដំណាក់កាលជំនុំជម្រះ ដែលសច្ចាធារណ៍និរទោសមានអត្ថិភាព ហើយអយ្យការត្រូវតែបង្ហាញភស្តុតាងលើរឿងក្តីឱ្យហួសពីវិមតិសង្ស័យ”⁹⁹ ។

50. យោងតាមសហព្រះរាជអាជ្ញាបានឱ្យដឹងថា ការប្រកាសថា នួន ជា គួរតែបន្តសន្មតថាគ្មានទោសបើទោះបី ជាមានការសម្រេចដាក់ពន្ធនាគារក៏ដោយនោះបន្ទាប់ពីការជំនុំជម្រះត្រូវបានធ្វើឡើងដោយមានការធានាបាននូវដំណើរការនីតិវិធីទាំងអស់ និងការគោរពយ៉ាងពេញលេញនូវសិទ្ធិរបស់ នួន ជា ក្នុងនាមជាជនជាប់ចោទ អាចនឹងប៉ះពាល់ដល់គោលបំណងក្នុងការបង្កើតតុលាការនេះ និងប៉ះពាល់ដល់សិទ្ធិរបស់ជនរងគ្រោះ¹⁰⁰ ។

សហមេធាវីនាំមុខតំណាងដើមបណ្តឹងរដ្ឋប្បវេណី

51. សហមេធាវីនាំមុខតំណាងដើមបណ្តឹងរដ្ឋប្បវេណីបានលើកឡើងថា សាលក្រមអង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូងដែលត្រូវបានចាត់ទុកពុំមែនស្ថាពរនោះ គ្មានអានុភាពផ្លូវច្បាប់លើមរណជន។ សហមេធាវីបានសន្និដ្ឋានថា ការយល់ឃើញនេះគឺស្របជាមួយនឹងគោលការណ៍សច្ចាធារណ៍និរទោស¹⁰¹ ។

មេធាវីការពារក្តី ខៀវ សំផន

52. មេធាវីការពារក្តី ខៀវ សំផន បានលើកឡើងថា “ច្បាប់កម្ពុជា និងច្បាប់ស្តីពីការបង្កើតឱ្យមានអ.វ.ត.ក. ចែងច្បាស់លាស់ថា សច្ចាធារណ៍និរទោសបន្តអនុវត្តនៅដំណាក់កាលបណ្តឹងសាទុក្ខ”¹⁰² ។ អាស្រ័យហេតុនេះ នៅពេលម្ចាស់បណ្តឹងសាទុក្ខបានស្លាប់ នៅមុនពេលការចេញសាលដីកាលើបណ្តឹងសាទុក្ខ ម្ចាស់បណ្តឹងសាទុក្ខ “ស្លាប់ដោយសន្មតថាឥតទោស”¹⁰³ ។

ច្បាប់ជាធរមាន

⁹⁹ សារណាតបរបស់សហព្រះរាជអាជ្ញា កថាខណ្ឌ ៨ ដល់ ៩ យោងទៅលើសេចក្តីសម្រេចរឿងក្តី Delic កថាខណ្ឌ ១៤។
¹⁰⁰ សារណាតបរបស់សហព្រះរាជអាជ្ញា កថាខណ្ឌ ១០ ដល់ ១៥។
¹⁰¹ សារណាតបរបស់សហមេធាវីនាំមុខតំណាងដើមបណ្តឹងរដ្ឋប្បវេណី កថាខណ្ឌ ៦។
¹⁰² ការឆ្លើយតបរបស់ ខៀវ សំផន កថាខណ្ឌ ៦ ដល់ ២៦ និង ៤៤។
¹⁰³ ការឆ្លើយតបរបស់ ខៀវ សំផន កថាខណ្ឌ ៦ និង ៤៥។
សេចក្តីសម្រេចលើសំណើបន្ទាន់ពាក់ព័ន្ធនឹងផលប៉ះពាល់ដល់កិច្ចដំណើរការនីតិវិធីបណ្តឹងសាទុក្ខក្រោយមរណភាពរបស់ នួន ជា នៅមុនពេលចេញសាលដីកា ២៧/៤៣

53. រដ្ឋធម្មនុញ្ញរបស់កម្ពុជាចែងថា “ជនជាប់ចោទណាក៏ដោយ ត្រូវទុកជាមនុស្សឥតទោស ដរាបណា តុលាការមិនទាន់កាត់ទោសជាស្ថាពរ”¹⁰⁴។ មាត្រា ១៤ នៃកតិកាសញ្ញាស្តីពីសិទ្ធិពលរដ្ឋ និងនយោបាយ ដែលបានចម្លងចូលដោយផ្ទាល់នៅក្នុងក្របខ័ណ្ឌច្បាប់ អ.វ.ត.ក. តាមរយៈកិច្ចព្រមព្រៀង¹⁰⁵ និងច្បាប់ស្តីពី ការបង្កើតឱ្យមាន អ.វ.ត.ក.¹⁰⁶ បានចែងថា “ជនដែលជាប់ចោទពីបទព្រហ្មទណ្ឌ ត្រូវបានសន្មតជាមុនថា ជាជនគ្មានទោស រហូតដល់ ពិរុទ្ធភាពរបស់ខ្លួន ត្រូវបានកំណត់ស្របតាមច្បាប់”។ និយមន័យស្រដៀងគ្នា នៃសច្ចុរណ៍និរទោសមានចែងនៅក្នុងវិធានផ្ទៃក្នុង¹⁰⁷។

54. មាត្រា ៣៥ ថ្មីនៃច្បាប់ស្តីពីការបង្កើតឱ្យមាន អ.វ.ត.ក. បានអនុម័តតាមនិយមន័យដែលថា “ជន ជាប់ចោទណាក៏ដោយ ត្រូវទុកជាមនុស្សឥតទោស ដរាបណាតុលាការមិនទាន់កាត់ទោសជាស្ថាពរ”។ មាត្រា ៣៥ ថ្មីនៃច្បាប់ស្តីពីការបង្កើតឱ្យមាន អ.វ.ត.ក. ចែងថា មាត្រា ៣៥ ថ្មីត្រូវអនុវត្ត“ដូចគ្នាចំពោះ ការជំនុំជម្រះក្តីនៅក្នុងអង្គជំនុំជម្រះវិសាមញ្ញនៃតុលាការកំពូល”។

55. វិធានផ្ទៃក្នុងចែងថា “ច្បាប់ស្តីពីការបង្កើតឱ្យមាន អ.វ.ត.ក. វិធានផ្ទៃក្នុង សេចក្តីណែនាំអនុវត្ត និងបទបញ្ជារដ្ឋបាល ទាំងអស់ជាធរមាន ត្រូវតែបកស្រាយក្នុងន័យការពារជាតិច្បាស់ល្អប្រយោជន៍របស់ជន

¹⁰⁴ មាត្រា ៣៨(៧) នៃរដ្ឋធម្មនុញ្ញកម្ពុជា។

¹⁰⁵ មាត្រា ១២(២) នៃកិច្ចព្រមព្រៀងរវាងអង្គការសហប្រជាជាតិ និងរាជរដ្ឋាភិបាលកម្ពុជាចែងថា “អង្គជំនុំជម្រះវិសាមញ្ញ ត្រូវអនុវត្តយុត្តាធិការរបស់ខ្លួន សមស្របតាមបទដ្ឋានយុត្តិធម៌អន្តរជាតិ ភាពត្រឹមត្រូវ និងដំណើរការសមស្របនៃច្បាប់ ដូចដែល បានចែងក្នុងមាត្រា ១៤ និង ១៥ នៃអនុសញ្ញាអន្តរជាតិឆ្នាំ ១៩៦៦ ស្តីពីសិទ្ធិពលរដ្ឋ និងសិទ្ធិនយោបាយដែលកម្ពុជា គឺជាភាគី ហត្ថលេខីដែរ”។ មាត្រា ១៣(១) ចែងថា សិទ្ធិរបស់ជនជាប់ចោទដែលមានចែងក្នុងមាត្រា ១៤ និង ១៥ នៃអនុសញ្ញាអន្តរ ជាតិឆ្នាំ ១៩៦៦ ស្តីពីសិទ្ធិពលរដ្ឋ និងនយោបាយ ត្រូវតែគោរពនៅទូទាំងដំណើរការជំនុំជម្រះក្តី។ សិទ្ធិបែបនេះជាពិសេស រួមមាន សិទ្ធិទទួលបានសវនាការមួយត្រឹមត្រូវ និងជាសាធារណៈ សិទ្ធិត្រូវបានចាត់ទុកថា គ្មានទោសព័រហូតដល់ពេលរកឃើញថា ជាប់ពិរុទ្ធ សិទ្ធិជ្រើសរើសមេធាវីដោយខ្លួនឯង សិទ្ធិមានពេលវេលា និងលក្ខណៈគ្រប់គ្រាន់ ដើម្បីត្រៀមរៀបចំការការពារខ្លួន សិទ្ធិទទួលបាននូវមេធាវី ប្រសិនបើជនជាប់ចោទគ្មានលទ្ធភាពជួលមេធាវីដោយខ្លួនឯង និងសិទ្ធិពិនិត្យ ឬបានពិនិត្យសាក្សីដាក់ បន្ទុក។

¹⁰⁶ មាត្រា ៣៣ ថ្មីនៃច្បាប់ស្តីពីការបង្កើតឱ្យមាន អ.វ.ត.ក. ចែងថា “អង្គជំនុំជម្រះវិសាមញ្ញរបស់សាលាដំបូងត្រូវអនុវត្តយុត្តា ធិការរបស់ខ្លួនសមស្រប តាមបទដ្ឋានយុត្តិធម៌អន្តរជាតិ ភាពត្រឹមត្រូវ និងដំណើរការសមស្របនៃច្បាប់ដូចដែលបានចែងក្នុង មាត្រា ១៤ និង ១៥ នៃអនុសញ្ញាអន្តរជាតិឆ្នាំ ១៩៦៦ ស្តីពីសិទ្ធិពលរដ្ឋ និងនយោបាយ”។

¹⁰⁷ វិធាន ២១(១)(យ) នៃវិធានផ្ទៃក្នុងចែងថា៖ “ជនណាដែលត្រូវបានសង្ស័យ ឬត្រូវបានចោទប្រកាន់ ត្រូវចាត់ទុកថា គ្មាន ទោស ដរាបណាពិរុទ្ធភាពរបស់គេមិនទាន់ត្រូវបានរកឃើញ”។

សង្ស័យ ជនត្រូវចោទ ជនជាប់ចោទ និងជនរងគ្រោះ ដើម្បីធានាអំពីសច្ចភាពផ្លូវច្បាប់ និងកិច្ចដំណើរការ នីតិវិធីប្រកបដោយតម្លាភាព”¹⁰⁸។

ការពិចារណា

56. អង្គជំនុំជម្រះបដិសេធលើអំណះអំណាងរបស់មេធាវីការពារក្តី នួន ជា ដែលថា អានុភាពនៃសច្ច ធារណ៍និរទោសនៅដំណាក់កាលបណ្តឹងសាទុក្ខ បាននាំឱ្យមានការមោឃភាពសាលក្រមអង្គជំនុំជម្រះ សាលាដំបូង។ មេធាវីការពារក្តីបានធ្វើការសន្និដ្ឋានដោយពុំត្រឹមត្រូវ និងបានច្របល់ចូលគ្នារវាងបទប្បញ្ញត្តិ នៃច្បាប់ស្តីពីការបង្កើតឱ្យមាន អ.វ.ត.ក.¹⁰⁹ និងវិធានផ្ទៃក្នុង¹¹⁰។

57. អង្គជំនុំជម្រះសង្កេតឃើញថា បទប្បញ្ញត្តិផ្សេងៗនៅក្នុងក្របខ័ណ្ឌច្បាប់នៃ អ.វ.ត.ក. ប្រើប្រាស់ ពាក្យពេចន៍ខុសប្លែកគ្នាក្នុងការផ្តល់និយមន័យលើចំណុចដែលសច្ចធារណ៍និរទោសត្រូវអនុវត្ត ឬត្រូវបញ្ចប់ ។ បើទោះបីជាមេធាវីការពារក្តីខកខានក្នុងការលើកឡើងក៏ដោយ ក៏រដ្ឋធម្មនុញ្ញកម្ពុជាបានចែងយ៉ាងច្បាស់ ថា សច្ចធារណ៍និរទោសត្រូវតែអនុវត្ត“ដរាបណាតុលាការមិនទាន់កាត់ទោសជាស្ថាពរ(finally)”¹¹¹ ហើយ ច្បាប់ស្តីពីការបង្កើតឱ្យមាន អ.វ.ត.ក. ចែងថា សច្ចធារណ៍និរទោសមានអត្ថិភាព“ដរាបណាតុលាការមិន ទាន់កាត់ទោសជាស្ថាពរ(definitive)”¹¹²។ ម្យ៉ាងវិញទៀត សច្ចធារណ៍និរទោសមានអត្ថិភាព“រហូតដល់ ពិរុទ្ធភាពត្រូវបានបង្ហាញ” នៅក្នុងកិច្ចព្រមព្រៀងរវាងអង្គការសហប្រជាជាតិ និងរាជរដ្ឋាភិបាលកម្ពុជា¹¹³

¹⁰⁸ វិធាន ២១(១) នៃវិធានផ្ទៃក្នុង។

¹⁰⁹ មាត្រា ៣៥ ថ្មី ៣៦ ថ្មី និង ៣៧ ថ្មីនៃច្បាប់ស្តីពីការបង្កើត អ.វ.ត.ក.។

¹¹⁰ វិធាន ១១១(៦) នៃវិធានផ្ទៃក្នុងចែងថា៖ “អនុលោមតាមច្បាប់ស្តីពីការបង្កើតឱ្យមាន អ.វ.ត.ក អង្គជំនុំជម្រះតុលាការកំពូល ត្រូវ ព្យាយាមសម្រេចឱ្យបាននូវសម្តេចឯកច្ឆន្ទ។ ប្រសិនបើមិនអាចរកសម្តេចឯកច្ឆន្ទនេះបានទេ សេចក្តីសម្រេចត្រូវធ្វើឡើង ដោយសម្តេចគាំទ្រយ៉ាងហោចណាស់ដោយចៅក្រម ៥(ប្រាំ)សម្តេច។ ក្នុងករណីដែលបណ្តឹងសាទុក្ខត្រូវបានបដិសេធ នោះ សាលក្រមរបស់អង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូងត្រូវចូលជាស្ថាពរ និងមិនអាចតវ៉ាបានទៀតឡើយ”។

¹¹¹ មាត្រា ៣៨(៧) នៃរដ្ឋធម្មនុញ្ញកម្ពុជា។

¹¹² មាត្រា ៣៥ ថ្មីនៃច្បាប់ស្តីពីការបង្កើតឱ្យមាន អ.វ.ត.ក. ។

¹¹³ មាត្រា ១៣(១) នៃកិច្ចព្រមព្រៀង។

“ដរាបណាពិរុទ្ធភាពពុំត្រូវបានបង្ហាញ នៅក្នុងវិធានផ្ទៃក្នុង”¹¹⁴ និង“ដរាបណាពិរុទ្ធភាពត្រូវបានបង្ហាញអនុលោមតាមច្បាប់”នៅក្នុងកតិកាសញ្ញាស្តីពីសិទ្ធិពលរដ្ឋ និងសិទ្ធិនយោបាយ¹¹⁵។

58. ដូចបានបង្ហាញនៅក្នុងសារណារបស់ភាគី ភាពខុសប្លែកគ្នានៃនិយមន័យទាំងនេះបណ្តាលឱ្យមានភាពមិនច្បាស់លាស់ពាក់ព័ន្ធនឹងការបកស្រាយស្តីពីវិសាលភាពនៃការអនុវត្តស្តីពីគោលការណ៍សច្ចុធារណ៍និរទោសនៅក្នុងស្ថានភាពដែលម្ចាស់បណ្តឹងសាទុក្ខបានស្លាប់ នៅមុនពេលការចេញសាលដីកាលើបណ្តឹងសាទុក្ខ។ ផ្អែកតាមភាពពុំជាក់លាក់ដែលគួបផ្សំជាមួយនឹងចរិតលក្ខណៈថ្មីនៃបញ្ហាជាក់លាក់នៅ អ.វ.ត.ក. និងនៅកម្រិតអន្តរជាតិ អង្គជំនុំជម្រះចាត់ទុកទាំងអស់នេះមានអត្ថប្រយោជន៍ក្នុងការពិភាក្សាអំពីការណែនាំនៅក្នុងវិធានស្តីពីនីតិវិធីដែលបានបង្កើតឡើងនៅកម្រិតអន្តរជាតិ¹¹⁶។

59. ដូចបានបញ្ជាក់ខាងលើ¹¹⁷ អង្គជំនុំជម្រះខន្ធនរណ៍របស់តុលាការ ICTY បានពិចារណាលើភាពអាចអនុវត្តបាននៃសច្ចុធារណ៍និរទោសចំពោះម្ចាស់បណ្តឹងសាទុក្ខ ដែលត្រូវបានសម្រេចដាក់ពិរុទ្ធភាពនៅដំណាក់កាលជំនុំជម្រះ និងបានស្លាប់នៅមុនពេលការចេញសាលដីកាលើបណ្តឹងសាទុក្ខ¹¹⁸។ ក្នុង *រឿងក្តី Delić* អង្គជំនុំជម្រះបានរកឃើញថា៖

“សច្ចុធារណ៍និរទោសពុំអនុវត្តចំពោះបុគ្គលដែលត្រូវបានសម្រេចដាក់ពិរុទ្ធភាពដោយអង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូង និងកំពុងរង់ចាំដំណោះស្រាយលើបណ្តឹងសាទុក្ខរបស់ខ្លួន។ ការបកស្រាយបែបនេះ

¹¹⁴ វិធាន ២១(១)(ឃ) វិធានផ្ទៃក្នុង។

¹¹⁵ មាត្រា ១៤(២) នៃកតិកាសញ្ញាអន្តរជាតិស្តីពីសិទ្ធិពលរដ្ឋ និងនយោបាយត្រូវបានចម្លងចូលទៅក្នុងមាត្រា ១២(២) នៃកិច្ចព្រមព្រៀង និងមាត្រា ៣៣ នៃច្បាប់ស្តីពីការបង្កើតឱ្យមាន អ.វ.ត.ក.។

¹¹⁶ មាត្រា ១២(១) នៃកិច្ចព្រមព្រៀង៖ “នីតិវិធីត្រូវសមស្របជាមួយច្បាប់កម្ពុជា។ នៅពេលដែលច្បាប់កម្ពុជាពុំអាចដោះស្រាយចំពោះបញ្ហាពិសេសណាមួយ ឬមានភាពមិនច្បាស់លាស់ទាក់ទងទៅនឹងការបកស្រាយ ឬការអនុវត្តបទប្បញ្ញត្តិណាដែលពាក់ព័ន្ធក្នុងច្បាប់កម្ពុជា ឬក៏មានបញ្ហាទាក់ទងទៅនឹងភាពសមស្របគ្នា រវាងបទប្បញ្ញត្តិបែបនេះ ទៅនឹងបទដ្ឋានអន្តរជាតិ គេអាចស្វែងរកការណែនាំក្នុងបទដ្ឋាននីតិវិធីដែលបានបង្កើតឡើងក្នុងកម្រិតអន្តរជាតិ”។ មាត្រា ៣៣ ផ្ទៃនៃច្បាប់ស្តីពីការបង្កើតឱ្យមាន អ.វ.ត.ក. “ប្រសិនបើនីតិវិធី ដែលមានស្រាប់ពុំបានចែងពីករណីពិសេសមួយ ឬប្រសិនបើមានភាពមិនច្បាស់លាស់ក្នុងការបកស្រាយ ឬអនុវត្តនីតិវិធីនោះ ឬប្រសិនបើមានបញ្ហាទាក់ទងទៅនឹងភាពសមស្របនៃនីតិវិធីទាំងនេះ ជាមួយបទដ្ឋានអន្តរជាតិ គេអាចស្វែងរកការណែនាំក្នុងបទដ្ឋាននីតិវិធីដែលបានបង្កើតឡើងក្នុងកម្រិតអន្តរជាតិ”។

¹¹⁷ សូមមើលខាងលើ កថាខណ្ឌ ២៥។

¹¹⁸ សេចក្តីសម្រេច *រឿងក្តី Delić* កថាខណ្ឌ ៩ ១៤ ដល់ ១៥ និង សេចក្តីសម្រេច *រឿងក្តី Gvero* កថាខណ្ឌ ៦។ សេចក្តីសម្រេចលើសំណើបន្ទាន់ពាក់ព័ន្ធនឹងផលប៉ះពាល់ដល់កិច្ចដំណើរការនីតិវិធីបណ្តឹងសាទុក្ខក្រោយ ៣០/៤៣ មរណភាពរបស់ ខ្លួន ជា នៅមុនពេលចេញសាលដីកា

មានលក្ខណៈសមស្របទៅនឹងបទដ្ឋាននៃការពិនិត្យឡើងវិញលើបណ្តឹងសាទុក្ខជាធរមាននៅក្នុងកិច្ចដំណើរការនីតិវិធីលើបណ្តឹងសាទុក្ខ ករណីដែលភាគីបណ្តឹងសាទុក្ខមានបន្ទុកក្នុងការបង្ហាញអំពីកំហុសអង្គច្បាប់ ឬអង្គហេតុដែលនាំអោយមោឃៈសាលកម្រអង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូង ឬនាំឱ្យមានភាពមិនយុត្តិធម៌ ជាជាងការប៉ុនប៉ងផ្ដើមការជំនុំជម្រះសាឡើងវិញ។ បន្ទុកនេះមានលក្ខណៈខុសប្លែកគ្នាយ៉ាងជាក់ច្បាស់ពីបន្ទុកដែលអនុវត្តនៅដំណាក់កាលជំនុំជម្រះ ដែលសច្ចធារណ៍និរទោសមានអត្ថិភាព ហើយអយ្យការត្រូវបង្ហាញរឿងក្តីឱ្យហួសពីវិមតិសង្ស័យ”¹¹⁹។

60. អង្គជំនុំជម្រះទទួលស្គាល់ថា ភាពស្រដៀងគ្នារវាង អ.វ.ត.ក. និងតុលាការ ICTY ដូចជារចនាសម្ព័ន្ធបណ្តឹងសាទុក្ខ បទដ្ឋានស្តីពីការពិនិត្យឡើងវិញលើបណ្តឹងសាទុក្ខ និងអាណត្តិរបស់តុលាការព្រហ្មទណ្ឌអន្តរជាតិក្នុងការនាំយកអ្នកដែលទទួលខុសត្រូវខ្ពស់បំផុតមកកាត់ទោសចំពោះអំពើឃោរឃៅព្រៃផ្សៃដែលបានប្រព្រឹត្តនៅក្នុងរបបកម្ពុជាប្រជាធិបតេយ្យ និងនៅក្នុងអតីតប្រទេសយូហ្គោស្លាវី។ ទោះជាយ៉ាងណាក្តី អង្គជំនុំជម្រះកត់សម្គាល់ឃើញថា នៅតុលាការ ICTY សច្ចធារណ៍និរទោសត្រូវបានកំណត់យ៉ាងដាច់ដោយឡែកដោយលក្ខន្តិកៈដែលចែងថា “ជនជាប់ចោទត្រូវតែសន្មតថាឥតទោស ដរាបណាពិរុទ្ធភាពពុំត្រូវបានបង្ហាញដោយអនុលោមតាមបទប្បញ្ញត្តិនៃលក្ខន្តិកៈបច្ចុប្បន្ន”¹²⁰។ ចំណុចនេះខុសប្លែកពីក្របខ័ណ្ឌច្បាប់ជាធរមាននៅ អ.វ.ត.ក. ដែលសច្ចធារណ៍និរទោសអាចអនុវត្តបាននៅដំណាក់កាលបណ្តឹងសាទុក្ខដែលជាបញ្ហានៃសិទ្ធិស្របតាមរដ្ឋធម្មនុញ្ញរបស់កម្ពុជា ដែលបានពន្លាតរហូតដល់“សាលក្រមជាស្ថាពរ”ដូច្នេះហើយអង្គជំនុំជម្រះទទួលបានការជួយក្នុងកម្រិតតិចតួចប៉ុណ្ណោះ¹²¹។ អាស្រ័យហេតុនេះ ផ្ទុយទៅនឹងអ្វីដែលសហព្រះរាជអាជ្ញាបានអះអាង ភាពស្រដៀងគ្នាដែលបានបញ្ជាក់ខាងលើពុំអាចធ្វើជាមូលដ្ឋានដើម្បីអនុវត្តតាមគោលដំបូងរបស់តុលាការ ICTY ដែលជាជំហានមួយឈានទៅរកការមិនគោរពតាមក្របខ័ណ្ឌច្បាប់ជាធរមាននៅ អ.វ.ត.ក.។

61. ដូចការយល់ឃើញយ៉ាងត្រឹមត្រូវរបស់សហព្រះរាជអាជ្ញាថា កតិកាសញ្ញាអន្តរជាតិស្តីពីសិទ្ធិពលរដ្ឋ និងនយោបាយ និងជាពិសេសមាត្រា ១៤ ដែលត្រូវបានកម្ពុជាផ្តល់សច្ចាប័ន និងបានចម្លងដោយផ្ទាល់

¹¹⁹ រឿងក្តី Delić កថាខណ្ឌ ១៤។

¹²⁰ មាត្រា ២១(៣) នៃលក្ខន្តិកៈរបស់តុលាការព្រហ្មទណ្ឌអន្តរជាតិនៃតុលាការ ICTY។

¹²¹ មាត្រា ៣៨(៧) នៃរដ្ឋធម្មនុញ្ញកម្ពុជា។

ចូលទៅក្នុងក្រុមខ័ណ្ឌច្បាប់របស់ អ.វ.ត.ក.¹²² បានដាក់បញ្ចូលបរិបទនៃសិទ្ធិទទួលបានការសន្មតថាឥត ទោស ទៅក្នុងវិសាលភាពនៃកិច្ចដំណើរការនីតិវិធីនៃការជំនុំជម្រះដែលនៅពេលនោះការសន្មតនេះ បាន ដាក់បន្ទុកទៅលើអយ្យការក្នុងការបង្ហាញដល់តុលាការអង្គហេតុឱ្យហួសពីវិមតិសង្ស័យ នូវរាល់ធាតុផ្សំនៃ បទល្មើសដែលជនជាប់ចោទត្រូវបានចោទប្រកាន់ ដើម្បីធានាបាននូវសាលក្រមដាក់ពិន័យ។ ប្រសិនបើ មានវិមតិសង្ស័យសមហេតុផល ជនជាប់ចោទត្រូវតែសម្រេចឱ្យរួចខ្លួន¹²³។

62. ដោយហេតុថា មាត្រា ១៤ នៃកតិកាសញ្ញាអន្តរជាតិស្តីពីសិទ្ធិពលរដ្ឋ និងនយោបាយមានលក្ខណៈ សុគតស្មារតីយ៉ាងពិសេសដោយរួមបញ្ចូលនូវការធានាផ្សេង ដែលមានវិសាលភាពនៃការអនុវត្តខុសៗគ្នា គណៈកម្មាធិការស្តីពីសិទ្ធិមនុស្សបានបំភ្លឺយ៉ាងទូលំទូលាយក្នុងលក្ខណៈជាអនុសាសន៍ទូទៅ (“អនុសាសន៍ទូ ទៅលេខ ៣២”)ដើម្បីជួយដល់អ្នកអនុវត្តផ្ទាល់ដែលជារដ្ឋសមាជិកក្នុងការបកស្រាយមាត្រា ១៤ នៅពេល អនុវត្តសិទ្ធិនៃការទទួលបានការជំនុំជម្រះដោយត្រឹមត្រូវ និងយុត្តិធម៌¹²⁴។ ការិយាល័យអង្គការសហប្រជា ជាតិទៅកាន់ឧត្តមស្នងការទទួលបន្ទុកសិទ្ធិមនុស្សសម្រាប់ប្រទេសកម្ពុជា បានបញ្ជាក់អំពីសារៈសំខាន់នៃ ការបំភ្លឺនេះសម្រាប់រដ្ឋភាគីទាំងអស់“ដោយមិនគិតថា រដ្ឋនោះប្រកាន់យកគោលការណ៍នៃប្រព័ន្ធច្បាប់ស៊ីវិ ល ឬអង់គ្លេសក៏សុំដ” និងចំពោះ“អ្នកអនុវត្តផ្ទាល់ដែលបានប្តេជ្ញាចិត្តអនុវត្តនូវសិទ្ធិនៃការទទួលបានការជំនុំ ជម្រះដោយត្រឹមត្រូវ និងយុត្តិធម៌នៅក្នុងប្រទេសកម្ពុជា¹²⁵។ អង្គជំនុំជម្រះចាត់ទុក**អនុសាសន៍ទូទៅ លេខ**

¹²² មាត្រា ១៣ នៃកិច្ចព្រមព្រៀងបានយោងទៅលើមាត្រា ១៤(២) នៃកតិកាសញ្ញាអន្តរជាតិស្តីពីសិទ្ធិពលរដ្ឋ និងនយោបាយដែល ចែងថា “ជនដែលជាប់ចោទពីបទព្រហ្មទណ្ឌ ត្រូវបានសន្មតជាមុនថាជាជនគ្មានទោស រហូតដល់ពិន័យរបស់ខ្លួនត្រូវបាន កំណត់ស្របតាមច្បាប់”។ ពាក្យពេចន៍ប្រហាក់ប្រហែលគ្នាបានឆ្លុះបញ្ចាំងនៅក្នុងវិធាន ២១(១)(ឃ)ដែលចែងថា៖ “ជនណា ដែលត្រូវបានសង្ស័យ ឬត្រូវបានចោទប្រកាន់ ត្រូវចាត់ទុកថាគ្មានទោស ដរាបណាពិន័យរបស់គេមិនទាន់ត្រូវបានរកឃើញ”។

¹²³ មាត្រា ១៤(២) នៃកតិកាសញ្ញាអន្តរជាតិស្តីពីសិទ្ធិពលរដ្ឋ និងនយោបាយ និងមាត្រា ១១ នៃសេចក្តីប្រកាសជាសកលស្តីពី សិទ្ធិមនុស្សថា “ជនដែលជាប់ចោទពីបទព្រហ្មទណ្ឌ ត្រូវបានសន្មតជាមុនថាជាជនគ្មានទោស រហូតដល់ពិន័យរបស់ខ្លួនត្រូវ បានកំណត់ស្របតាមច្បាប់នៅក្នុងការជំនុំជម្រះជាសាធារណៈ ដែលជននោះត្រូវទទួលបានរាល់ការធានាដែលចាំបាច់សម្រាប់ ការការពារក្តីរបស់ខ្លួន”។

¹²⁴ អនុសាសន៍ទូទៅលេខ ៣២ គណៈកម្មាធិការស្តីពីសិទ្ធិមនុស្ស ឯកសាររបស់អង្គការសហប្រជាជាតិ CCPR/C/GC/32 ថ្ងៃទី ២៣ ខែ សីហា ឆ្នាំ ២០០៧ (“អនុសាសន៍ទូទៅលេខ ៣២”)។

¹²⁵ ការិយាល័យអង្គការសហប្រជាជាតិទៅកាន់ឧត្តមស្នងការសម្រាប់សិទ្ធិមនុស្សនៅកម្ពុជា ខែ មិថុនា ឆ្នាំ ២០១៣ ទំព័រ ៥ និង ៧។ គេហទំព័រ <http://cambodia.ohchr.org/sites/default/files/book/UNITED%20NATIONS%20GENERAL%20 COMMENT%20NO%2032%20International%20Covenant%20on%20Civil%20and%20Political%20Rights%20 Eng.pdf>។

៣២ ជាការណែនាំបំភ្លឺនៅពេលអនុវត្តនូវការធានាផ្សេងៗជាអប្បបរមាដូចដែលមានចែងនៅក្នុងមាត្រា ១៤ ចំពោះបញ្ហាដែលបានលើកឡើងនៅក្នុងសំណើបន្ទាន់ ជាពិសេសអំណះអំណាងរបស់ នួន ជា ដែលថា ការអនុវត្តន៍ជាក់ស្តែងពាក់ព័ន្ធនឹងសច្ចធារណ៍និរទោសនៅដំណាក់កាលបណ្តឹងសាទុក្ខ តម្រូវឱ្យមោឃៈសាលក្រមអង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូងនោះ។

63. បទប្បញ្ញត្តិក្នុងមាត្រា ១៤ នៃកតិកាសញ្ញាស្តីពីសិទ្ធិពលរដ្ឋ និងនយោបាយ រួមទាំងអនុសាសន៍ទូទៅលេខ ៣២ ដែលបានវែកញែកសិទ្ធិដែលអាចអនុវត្តបាននៅក្នុងកិច្ចដំណើរការនីតិវិធីដំណាក់កាលជំនុំជម្រះ និងបណ្តឹងសាទុក្ខ¹²⁶ បានផ្ទុះបញ្ចាំងអំពីតួនាទីជាក់ស្តែងនៃសច្ចធារណ៍និរទោសនៅចំពោះមុខអង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូង ដែលភាពមានពិរុទ្ធ ឬគ្មានពិរុទ្ធរបស់ជនជាប់ចោទ និងភស្តុតាងដែលបានបង្ហាញដើម្បីដាក់បន្ទុក ឬដោះបន្ទុក គឺជាចំណុចស្នូល។ ទាំងនេះបានផ្ទុះបញ្ចាំងនៅក្នុងការកំណត់និយមន័យរបស់កតិកាសញ្ញាស្តីពីសិទ្ធិពលរដ្ឋ និងនយោបាយ អំពីសច្ចធារណ៍និរទោសដែលការពារជនជាប់ចោទ“រហូតដល់ត្រូវបានបង្ហាញថាមានពិរុទ្ធអនុលោមតាមច្បាប់”¹²⁷ ។

64. ដោយហេតុថា កតិកាសញ្ញាអន្តរជាតិស្តីពីសិទ្ធិពលរដ្ឋ និងនយោបាយ ត្រូវបានចម្លងចូលផ្ទាល់ទៅក្នុងក្របខ័ណ្ឌច្បាប់របស់ អ.វ.ត.ក. ក៏ដូចជាទៅក្នុងបទប្បញ្ញត្តិនៃរដ្ឋធម្មនុញ្ញរបស់កម្ពុជា¹²⁸។ រដ្ឋធម្មនុញ្ញបានចែងច្បាស់លាស់ថា គោលការណ៍សច្ចធារណ៍និរទោសបន្តអត្ថិភាពរហូតដល់សាលក្រមស្ថាពរ ដែល

¹²⁶ អនុសាសន៍ទូទៅលេខ ៣២ ផ្តល់ការបំភ្លឺនូវភាពខុសគ្នារវាងសិទ្ធិក្នុងដំណើរការនីតិវិធីជាធរមាននៅពេលជំនុំជម្រះ និងដំណាលកំបណ្តឹងឧទ្ធរណ៍ ជៀសវាងការភាន់ច្រឡំក្នុងការប្រើប្រាស់ពាក្យពេចន៍។ សិទ្ធិនៅពេលជំនុំជម្រះត្រូវបានពិនិត្យយ៉ាងយកចិត្តទុកដាក់ និងពន្យល់នៅក្នុងជំពូក ៥ ស្តីពី“សិទ្ធិរបស់ជនដែលត្រូវបានចោទពីបទល្មើសព្រហ្មទណ្ឌ” ចំណែកសិទ្ធិនៅដំណាក់កាលបណ្តឹងសាទុក្ខមាននៅក្នុងជំពូក ៧ “ស្តីពីការពិនិត្យឡើងវិញដោយតុលាការជាន់ខ្ពស់”។

¹²⁷ មាត្រា ១៤(២) នៃកតិកាសញ្ញាស្តីពីសិទ្ធិពលរដ្ឋ និងនយោបាយ។ សូមមើល មាត្រា ១១ នៃសេចក្តីប្រកាសជាសកលស្តីពីសិទ្ធិមនុស្សដែលបានយោងផងដែរក្នុងមាត្រា ៣១ នៃរដ្ឋធម្មនុញ្ញកម្ពុជាដែលចែងថា “ជនដែលជាប់ចោទពីបទព្រហ្មទណ្ឌ ត្រូវបានសន្មតជាមុនថាជាជនគ្មានទោស រហូតដល់ពិរុទ្ធភាពរបស់ខ្លួនត្រូវបានកំណត់ស្របតាមច្បាប់នៅក្នុងការជំនុំជម្រះជាសាធារណៈដែលជននោះត្រូវទទួលបានរាល់ការធានាដែលចាំបាច់សម្រាប់ការការពារក្តីរបស់ខ្លួន”។

¹²⁸ មាត្រា ១២(១) និង (២) នៃកិច្ចព្រមព្រៀងចែងថា “ដំណើរការនីតិវិធីត្រូវតែស្របជាមួយច្បាប់កម្ពុជា” និង“អង្គជំនុំជម្រះវិសាមញ្ញក្នុងតុលាការកម្ពុជាត្រូវអនុវត្តយុត្តាធិការរបស់ខ្លួនស្របតាមបទដ្ឋានអន្តរជាតិស្តីពីយុត្តិធម៌ ភាពត្រឹមត្រូវ និងដំណើរការសមស្របនៃច្បាប់ ដូចមានចែងក្នុងមាត្រា ១៤ និង ១៥ នៃអនុសញ្ញាអន្តរជាតិឆ្នាំ ១៩៦៦ ស្តីពីសិទ្ធិពលរដ្ឋ និងនយោបាយ ដែលកម្ពុជាជាភាគីហត្ថលេខី”។

នេះមានន័យថា គោលការណ៍នេះអនុវត្តនៅដំណាក់កាលបណ្តឹងសាទុក្ខ ដែលជាបញ្ហានៃសិទ្ធិស្របតាមរដ្ឋ ធម្មនុញ្ញចំពោះពលរដ្ឋខ្មែរ។

65. ក្នុងតួនាទីជាអង្គជំនុំជម្រះតុលាការកំពូលដែលបានអនុវត្តបទដ្ឋានអន្តរជាតិ “នៅក្នុងរចនាសម្ព័ន្ធនៃ តុលាការកម្ពុជា”¹²⁹ អង្គជំនុំជម្រះត្រូវប្រកាន់យកវិធីសាស្ត្រដែលមានលក្ខណៈទូលាយជាងក្នុងការយល់ ឃើញថា សច្ចធារណ៍និរទោសត្រូវអនុវត្តទៅតាមបទដ្ឋាននៃការពិនិត្យឡើងវិញដោយចៅក្រមនៃអង្គជំនុំ ជម្រះ។ មានន័យថា សច្ចធារណ៍និរទោសពុំមែនក្នុងគោលបំណងប្រើប្រាស់តាមអត្ថន័យច្បាប់ដោយឥតខ្ចីម សារ ជាលក្ខណៈបុគ្គល ឬផ្នែកណាមួយនោះទេ ប៉ុន្តែជាលក្ខណៈទូទៅ និងតាមបរិបទ។ ទោះបីជាអង្គជំនុំ ជម្រះពុំអាចអនុវត្តពេញលេញតាមសេចក្តីសម្រេចក្នុង *រឿងក្តី Delic*¹³⁰ ក៏ដោយ ក៏អង្គជំនុំជម្រះយល់ស្រប ជាមួយនឹងការសង្កេតរបស់អង្គជំនុំជម្រះរបស់តុលាការ ICTY ពាក់ព័ន្ធនឹងភាពខុសប្លែកនៃ “បទដ្ឋានស្តីពី ការពិនិត្យឡើងវិញជាធរមាននៅក្នុងកិច្ចដំណើរការនីតិវិធីបណ្តឹងសាទុក្ខដែលម្ចាស់បណ្តឹងសាទុក្ខមានបន្ទុក ក្នុងការបង្ហាញកំហុសអង្គច្បាប់ ឬអង្គហេតុដែលធ្វើឱ្យសាលក្រមអង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូងមោឃៈ ឬនាំឱ្យ មានភាពមិនយុត្តិធម៌ ជាជាងការប៉ុនប៉ងផ្តួចផ្តើមការជំនុំជម្រះសាជាថ្មី”¹³¹។ សច្ចធារណ៍និរទោសដែលបន្ត អនុវត្តនៅក្នុងតុលាការនេះ គឺជាលក្ខខណ្ឌតម្រូវដាច់ខាតចំពោះចៅក្រមនៃអង្គជំនុំជម្រះតុលាការកំពូលក្នុង ការវាយតម្លៃរាល់សារណាដែលបានធ្វើឡើងដោយម្ចាស់បណ្តឹងសាទុក្ខ ដោយមានការបើកចិត្តឱ្យទូលាយ ផ្អែកតាមបទដ្ឋានសមស្របក្នុងកម្រិតខ្ពស់¹³²។

66. ប្រសិនបើ នួន ជា មានជីវិតរស់នៅ អង្គជំនុំជម្រះប្រាកដជាបានធ្វើការពិនិត្យលើបណ្តឹងសាទុក្ខនៃ រឿងក្តីរបស់គាត់ ដោយអនុលោមតាមមាត្រា ៣៦ ថ្មី និងបានចេញ “សេចក្តីសម្រេចចុងក្រោយលើបញ្ហា

¹²⁹ បុព្វកថានៃកិច្ចព្រមព្រៀង។

¹³⁰ សេចក្តីសម្រេច *រឿងក្តី Delic* កថាខណ្ឌ ១៤ ដែលថា: “ការសន្មតថាឥតទោសពុំអាចអនុវត្តចំពោះបុគ្គលដែលត្រូវបានសម្រេច ដាក់ពិន្ទុភាពដោយអង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូងរង់ចាំដំណោះស្រាយនៃបណ្តឹងសាទុក្ខ”។

¹³¹ សារណាតបរបស់សហព្រះរាជអាជ្ញា ជើងទំព័រ ១៩ *យោងទៅលើសេចក្តីសម្រេច រឿងក្តី Delic* កថាខណ្ឌ ១៤។

¹³² *រឿងក្តី Barberà, Messegué និង Jabardo ទល់នឹងប្រទេសអេស្ប៉ាញ* សាលក្រមរបស់តុលាការអឺរ៉ុបស្តីពីសិទ្ធិមនុស្ស សំណើលេខ 10590/83 ថ្ងៃទី ០៦ ខែ ធ្នូ ឆ្នាំ ១៩៨៨ កថាខណ្ឌ ៧៧: នៅពេលអនុវត្តភារកិច្ច សមាជិកនៃតុលាការពុំគប្បីចាប់ ផ្តើមក្នុងគំនិតគិតទុកជាមុនដែលថា ជនជាប់ចោទបានប្រព្រឹត្តបទល្មើសដែលត្រូវបានចោទប្រកាន់”។

អង្គហេតុ និងអង្គច្បាប់”¹³³។ ទោះជាយ៉ាងណាក្តី មរណភាពរបស់គាត់បាននាំឱ្យមានការបញ្ចប់កិច្ចដំណើរការនីតិវិធី និងក្នុងពេលដំណាលគ្នានោះ បានរារាំងលទ្ធភាពសម្រាប់ការពិនិត្យឡើងវិញលើបណ្តឹងសាទុក្ខ។

67. អង្គជំនុំជម្រះបញ្ជាក់សាជាថ្មីថា អង្គជំនុំជម្រះពុំមែនជាតុលាការអង្គហេតុដែលត្រូវបានកំណត់អំពីភាពមានពិរុទ្ធ ឬគ្មានពិរុទ្ធរបស់ជនជាប់ចោទនោះទេ។ ទាំងនេះគឺជាមុខនាទីរបស់អង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូងតែមួយគត់។ មានការបែងចែកដាច់ច្បាស់លាស់រវាងវិធានផ្លូវច្បាប់ដែលចងកាតព្វកិច្ចអង្គជំនុំជម្រះតុលាការកំពូលឱ្យបើកចិត្តទូលាយក្នុងការពិនិត្យឡើងវិញលើការយល់ឃើញរបស់អង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូង¹³⁴ និងសច្ចធារណ៍និរទោសដែលអនុវត្តចំពោះតុលាការអង្គហេតុ ដោយផ្អែកតាមសិទ្ធិទាំងអស់នៅក្នុងមាត្រា ១៤ នៃកតិកាសញ្ញាស្តីពីសិទ្ធិពលរដ្ឋ និងនយោបាយ។ វិធីសាស្ត្របែបនេះត្រូវបានកំណត់នៅក្នុងមាត្រា ៣៧ ថ្មី នៃច្បាប់ស្តីពីការបង្កើតឱ្យមាន អ.វ.ត.ក. ដែលចែងថា “ប្រការដែលបានចែងក្នុងមាត្រា ៣៣ ៣៤ និង ៣៥ ត្រូវអនុវត្តតាមករណីចាំបាច់(Mutatis mutandis)ចំពោះការជំនុំជម្រះក្តីនៅអង្គជំនុំជម្រះវិសាមញ្ញនៃតុលាការកំពូល”។ Mutatis mutandis (តាមករណីចាំបាច់) មានន័យថា វិធានមួយត្រូវបានអនុវត្តដោយមានការកែប្រែឱ្យសមស្របទៅតាមកាលៈទេសៈ។ ហេតុដូច្នេះ ដោយផ្អែកលើភាពខុសគ្នានៅក្នុងយុត្តាធិការ កម្មវត្ថុ និងនីតិវិធីដែលអនុវត្តចំពោះអង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូង និងឧទ្ធរណ៍ សិទ្ធិនៅក្នុងការជំនុំជម្រះដែលត្រូវបានធានាដោយមាត្រា ១៤ នេះ តម្រូវឱ្យមានការសម្របសម្រួលនៅក្នុងការអនុវត្តន៍នៅដំណាក់កាលបណ្តឹងឧទ្ធរណ៍។ ជាចាំបាច់ ទាំងនេះត្រូវរួមបញ្ចូលការសម្របសម្រួល ដោយផ្អែកតាមទ្រឹស្តីនៃការអនុវត្តគោលការណ៍សច្ចធារណ៍និរទោស។

68. អង្គជំនុំជម្រះយល់ឃើញថា មេធាវីការពារក្តីបានធ្វើការសន្និដ្ឋានដោយពុំត្រឹមត្រូវលើការអនុវត្តន៍នៃគោលការណ៍សច្ចធារណ៍និរទោសនៅដំណាក់កាលបណ្តឹងសាទុក្ខ និងដោយភាន់ច្រឡំក្នុងការចាត់ទុកថាការអនុវត្តន៍នេះដូចគ្នាទៅនឹងកិច្ចដំណើរការនីតិវិធីជំនុំជម្រះ។ អង្គជំនុំជម្រះបដិសេធអំណះអំណាចណាដែលថា ការអនុវត្តន៍សច្ចធារណ៍និរទោសចំពោះកិច្ចដំណើរការនីតិវិធីនៅដំណាក់កាលបណ្តឹងសាទុក្ខ គឺមានន័យថា ម្ចាស់បណ្តឹងសាទុក្ខអាចចាប់ផ្តើមបណ្តឹងសាទុក្ខរបស់ខ្លួនបាន ក្នុងឋានៈដូចគ្នាជាជនជាប់ចោទនៅចំពោះមុខអង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូងនោះ។

¹³³ មាត្រា ៣៦ ថ្មី នៃច្បាប់ស្តីពីការបង្កើតឱ្យមាន អ.វ.ត.ក.។

¹³⁴ រឿងក្តី Barberà, Messegué និង Jabardo ទល់នឹង ប្រទេសអេស្ប៉ាញ សាលក្រមរបស់តុលាការអឺរ៉ុបស្តីពីសិទ្ធិមនុស្សសំណើលេខ 10590/83 ថ្ងៃទី ០៦ ខែ ធ្នូ ឆ្នាំ ១៩៨៨ តុលាការអឺរ៉ុបស្តីពីសិទ្ធិមនុស្ស កថាខណ្ឌ ៧៧។

69. គោលការណ៍សច្ចាធារណ៍និរទោស គឺជាវិធាននៃច្បាប់ដែលអនុវត្តនៅ អ.វ.ត.ក. រហូតដល់មានសេចក្តីសម្រេចចុងក្រោយលើបណ្តឹងសាទុក្ខដែលថា ត្រូវតម្កល់ ឬបដិសេធការសម្រេចដាក់ពិន្ទុភាព។ គោលការណ៍សច្ចាធារណ៍និរទោសពុំមែនជាការប្រកាសអំពីឋានៈថាឥតទោសនោះឡើយ។ ការបង្ហាញចេតនាក្នុងការប្តឹងឧទ្ធរណ៍ប្រឆាំងនឹងការយល់ឃើញរបស់អង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូងអំពីពិន្ទុភាព ពុំបានមោឃៈការយល់ឃើញនោះទេ។ ដោយសារបណ្តឹងនេះពុំមែនជាការជំនុំជម្រះសាឡើងវិញ ម្ចាស់បណ្តឹងសាទុក្ខពុំបានចាប់ផ្តើមបណ្តឹងរបស់ខ្លួន ដោយបំពេញតាមការចែងអំពីសិទ្ធិយ៉ាងទូលំទូលាយនៅក្នុងមាត្រា ១៤ ពាក់ព័ន្ធនឹងកិច្ចដំណើរការនីតិវិធីចំពោះមុខអង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូង¹³⁵។ ម្ចាស់បណ្តឹងសាទុក្ខពុំបានឆ្លងកាត់ដំណាក់កាលបដិទានជាជនជាប់ចោទដោយសន្មតថាឥតទោសនោះឡើយ។ សច្ចាធារណ៍និរទោសមានអត្ថិភាពចំពោះបទដ្ឋាននៃការពិនិត្យឡើងវិញ ដែលត្រូវអនុវត្តដោយអង្គជំនុំជម្រះតុលាការកំពូល។ បន្ថែមលើនេះ ដោយសារសច្ចាធារណ៍និរទោស គឺជាសិទ្ធិបុគ្គលដែលអនុវត្តចំពោះបទដ្ឋាននៃការពិនិត្យឡើងវិញលើបណ្តឹងសាទុក្ខ ដូច្នោះមានន័យថា ប្រសិនបើម្ចាស់បណ្តឹងសាទុក្ខស្លាប់នៅមុនការសម្រេចលើបណ្តឹងសាទុក្ខរបស់ខ្លួន មរណភាពរបស់គាត់ធ្វើឱ្យរលត់បណ្តឹងសាទុក្ខ និងសិទ្ធិផ្សេងៗជាធរមាននៅក្នុងដំណាក់កាលបណ្តឹងសាទុក្ខនោះ។ មរណភាពនៅដំណាក់កាលបណ្តឹងសាទុក្ខនេះពុំបានកែប្រែការយល់ឃើញអំពីពិន្ទុភាពនៅដំណាក់កាលជំនុំជម្រះ ទៅជាការយល់ឃើញថាគ្មានពិន្ទុភាពឡើយ។

ង. ការបន្តកិច្ចដំណើរការនីតិវិធីលើបណ្តឹងសាទុក្ខ

សារណា

70. ជាជម្រើសទៅនឹងការបញ្ចប់កិច្ចដំណើរការនីតិវិធីលើបណ្តឹងសាទុក្ខ មេធាវីការពារក្តី នួន ជា បានស្នើសុំ“អង្គជំនុំជម្រះ ដើម្បីប្រយោជន៍យុត្តិធម៌ អនុញ្ញាតកិច្ចដំណើរការនីតិវិធីលើបណ្តឹងសាទុក្ខបន្ត នៅពេលមានការធានាបាននូវការធ្វើជាតំណាងបន្តដោយមេធាវីការពារក្តីក្រោយពេលមរណភាព នួន ជា តាមរយៈការជ្រើសរើសរបស់គាត់”¹³⁶។ មេធាវីការពារក្តីបានយោងទៅលើយុត្តាធិការដែលអនុញ្ញាតបណ្តាំនៃបណ្តឹងអាជ្ញា ឬការជំនួសឱ្យជនជាប់ចោទក្រោយពីមរណភាពនោះ¹³⁷ ឬការបន្តកិច្ចដំណើរការនីតិវិធីក្នុងករណីដែលមានភស្តុតាងបង្ហាញថា ម្ចាស់បណ្តឹងសាទុក្ខដែលបានទទួលមរណៈនោះ ពុំបានប្រព្រឹត្ត

¹³⁵ សូមមើលខាងលើ កថាខណ្ឌ ៦៧។
¹³⁶ សំណើសុំបន្ទាន់ កថាខណ្ឌ ៣១ ៤៨ ដល់ ៥៦។
¹³⁷ សូមមើលខ. សំណើសុំបន្ទាន់ កថាខណ្ឌ ៣១ និង ៥១ (យោងទៅលើការអនុវត្តក្នុងប្រទេសអង់គ្លេស និង វើល សិង្ហបុរី យុត្តាធិការផ្សេងៗរបស់សហរដ្ឋអាមេរិក កាណាដា ហុងកុង ចិត អ៊ីតាលី អាស៊ីប៉ាស៊ីហ្វិក រុស្ស៊ី ស៊ុយអែត និងស្វីស)។
 សេចក្តីសម្រេចលើសំណើបន្ទាន់ពាក់ព័ន្ធនឹងផលប៉ះពាល់ដល់កិច្ចដំណើរការនីតិវិធីបណ្តឹងសាទុក្ខក្រោយ ៣៦/៤៣
 មរណភាពរបស់ នួន ជា នៅមុនពេលចេញសាលដីកា

កំហុស¹³⁸។ មេធាវីការពារក្តីបានអះអាងថា ការបន្តយ៉ាងពិសេសនៃកិច្ចដំណើរការនីតិវិធីលើបណ្តឹងសាទុក្ខអាចជាលក្ខខណ្ឌតម្រូវ ដោយហេតុថា មាន“ភាពចាំបាច់ក្នុងការដោះស្រាយបញ្ហាផ្នែកច្បាប់ដើម្បីផលប្រយោជន៍សាធារណៈ ឬបញ្ហាជាប្រព័ន្ធទាក់ទងទៅនឹងរដ្ឋបាលតុលាការ” ដែលសំខាន់ជាងមរណភាពរបស់ម្ចាស់បណ្តឹងសាទុក្ខ¹³⁹។ មេធាវីបានអះអាងបន្ថែមទៀតថា យុត្តាធិការលើរូបបុគ្គលនៃ អ.វ.ត.ក. ពុំមែនកម្រិតត្រឹមបុគ្គលដែលនៅរស់នោះទេ និងថា វិធាន ១១២(១) នៃវិធានផ្ទៃក្នុងបានអនុញ្ញាតឱ្យសាច់ញាតិជិតស្និទ្ធរបស់ម្ចាស់បណ្តឹងសាទុក្ខដែលស្លាប់នោះធ្វើបណ្តឹងសើរើលើសាលក្រមស្ថាពរ¹⁴⁰។

71. សហព្រះរាជអាជ្ញា និងសហមេធាវីនាំមុខតំណាងដើមបណ្តឹងរដ្ឋប្បវេណីពុំបានដាក់សារណាលើចំណុចនេះឡើយ។

ការពិចារណា

(១) ការបន្តកិច្ចដំណើរការនីតិវិធី

72. សារណារបស់មេធាវីការពារក្តីពាក់ព័ន្ធនឹងការបន្តកិច្ចដំណើរការនីតិវិធី¹⁴¹ ត្រូវបានចាត់ជាអសារបង់ ដោយផ្អែកលើសេចក្តីសម្រេចរបស់អង្គជំនុំជម្រះតុលាការកំពូលបញ្ចប់កិច្ចដំណើរការនីតិវិធីលើន្លួន ជា¹⁴²។

(២) បណ្តឹងសើរើ

73. វិធាន ១១២ នៃវិធានផ្ទៃក្នុងបានអនុញ្ញាតសំណើសុំប្តឹងសើរើលើសាលដីកាស្ថាពរ ដែលធ្វើឡើងដោយ“ទណ្ឌិត ឬក្នុងករណីដែលទណ្ឌិតនោះទទួលមរណភាព សហព័ទ្ធ កូន ឪពុកម្តាយ ឬបុគ្គលដទៃទៀតដែលមានជីវិតរស់រាននៅពេលមរណភាពរបស់ទណ្ឌិត ហើយបានទទួលនូវបណ្តាំជាលាយលក្ខណ៍អក្សរពីទណ្ឌិតឱ្យធ្វើបណ្តឹងសើរើ”។ លក្ខខណ្ឌនៃបណ្តឹងសើរើដែលអាចធ្វើឡើងនោះ គឺកម្រិតត្រឹម៖ (១) ភស្តុតាង

¹³⁸ សូមមើលខ. សំណើសុំបន្ទាន់ កថាខណ្ឌ ៥១ ដល់ ៥៥ (យោងទៅលើការអនុវត្តក្នុងប្រទេសអ៊ីតាលី អាស៊ែរីបែហ្សិង រុស្ស៊ី និងចិន)។

¹³⁹ សំណើសុំបន្ទាន់ កថាខណ្ឌ ៥៥។

¹⁴⁰ សំណើសុំបន្ទាន់ កថាខណ្ឌ ៥ ដល់ ៦ និង ៦៥។

¹⁴¹ សំណើសុំបន្ទាន់ កថាខណ្ឌ ២៩(ក) ៣០ ដល់ ៣៤, ៤៨ ដល់ ៥៦, ៦៩ ដល់ ៧៩។

¹⁴² សេចក្តីសម្រេចបញ្ចប់កិច្ចដំណើរការនីតិវិធី។

ថ្មីត្រូវបានរកឃើញដែលមិនអាចរកបាននៅពេលជំនុំជម្រះ និងនាំឱ្យសាលដីកាមានការប្រែប្រួល ប្រសិនបើផ្តល់ភស្តុតាងនេះឱ្យក្នុងពេលជំនុំជម្រះ (២) មានការរកឃើញថា ភស្តុតាងដែលត្រូវបានជំនុំជម្រះ និងយកមកធ្វើជាមូលដ្ឋាននៃការផ្តន្ទាទោសនោះ មានការក្លែងបន្លំ ឬ ខុសការពិត ឬ (៣) ចៅក្រមដែលបានចូលរួមនៅក្នុងការស៊ើបសួរ ឬការផ្តន្ទាទោសបានប្រព្រឹត្តខុសឆ្គងយ៉ាងធ្ងន់ធ្ងរនឹងក្រមសីលធម៌ ឬបំពានលើតួនាទីក្នុងការស្វែងរកយុត្តិធម៌ ដែលអាចនាំឱ្យមានការបណ្តេញចេញបានតាមវិធានផ្ទៃក្នុងនេះ។ បទប្បញ្ញត្តិនេះបង្ហាញពីលក្ខខណ្ឌតម្រូវខ្ពស់ចំពោះបណ្តឹងសើរើ។ សំណើសុំឱ្យសើរើលើកិច្ចដំណើរការនីតិវិធីដែលស្របតាមក្រមនីតិវិធីព្រហ្មទណ្ឌកម្ពុជា¹⁴³ បានដាក់លក្ខខណ្ឌជាមុនយ៉ាងតឹងរឹងដោយតម្រូវឱ្យសំណើនេះត្រូវតែទទួលបានការយល់ព្រមពីសភាពេញអង្គនៃតុលាការកំពូលមានសមត្ថកិច្ចលើបណ្តឹងសើរើ។

74. អង្គជំនុំជម្រះតុលាការកំពូលរំលឹកថា នួន ជា បានដាក់លិខិតផ្ទេរសិទ្ធិជាលាយលក្ខណ៍អក្សរនៅមុនពេលមរណភាព ទៅឱ្យសមាជិកគ្រួសាររបស់គាត់ និងសហមេធាវីការពារក្តី អនុលោមតាមវិធាន ១១២ នៃវិធានផ្ទៃក្នុង“ដើម្បីបន្តកិច្ចដំណើរការនីតិវិធី ដាក់សារណា ឬផ្តួចផ្តើមកិច្ចដំណើរការនីតិវិធីណាមួយនៅអ.វ.ត.ក. ជំនួសរូបគាត់ ក្នុងករណីដែលគាត់ទទួលមរណភាព”¹⁴⁴។ ទោះជាយ៉ាងណាក្តី វិធានផ្ទៃក្នុងនិងក្រមនីតិវិធីព្រហ្មទណ្ឌកម្ពុជាបានកម្រិតយ៉ាងជាក់ច្បាស់លើបណ្តឹងសើរើត្រឹម“សាលក្រមស្ថាពរ ឬសាលដីកាស្ថាពរ” និងត្រឹមលក្ខខណ្ឌជាក់លាក់ជាមុនដូចបានលើកឡើងខាងលើ¹⁴⁵។ ដោយហេតុថា ពុំមានសាលក្រមស្ថាពររបស់អង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូងពាក់ព័ន្ធនឹង នួន ជា និងថា ពុំមានភស្តុតាងបង្ហាញ

¹⁴³ សូមមើល មាត្រា ៤៤៣ ដល់ ៤៥៥ នៃក្រមនីតិវិធីព្រហ្មទណ្ឌ។

¹⁴⁴ លិខិតរបស់ នួន ជា ផ្ទេរសិទ្ធិទៅឱ្យបុគ្គលដែលបានជ្រើសរើសអនុវត្តជំនួសរូបគាត់ក្នុងករណីដែលគាត់ទទួលមរណភាពនៅមុនពេលការបញ្ចប់កិច្ចដំណើរការនីតិវិធីលើបណ្តឹងសាទុក្ខ ថ្ងៃទី ១៨ ខែ កក្កដា ឆ្នាំ ២០១៩ ឯកសារលេខ F46 កថាខណ្ឌ ៩។

¹⁴⁵ សូមមើល វិធាន ១១២(៣) នៃវិធានផ្ទៃក្នុងចែងថា៖ “ការបើកំណត់[ដោយអង្គជំនុំជម្រះតុលាការកំពូល]បានថា ពាក្យសុំមានហេតុផលសមស្រប អង្គជំនុំជម្រះតុលាការកំពូលត្រូវមានយុត្តាធិការជំនុំជម្រះលើករណីនេះ ដើម្បីធ្វើសេចក្តីសវិនិច្ឆ័យថា តើត្រូវធ្វើការសើរើសាលក្រមនោះ ឬក៏អត់”។ មាត្រា ៤៤៣ នៃក្រមនីតិវិធីព្រហ្មទណ្ឌកម្ពុជាចែងថា៖ “បណ្តឹងសើរើ គឺជាផ្លូវតវ៉ាមួយប្រឆាំងនឹងសាលក្រម និងសាលដីកាដែលស្ថាពរ ហើយដែលមានអដ្ឋាអស់ជំនុំ”។ មាត្រា ៤៥០ នៃក្រមនីតិវិធីព្រហ្មទណ្ឌកម្ពុជាចែងថា៖ “អង្គជំនុំជម្រះតុលាការកំពូល “សម្រេចលើអង្គហេតុ និងអង្គច្បាប់ដោយសាលដីកាស្ថាពរ” កាលណាបើសភាពេញអង្គទណ្ឌសម្រេចថា បណ្តឹងសើរើអាចទទួលយកបាននោះ”។ មាត្រា ៤៥២ នៃក្រមនីតិវិធីព្រហ្មទណ្ឌកម្ពុជាចែងថា៖ “ប្រសិនបើតុលាការកំពូលយល់ឃើញថា រឿងនោះល្មមជំនុំជម្រះបាន តុលាការកំពូលសម្រេចលើបណ្តឹងសើរើតាមសាលដីកាមួយដែលមិនអាចតវ៉ាបានទេ”។

ដើម្បីអាចពិចារណាលើសំណើបាន ដូច្នោះ សាលាក្រុមអង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូងពុំអាចធ្វើបណ្តឹងសើវើ ដោយផ្អែកតាមអត្ថន័យនៃវិធាន ១១២ នៃវិធានផ្ទៃក្នុងបានឡើយ។

75. អាស្រ័យហេតុនេះ និងទាក់ទងទៅនឹងចំណុចដែលពុំទាន់ត្រូវបានចាត់ទុកជាអសារបង់ អង្គជំនុំ ជម្រះតុលាការកំពូលបដិសេធសារណារបស់មេធាវីការពារក្តីពាក់ព័ន្ធនឹងការបន្តកិច្ចដំណើរការនីតិវិធី លើ នួន ជា។

ច. ផលប៉ះពាល់នៃមរណភាពរបស់ នួន ជា ទៅលើសំណងដែលបានសម្រេចដោយ អង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូង

សារណា

76. មេធាវីការពារក្តី នួន ជា បានទទួលស្គាល់ថា សាលាក្រុមចុងក្រោយគឺ“មានអត្ថប្រយោជន៍យ៉ាង ខ្លាំងសម្រាប់ដើមបណ្តឹងរដ្ឋប្បវេណី” ប៉ុន្តែកត់សម្គាល់ឃើញថា“សិទ្ធិរបស់ពួកគេក្នុងការទទួលបានសំណង អាចត្រូវបានបដិសេធចោល ប្រសិនបើកិច្ចដំណើរការនីតិវិធីត្រូវបញ្ចប់នៅក្នុងដំណាក់កាលនេះ”¹⁴⁶។

77. សហមេធាវីនាំមុខតំណាងដើមបណ្តឹងរដ្ឋប្បវេណីបានលើកឡើងថា ទស្សននេះជាការយល់ច្រឡំ ដោយសារ“វិធានការផ្តល់សំណង ដែលបានយល់ព្រមដោយអង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូងក្នុងសំណុំរឿង ០០២/០២ ត្រូវបានស្នើឡើងតាមរយៈវិធាន ២៣ ស្ទួនបួន ៣(ខ)នៃវិធានផ្ទៃក្នុងដែលចែងថា សំណង“ពុំ ជាប់ពាក់ព័ន្ធនឹងជនជាប់ចោទជាក់លាក់ណាមួយ” និង“ពុំអាស្រ័យលើសាលាក្រុមឡើយ”។ ទាំងនេះបាន បង្ហាញយ៉ាងច្បាស់ថា កម្មវិធីសំណងនៅក្នុងរឿងក្តីបច្ចុប្បន្ន [សំណុំរឿង ០០២/០២] ត្រូវបានបង្កើតឡើង និងត្រូវបានអនុវត្តស្របពេលជាមួយនឹងការជំនុំជម្រះ” និងវិធីសាស្ត្របែបនេះ“គឺស្របទៅនឹងគោលបំណង នៃវិធានផ្ទៃក្នុងដែលត្រូវបានអនុម័តដើម្បីអាចសម្រេចបានតាមរយៈម្ចាស់ជំនួយ និងអ្នកសហការពីខាងក្រៅ នូវសំណងប្រកបដោយអត្ថន័យ”¹⁴⁷។ អាស្រ័យហេតុនេះ សហមេធាវីនាំមុខតំណាងដើមបណ្តឹងរដ្ឋប្បវេណី

¹⁴⁶ សំណើបន្ទាន់ កថាខណ្ឌ ៧០។

¹⁴⁷ សារណាតបរបស់សហមេធាវីនាំមុខតំណាងដើមបណ្តឹងរដ្ឋប្បវេណី កថាខណ្ឌ ១២។ សូមមើលផងដែរ ឯកសារលេខ E313 សាលាក្រុមអង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូងលើសំណុំរឿងលេខ ០០២/០១ ថ្ងៃទី ០៧ ខែ សីហា ឆ្នាំ ២០១៤ កថាខណ្ឌ ១១២០។ ឯកសារលេខ E465 សាលាក្រុមអង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូងលើសំណុំរឿងលេខ ០០២/០២ ថ្ងៃទី ១៦ ខែ វិច្ឆិកា ឆ្នាំ ២០១៨ កថាខណ្ឌ ៤៤១៨។ (“អង្គជំនុំជម្រះទទួលស្គាល់ថា ភាគច្រើននៃគំរោងនោះ ត្រូវបានអនុវត្តផ្ទៃក្នុង ឬទាំងស្រុង។ ក្នុងបរិបទនេះ អង្គជំនុំជម្រះរំលឹកថា ក្តីប្រកបរបស់សហមេធាវីនាំមុខតំណាងដើមបណ្តឹងរដ្ឋប្បវេណីពាក់ព័ន្ធនឹងការលំបាកជាក់ស្តែងក្នុងការ ធានាបាននូវការផ្តល់ថវិកាពីប្រភពខាងក្រៅសម្រាប់អនុវត្តគម្រោងសំណងតាមរយៈទម្រង់នៃការអនុវត្តដូចមានចែងក្នុងវិធាន សេចក្តីសម្រេចលើសំណើបន្ទាន់ពាក់ព័ន្ធនឹងផលប៉ះពាល់ដល់កិច្ចដំណើរការនីតិវិធីបណ្តឹងសាទុក្ខក្រោយ ៣៩/៤៣ មរណភាពរបស់ នួន ជា នៅមុនពេលចេញសាលដីកា

បានលើកឡើងថា មរណភាពរបស់ នួន ជា ពុំបានប៉ះពាល់ដល់ផ្នែកណាមួយនៃសាលក្រមអង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូងពាក់ព័ន្ធនឹងសំណងដើមបណ្តឹងរដ្ឋប្បវេណីឡើយ¹⁴⁸ ។

78. សហព្រះរាជអាជ្ញាពុំបានឆ្លើយតបទៅនឹងចំណុចនេះទេ។

ការពិចារណា

79. អង្គជំនុំជម្រះតុលាការកំពូលរំលឹកថា គម្រោងទាមទារសំណងដែលបានលើកឡើងដោយសហមេធាវីនាំមុខតំណាងដើមបណ្តឹងរដ្ឋប្បវេណីនៅក្នុងសំណុំរឿង ០០២/០២ ត្រូវបានស្នើឡើងតាមរយៈវិធាន ២៣ ស្ទួន ប្លូន (៣)(ខ)នៃវិធានផ្ទៃក្នុង¹⁴⁹។ ក្នុងការអះអាងថា សំណងគឺអាស្រ័យលើសាលក្រមស្ថាពរ មេធាវីការពារក្តីពុំបានពិចារណាលើអត្ថន័យ និងអានុភាពនៃវិធាន ២៣ ស្ទួន ប្លូន (៣)(ខ)នៃវិធានផ្ទៃក្នុងឡើយ ។

80. វិធាន ២៣ ស្ទួន ប្លូន នៃវិធានផ្ទៃក្នុង បានផ្តល់លទ្ធភាពដល់សហមេធាវីនាំមុខតំណាងដើមបណ្តឹងរដ្ឋប្បវេណីចំនួនពីរខុសគ្នាពុំអាចជំនួសគ្នាបានក្នុងការទាមទារសំណង¹⁵⁰៖ ទីមួយ តម្រូវឱ្យទទួលបានខុសត្រូវចេញសោហ៊ុយលើសំណង ទីពីរ អនុញ្ញាតឱ្យមាន“ការទទួលស្គាល់ថា គម្រោងជាក់លាក់មួយផ្តល់អានុភាពសមស្របទៅលើសំណងដែលស្នើឡើងដោយសហមេធាវីតំណាងដើមបណ្តឹងរដ្ឋប្បវេណី និងអាចអនុវត្តបាន”។ វិធានផ្ទៃក្នុងតម្រូវថា សំណងស្នើឡើងតាមរយៈលទ្ធភាពទីពីរ“ត្រូវបានបង្កើតឡើង ឬកំណត់អត្តសញ្ញាណដោយមានការសហការជាមួយផ្នែកគាំពារជនរងគ្រោះ ហើយមានថវិកាគ្រប់គ្រាន់ផ្តល់ពីខាងក្រៅ”¹⁵¹ ។

២៣ ស្ទួន ប្លូន (៣)(ខ)។ អង្គជំនុំជម្រះដោះស្រាយក្តីបានម្តងនៅក្នុងអំឡុងពេលនៃកិច្ចដំណើរការនីតិវិធីក្នុងសំណុំរឿង ០០២/០១ ដោយបានអនុញ្ញាត“ការចាប់ផ្តើមការអនុវត្តគម្រោងនៅមុនសាលក្រម ដើម្បីធានាបាននូវការសម្រេចបាននូវសំណងប្រកបដោយអត្ថន័យនៅក្នុងពេលវេលាសមហេតុផល។ អង្គជំនុំជម្រះបានបញ្ជាក់សាជាថ្មីទៀតថា ទោះបីជាការសម្រេចដាក់ពិន្ទុភាពគឺជាលក្ខខណ្ឌដំបូងសម្រាប់ការផ្តល់សំណងជារួម និងផ្លូវចិត្តដោយអនុលោមតាមវិធាន ២៣ ស្ទួន ប្លូន (១) នៃវិធានផ្ទៃក្នុង ការទទួលស្គាល់គម្រោងដែលការអនុវត្តនៃគម្រោងនេះបានចាប់ផ្តើមរួចរាល់ហើយ ឬបានបញ្ចប់នោះ គឺស្របជាមួយនឹងគោលបំណងនៃវិធាន ២៣ ស្ទួន ប្លូន (៣)(ខ) នៃវិធានផ្ទៃក្នុង។

¹⁴⁸ សារណាតបរបស់សហមេធាវីនាំមុខតំណាងដើមបណ្តឹងរដ្ឋប្បវេណី កថាខណ្ឌ ១៣។

¹⁴⁹ សាលក្រមអង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូងសំណុំរឿង ០០២/០២ កថាខណ្ឌ ៤៤១៦។

¹⁵⁰ វិធាន ២៣ ស្ទួន ប្លូន (៣)(ខ) នៃវិធានផ្ទៃក្នុង។

¹⁵¹ វិធាន ២៣ ស្ទួន ប្លូន (៣)(ខ) នៃវិធានផ្ទៃក្នុង។

81. ដោយហេតុថា វិសោធនកម្មដំបូងនៃវិធានផ្ទៃក្នុងបានអនុញ្ញាតការទាមទារសំណងតែឯកឯងពី ទណ្ឌិត¹⁵²។ វិធាន ២៣ ស្ទួនបួន (៣)(ខ) នៃវិធានផ្ទៃក្នុង ត្រូវបានអនុម័តដោយកិច្ចប្រជុំពេញអង្គរបស់ អ.វ.ត.ក. ដើម្បីអនុញ្ញាតសំណងដ៏មានអត្ថន័យអាចអនុវត្តបានតាមពេលវេលាសមស្របតាមរយៈការផ្តល់ ថវិកាពីតតិយជន ឬការសហការជាមួយអង្គការរដ្ឋាភិបាល និងមិនមែនរដ្ឋាភិបាល¹⁵³។ ក្របខ័ណ្ឌការងារ ថ្មីនេះ ត្រូវបានបង្កើតឡើងដើម្បីទប់ទល់ទៅនឹងស្ថានភាពណ៍ឆ្គងកាត់របស់អង្គជំនុំជម្រះវិសាមញ្ញក្នុងសំណុំ រឿង ០០១ ដែលបង្ហាញពី“លទ្ធភាពពុំអាចធ្វើទៅបានទាល់តែសោះ”ចំពោះ“ការទាមទារសំណងប្រឆាំងនឹង ទណ្ឌិតនៃ អ.វ.ត.ក ហើយទទួលបានលទ្ធផលប្រកបដោយអត្ថន័យសម្រាប់ដើមបណ្តឹងរដ្ឋប្បវេណី នោះ”¹⁵⁴។ ជាលទ្ធផល អង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូងបានបញ្ជាក់ថា សំណងដែលទាមទារដោយស្របតាម “លទ្ធភាពផ្តល់សំណងថ្មី និងដាច់ដោយឡែកពីគ្នា ដែលបានបង្កើតឡើងដោយវិធាន ២៣ ស្ទួនបួន (៣)(ខ) នៃវិធានផ្ទៃក្នុង[...]ពុំបានធ្វើឱ្យការទាមទារនេះអាចអនុវត្តបានចំពោះជនជាប់ចោទ ហើយសំណងនេះអាច បង្កើតឡើងបានក្នុងពេលដំណាលគ្នាជាមួយនឹងការជំនុំជម្រះ”¹⁵⁵។

82. ក្នុងការទទួលស្គាល់នូវកិច្ចការរបស់សហមេធាវីនាំមុខតំណាងដើមបណ្តឹងរដ្ឋប្បវេណីពាក់ព័ន្ធនឹង ការលំបាកជាក់ស្តែងក្នុងការធានាបាននូវការផ្តល់ថវិកាពីប្រភពខាងក្រៅសម្រាប់អនុវត្តគម្រោងសំណង

¹⁵² សូមមើលខ. វិធានផ្ទៃក្នុងនៃ អ.វ.ត.ក. វិសោធនកម្មលើកទី ៥ ថ្ងៃទី ០៩ ខែ កុម្ភៈ ឆ្នាំ ២០១០ វិធាន ២៣(១)ស្ទួនបួននៃ វិធានផ្ទៃក្នុងចាស់ចែងថា៖ “អង្គជំនុំជម្រះអាចសម្រេចផ្តល់ឱ្យតែសំណងផ្លូវចិត្ត និងសមូហភាពទៅដល់ភាគីដើមបណ្តឹងរដ្ឋប្ប វេណីតែប៉ុណ្ណោះ។ ការផ្តល់សំណងនេះត្រូវធ្វើឡើងប្រឆាំងនឹងទណ្ឌិត និងជាបន្ទុករបស់ទណ្ឌិត”។ យោងតាមផ្នែក(២) ការផ្តល់សំណងអាចធ្វើឡើងក្រោមរូបភាពដូចតទៅ៖ “(ក) ការបង្គាប់ឱ្យបោះពុម្ពផ្សាយសាលក្រម ឬសាលដីកា នៅក្នុង សារព័ត៌មានសមស្របណាមួយដែលការចំណាយជាបន្ទុករបស់ទណ្ឌិត (ខ) ការបង្គាប់ឱ្យផ្តល់មូលនិធិដល់សកម្មភាព ឬសេវា កម្មរកប្រាក់ចំណេញណាមួយដែលមានគោលបំណងផ្តល់ប្រយោជន៍ដល់ជនរងគ្រោះ ឬ(គ) ទម្រង់ដទៃទៀតនៃសំណង ដែលមានលក្ខណៈសមរម្យ និងប្រហាក់ប្រហែល”។

¹⁵³ សាលក្រមអង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូងក្នុងសំណុំរឿង ០០២/០២ កថាខណ្ឌ ៤៤០៥ និង ៤៤១៨ (យោងទៅលើ៖ ការបញ្ជាក់ពី គម្រោងជាអាទិភាពសម្រាប់ការអនុវត្តសំណង។ វិធាន ៨០ ស្ទួន (៤) នៃវិធានផ្ទៃក្នុង)។ សូមមើលផងដែរ សេចក្តីប្រកាស ព័ត៌មានរបស់ អ.វ.ត.ក. ថា៖ សម័យប្រជុំកិច្ចប្រជុំពេញអង្គលើកទី ៨ បញ្ចប់ ថ្ងៃទី ១៧ ខែ កញ្ញា ឆ្នាំ ២០១០ គេហទំព័រ៖ <https://www.eccc.gov.kh/en/Art.s/eight-cccc-plenary-session-concludes>។

¹⁵⁴ សេចក្តីសម្រេចរបស់អង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូងលើការបំបែកកិច្ចដំណើរការនីតិវិធីបន្ទាប់ពីសេចក្តីសម្រេចរបស់អង្គជំនុំជម្រះ តុលាការកំពូល ថ្ងៃទី ២៦ ខែ មេសា ឆ្នាំ ២០១៣ ឯកសារលេខ E284 កថាខណ្ឌ ១៥៨ (ជើងទំព័រ ២៦៤)។

¹⁵⁵ សេចក្តីសម្រេចអង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូងស្តីពីការបំបែកកិច្ចដំណើរការនីតិវិធីបន្ទាប់ពីសេចក្តីសម្រេចរបស់អង្គជំនុំជម្រះតុលា ការកំពូល ថ្ងៃទី ២៦ ខែ មេសា ឆ្នាំ ២០១៣ ឯកសារលេខ E284 កថាខណ្ឌ ១៥៨។

អង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូងបានអនុញ្ញាត“ការចាប់ផ្តើមការអនុវត្តន៍គម្រោងនៅមុនសាលក្រម ដើម្បីធានា បាននូវការសម្រេចបាននូវសំណងប្រកបដោយអត្ថន័យនៅក្នុងពេលវេលាសមហេតុផល”¹⁵⁶។ អង្គជំនុំ ជម្រះបានបញ្ជាក់សាជាថ្មីទៀតថា “ទោះបីជាការសម្រេចដាក់ពិន័យភាព គឺជាលក្ខខណ្ឌដំបូងសម្រាប់ការ ផ្តល់សំណងជារួម និងផ្លូវចិត្តដោយអនុលោមតាមវិធាន ២៣ ស្ទួនបួន (១) នៃវិធានផ្ទៃក្នុង ការទទួលស្គាល់ គម្រោងដែលការអនុវត្តន៍នៃគម្រោងនេះបានចាប់ផ្តើមរួចរាល់ហើយ ឬបានបញ្ចប់នោះ គឺស្របជាមួយនឹង គោលបំណងនៃវិធាន ២៣ ស្ទួនបួន (៣)(ខ) នៃវិធានផ្ទៃក្នុង”¹⁵⁷។

83. អង្គជំនុំជម្រះតុលាការកំពូលពុំឃើញមានហេតុផលណាមួយត្រូវដាក់ចេញពីការយល់ឃើញរបស់ អង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូងឡើយ។

84. មរណភាពរបស់ម្ចាស់បណ្តឹងសាទុក្ខ ពុំបានកែប្រែ ឬផ្លាស់ប្តូរការយល់ឃើញរបស់អង្គជំនុំជម្រះ សាលាដំបូង។ អាស្រ័យហេតុនេះ មរណភាពរបស់ នួន ជា ពុំបានប៉ះពាល់ដល់ការផ្តល់សំណងរបស់អង្គ ជំនុំជម្រះសាលាដំបូងដល់ដើមបណ្តឹងរដ្ឋប្បវេណី ដោយសារកិច្ចដំណើរការនីតិវិធីលើបណ្តឹងសាទុក្ខពុំមាន អានុភាពណាមួយបង្កការផ្តល់សំណង។ បើពុំដូច្នោះទេ ពុំស្របទៅនឹងកម្មវត្ថុ និងគោលបំណងនៃវិធាន ២៣ ស្ទួនបួន (៣)(ខ) នៃវិធានផ្ទៃក្នុង ដោយសារបដិសេធនូវការអនុវត្តន៍គម្រោងផ្តល់សំណងក្នុងក្រប ខ័ណ្ឌពេលវេលាប្រកបដោយអត្ថន័យនោះឡើយ។

85. អង្គជំនុំជម្រះតុលាការកំពូលពិចារណាឃើញថា មរណភាពរបស់ នួន ជា ពុំមានអានុភាពលើការ ទទួលស្គាល់ព្យសនកម្មដែលទទួលរងដោយដើមបណ្តឹងរដ្ឋប្បវេណី និងលើសំណងដែលបានសម្រេចដោយ សាលក្រមអង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូងឡើយ។

ឆ. សេចក្តីសង្ខេបនៃការបំភ្លឺផ្នែកច្បាប់

86. អង្គជំនុំជម្រះតុលាការកំពូលផ្តល់សេចក្តីបំភ្លឺផ្នែកច្បាប់ដូចខាងក្រោម៖

- ១. ការបញ្ចប់កិច្ចដំណើរការនីតិវិធី ពុំបានមោឃៈសាលក្រមអង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូង។

¹⁵⁶ សាលក្រមអង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូងលើសំណុំរឿង ០០២/០១ ថ្ងៃទី ០៧ ខែ សីហា ឆ្នាំ ២០១៤ ឯកសារលេខ E313 កថា ខណ្ឌ ១១២០ និងសាលក្រមអង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូងលើសំណុំរឿង ០០២/០២ កថាខណ្ឌ ៤៤១៨។

¹⁵⁷ សាលក្រមអង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូងលើសំណុំរឿង ០០២/០១ ថ្ងៃទី ០៧ ខែ សីហា ឆ្នាំ ២០១៤ ឯកសារលេខ E313 កថា ខណ្ឌ ១១២០ និងសាលក្រមអង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូងលើសំណុំរឿង ០០២/០២ កថាខណ្ឌ ៤៤១៨។

- ២. ពុំមានបទប្បញ្ញត្តិចែងថាដំណើរការនីតិវិធីលើបណ្តឹងសាទុក្ខដែលមានបំណងនោះ អាចបន្តក្រោយពេលមរណភាពរបស់ នួន ជា។
- ៣. សច្ចធារណ៍និរទោសមានអត្ថិភាពនៅគ្រប់ដំណាក់កាលនៃកិច្ចដំណើរការនីតិវិធីព្រហ្មទណ្ឌ។
- ៤. សច្ចធារណ៍និរទោសនៅដំណាក់កាលបណ្តឹងសាទុក្ខ គឺជាវិធាននៃច្បាប់ និងបទដ្ឋានដែលអនុវត្តដោយចៅក្រមនៃអង្គជំនុំជម្រះតុលាការកំពូលក្នុងការពិនិត្យឡើងវិញលើទង្វើករណីនៃបណ្តឹងសាទុក្ខ។
- ៥. ពុំមានការចេញសាលក្រម ឬសាលដីកាស្ថាពរលើភាពមានពិរុទ្ធ ឬគ្មានពិរុទ្ធរបស់ នួន ជាដោយសារមរណភាពរបស់គាត់បានរារាំងការពិនិត្យឡើងវិញលើបណ្តឹងសាទុក្ខ។
- ៦. សច្ចធារណ៍និរទោសពុំមែនជាការយល់ឃើញថាគ្មានពិរុទ្ធក្រោយមរណភាព។
- ៧. មរណភាពរបស់ នួន ជា ពុំបានប៉ះពាល់ដល់ការផ្តល់សំណងដល់ដើមបណ្តឹងរដ្ឋប្បវេណី។

V. ផ្នែកសម្រេចសេចក្តី

87. យោងតាមសម្តែងហេតុខាងលើ **អង្គជំនុំជម្រះតុលាការកំពូល**៖

យល់ឃើញថា សំណើបន្ទាន់នេះអាចទទួលយកបានតាមទម្រង់

សម្រេចបដិសេធសំណើបន្ទាន់នេះចោល។

រាជធានីភ្នំពេញ ថ្ងៃទី ២២ ខែ វិច្ឆិកា ឆ្នាំ ២០១៩

ប្រធានអង្គជំនុំជម្រះតុលាការកំពូល

គង់ ត្រីម